

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 2/2009

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

KUTSU KLUBIN GOLFMESTARUUSKILPAILUUN 39. POHJOLAN MALJA

Aika: keskiviikko 19.8.2009 alkaen kello 8.30.
Pelipaikat Tali ja Master Golf'in Master- kenttä

Osallistumisoikeus:

Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenillä, joiden hcp on max. 36.

Ilmoittautuminen 11.8.2009 mennessä
netissä www.klubi.fi/golf tai Klubimestarille puh. 09-5868830
Ilmoittautumisessa on oltava pelaajan nimi, kotiseura ja tarkka hcp,

Kilpailumaksu 50.- euroa tilille: Helsingin Suomalainen Klubi //Ilmoittautumiset
147030-254808, tai Klubimestarille 11.8.2009 mennessä.

- Kilpailumaksutositteessa on oltava pelaajan nimi tai jäsennumero
- Kilpailumaksun palautus vain lääkärintodistusta vastaan.
- Kilpailumaksu sisältää greenfeen sekä aamukahvin

Kilpailumuoto: 18 r tasoituksellinen pistebogey (keltainen tii).

Klubin golfmestari on pelaaja, jolla on paras scratch-tulos
A-sarja: Hcp 0.0 - ~16 Pelipaikka Tali (max. 72 pelaajaa)
B-sarja: Hcp ~16 -36 Pelipaikka MasterGolf (max. 72 pelaajaa)
65 vuotta täyttäneet voivat ilmoittautua myös Veteraanisarjaan,
joka pelataan A- ja B-sarjojen yhteydessä Karhunkynsi-kiertopalkinnosta.

Lähtöluettelo on 18.8 -09 Klubimestarilla ja myös:
-Tali: CaddieMaster 09-22523710 tai www.golfpiste.com>kentät>HGK
-Master Golf: CaddieMaster 09-8492300 tai www.mastergolf.fi

Palkintojen jako Klubilla n. kello 20
Noutopöytä katettuna kello 18-20. Hinta 25.-
Huom! Tavarapalkinnot jaetaan läsnä olevien kesken

Lisätietoa: golf@klubi.fi

Golfkilpailutoimikunta

Pohjola

mange club

MAXIUM

Titleist

LYLE & SCOTT

bosweel

NICO'S GOLF

Sisältö 2/2009

Puheenjohtajalta Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta Jyrki Berner	6
Päätoimittajalta Leif Eklöf	8
Kantapöydässä Pöytäläinen	10
Itsenäisyytemme musiikilliset juuret Weijo Pitkänen	12
Finnsång klubilaisten kokoontumispaikat Jouko Liusvaara	18
Mannerheim -kävelijäpatsaan matka Lontooseen Panu Vesterinen	20
Sheikki Ahmedin matkassa Punaisella Merellä Kimmo Metsä	24
Riitta Malmbergin tervehdys	28
Kutsumuslääkäristä suurmieheksi - Arvo Ylppö - Teija Riikola	33
Sininen mies herää eloon Weijo Pitkänen	38
Suomi, Venäjä ja Yhdysvallat Pertti Torstila	42
Kirjailta - Juhani Adaminpoika ressurkka ja sarjamurhaaja Yrjö Larmola	47
Klubin alustava tuleva ohjelma	49
Ilmailun ilta Kim Jäämeri	53
Hummeria höyryttämässä	56
Biljardiottelut Tampereen Kauppaseuraa sekä	
Lappeenrannan kerhoa vastaan Ahto Alander	58
Poliisin nykytilanne ja kehitysnäkymät Jukka Pasanen	62
Talvigolf- ilta Jussi Papinniemi	65
Klubin kevätkokous Kauko Lehti	67
Jazz- ilta	69
Sotilaspolitiikan ilta Erkki Nordberg	70
Kalastuksen ilta Jari Karpakka	72
Kirjailta Naisia miehisessä tiedon ja vallan maailmassa Weijo Pitkänen	75
Ministerilounas Jyri Häkämies Kalevi Suortti	77
Digikamera- ja luontokuvausilta Kalevi Suortti	82
Kotiruokaa Klubilla Gourmet- ilta Seppo Holopainen	84
Veteraani- ja maanpuolustusilta Antti Henttonen	88
Vappu 2009 Klubilla	94
Klubin johtokunta ja toimikunnat	98

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
 Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
 puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
 Päätoimittaja: Leif Eklöf
 Graafikko: Yrjö Klippi
 Kuvat: Klubimestarit, ellei toisin ole mainittu
 Toimitusneuvosto: vakinaiset kirjoittajat
 Forssan Kirjapaino, Forssa 2009

Klubielämä on vireää

Puheenjohtajalta

Johannes Koroma

Sunnuntaisuomalaisen toimittaja halusi haastatella minua selvittääkseen vieläkö erilaiset klubit, keskustelukerhot ja saunaseurat ovat tarpeellisia ja tehdäänkö niissä salaa koko Suomea koskevia päätöksiä. Selvityksen lähtökohtana oli hänen havaintonsa, että monet europarlamenttiin ehdolla olevista mainitsivat kuuluvansa mm. Keskiiviikkokerhoon. Vastaaajaksi jouduin, koska olen puheenjohtajana sekä Suomalaisessa Klubissa että muutamissa tunnetuissa ”salaseuroissa”, kuten Keskiiviikkokerhossa ja Läskisoosiklubissa, joitakin vähemmän tunnettuja mainitsemattakaan. Rasitteekseni hän tosin laski sen, että olen puheenjohtajana kaikissa näissä

kolmessa vain miehille avoimissa ”salaseuroissa” ja vielä rotary-klubinikin kuuluu samaan sarjaan.

■ ■ Jouduin toimittajan pettymykseksi paljastamaan, että klubit voivat hyvin, toiminta on aktiivista ja vireää, mutta merkittäviä salaisia Hyvä Veli -päätöksiä niissä ei tehdä. Jouduin toteamaan, että vain journalistit enää ylläpitävät käsitystä salaseuroissa ja hirviporukoissa tehtävistä päätöksistä, joilla ohjailtaan suomalaista poliittista ja taloudellista päätöksentekoa.

Kiinnostus tavata samanhenkisiä ystäviä, eri alojen asiantuntijoita ja myös yhteiskuntamme päätöksentekijöitä sekä kuulla heidän näkemyksistään ja käydä keskustelua kiinnostavista, ajankohtaisista asioista ylläpitää tällaista kulttuuria Suomessakin. Antoisinta on, kun näkemykset poikkeavat toisistaan ja väitellään hyvin argumentoiden asioista. Tosiasia tietenkin on, että näiden keskustelujen suurin anti on erimielisyydessä, mutta silloin on myös kyettävä perustelemaan omat näkemyksensä hyvin.

Vaikka tarkoituksena ei olekaan tehdä yhteisiä päätöksiä, ei edes taivuttaa ihmisiä yhteisten mielipiteiden taakse, niin tällaisten keskusteluiden seurauksena saattaa olla mielipiteiden muuttuminen ja enemmän tai vähemmän yhdenmukainen käsitys asioiden tilasta.

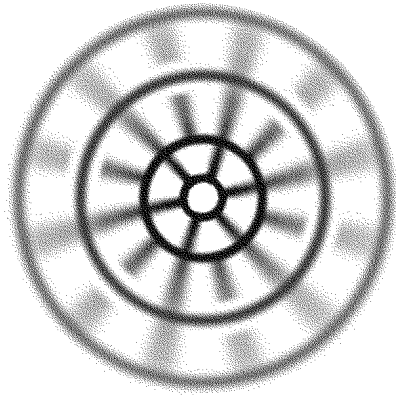
Rohkeutta ja suurta viisautta osoittaa kyky muuttaa mielipidettään, jos siihen on hyvät perustelut. Siinä mielessä nämä "salaseurat" saattavat vaikuttaa jopa poliittisiin päätöksiin. Ja historiallisessa mielessä monilla niistä on ollut suuri kansalliseen päätöksentekoon vaikuttava rooli.

Suomalainen Klubi on myönteisessä mielessä varauksetta yksi merkittävistä yhteiskunnallisen vaikuttamisen foorumeista. Sehän on klubimme tärkeä, alkuperäinen toiminta-ajatus "Luku- ja konversationi-klubbin Helsingissä" perustamiselle, ja se on vahva perusta toiminnalle edelleenkin. Juuri keskustelutilaisuudet vetävät edelleenkin vahvasti jäseniä osallistumaan. Klubin keskusteluista liikkeelle lähteneiden hankkeiden luettelo on pitkä ja saavutukset kunnia-kaita, historiallisesti kenties merkittävimpänä Kansallisteatterin perustaminen, mutta myös aloitteet Kansallis-Osake-Pankin, Suomi-yhtiön, Pohjolan, Otavan ja Akateemisen kirjakaupan perustamiseen tehtiin Klubin seinien sisäpuolella. Tuskinpa niihin silti missään vaiheessa on poikkeuksellista "salaista päätöksentekoa" on liittynyt.

Kiinnostus Suomalaisen Klubin jäsenyyttä kohtaan osoittaa Klubimme elinvoimaa. Se on jatkunut vähintäänkin intensiivisenä. Johtokunnalla on kuukausikokouksessaan aina muutaman kym-

menen uuden jäsenehdokkaan arviointitehtävä. Ilahduttavan moni heistä on 70-80 -luvulla syntyneitä. Se takaa jatkuvuuden sekä toiminnan uudistumisen ja kehittymisen. Klubin jäsenmäärä ylittää 2700 ja kiinnostus sekä jäsenmäärän jatkuva kasvu osoittavat, ettei klubitoiminta ainakaan näissä muodoissaan ole Suomessa hiipuvaa kulttuuria.

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Toiminnanjohtajalta

Jyrki Berner

Tämän lehden ilmestyessä yksi aikakausi Klubin historiassa lähestyy vääjäämättä loppuaan. Ravintoloit-sijamme, ehtoisan emäntämme ja hengettäremme Riitta Malmbergin 27 vuotta kestänyt elämäntyö Klubilla päättyy muutaman viikon kuluttua. Klubin ja sen ravintolan välillä vallitsee kiinteä yhteys – Klubi elää ravintolasta ja ravintola Klubista. Riitta ja hänen henkilökuntansa ovat kantaneet kortensa kekoon myös klubihengen säilyttämisessä erilaisten intressien paineessa.

■ Riitta on joskus todennut olevansa etuoikeutetussa asemassa, saadessaan tehdä työtä Klubilla. Alkuvaikeuksien jälkeen hän on vuosien kuluessa kasvanut tärkeäksi osaksi vahvaa Klubin aatepohjaa ja henkeä. Hän on myös sitouttanut läheisensä ja henkilökunnan tähän henkeen tai paremminkin hänen sitoutumisensa kautta myös muut ovat sitoutuneet Klubin henkeen.

Riitta on tehnyt työtään sielulla ja sydämellä, hän on antautunut sille täysin. Riitan aikana Klubin jäsenmäärä on kolmikertaistunut ja järjestettyjen tapahtumien ja kokousten määrä moninkertaistunut. Se on asettanut haasteita myös ravintolatoiminnalle, Riitta on onnistunut vastaamaan näihin haasteisiin hyvin. Klubin jäsenten ohella Riitta on pitänyt erityistä huolta monien isänmaallisten ja Klubin aatepohjaa lähellä olevien yhdistysten jäsenistä. Sotiemme veteraanit ovat aina olleet hänelle kunnia-asiakkaita.

27 vuotta on yli 85.000 Klubin aukiolotuntia (lisäksi viikonloppujen tilaisuudet), tuhansia tapahtumia, satoja tuhansia tyytyväisiä asiakkaita. Ruoan ja palvelun tasoa on pääasiassa kiitetty. Juuri päättyneen jäsenkyselyn vastaajista ravintolan palvelua pitää erinomaisena noin puolet vastaajista. Rapatessa myös roiskuu, moitteet Riitta on ottanut nöyrästi vastaan ja korjannut ne, joihin on aihetta.

Riitan 27 vuotta on viidesosa Klubin historiasta. Kun otetaan huomioon se tieto ja kokemus, jonka Riitta sai ja imi ennen häntä kolmekymmentä vuotta työskennelleiltä tai jäsenenä olleilta, voi-

daan sanoa, että Riitan edustama kokemus ja tieto edustavat hyvinkin kolmasosaa Klubin historiasta. Se on paljon.

Minä opin nopeasti arvostamaan ja kunnioittamaan Riittaa sekä huippuammattilaisena että nöyränä mutta samalla voimakkaana ihmisenä. Hän on ollut minulle korvaamaton tuki monissa järjestelyihin liittyvissä kysymyksissä, häneen on ollut helppo luottaa. Toivon, että Riitta hetken huilattuaan toteuttaa alustavasti puhutun idean kirjan tekemisestä hänen ravintoloitsijavuosiltaan. Se tulee olemaan hieno lisä Klubin historiateoksiin.

Riitan hiellä ja vaivalla, mutta myös ilolla ja antaumuksella hankitun kokemuksen ja tiedon poistuminen merkitsee väistämättä muutosta. Sitä tasoittanee se, että johtokunta valitsi Riitan seuraajiksi Miia Makkosen ja Petri Karhun, joilla on halu ja uskoakseni myös kyky jatkaa Riitan viitoittamalla tiellä tutun henkilökuntamme tuella. On ensiarvoisen tärkeää, että ravintolatoiminta tukee Klubin arvomaailmaa ja perinnettä, vaikka toimintatavat muuttuisivatkin.

Näillä sanoilla haluan lausua Riitalle sydämelliset kiitokset mahtavasta elämäntyöstä kaikkien klubilaisten puolesta. Samalla toivotan myönteistä tuulta tuleville vuosillesi.

Lopuksi muutama poiminta jäsenkyselyn alustavista tuloksista. Kyselyyn vastasi vain hyvin pieni osa jäsenkunnasta, 161 jäsentä. Toivottavasti tämä tarkoittaa, että vastaamatta jätettiin, koska yleisesti ollaan tyytyväisiä toimintaan. Vastausten tulos on samansuuntainen, kuin vuonna 2006 pienelle otokselle toteutettu kysely tai uusien jäsenten odotuksia

kartoittaneiden kyselyjen vastaukset.

Puolet vastaajista käy Klubilla joitakin kertoja vuodessa, kaksi viidesosaa 1-2 kertaa kuukaudessa ja 6% viikoittain tai useammin. Vastaajat ovat yleisesti tyytyväisiä Klubin toimintaan. Teemaillat ja klubiveljien tapaaminen ovat vastaajien mukaan keskeisimmät syyt poiketa Klubilille.

Aikaisemmin jäsenistöltä ei ole kysyty mielipidettä Klubin ulkopuolelle suunnatusta toiminnasta. Nyt vastanneista 64% pitää Suomen Kansan Sähköisen Muistin tai Mikko Pohtolan muiston merkeissä Klubin ulkopuolelle suunnattua toimintaa tärkeänä, vain 4% karsisi tällaista toimintaa.

Yli 90% vastanneista on erittäin tyytyväisiä tiedottamiseen, lehden kokonaisuuden lukee 64% vastaajista ja 96% pitää artikkeleita erittäin tai järkevästi mielenkiintoisina. Ottaen huomioon jäsenkunnan ikäjakauma sähköisen viestinnän merkitys tuli jonkinlaisena yllätyksenä. Kotisivujen merkitys tiedon lähteenä oli lähes sama kuin lehden ja yli puolet vastaajista käy viikoittain verkkosivuilla.

Vastaajat eivät muuttaisi jäseneksi pääsyn ehtoja ja jäsenmaksukin on kohdallaan. Kyselyn yhteydessä saatiin monia parantamisideoita. Niiden toteutumamahdollisuuksia kartoitetaan.

Aurinkoista ulkoruokintakautta!

Jyrki Berner

Päätoimittajalta

Päätoimittajalta

Leif Eklöf

Klubi tarjoaa jäsenilleen monipuolista ja korkeatasoista ohjelmaa kulttuurin ja harrastusten aloilta. Eräänä osoituksen tästä on tämänkertaisen lehtemme cover story, jossa käsitellään itsenäisyytemme musiikillisia juuria Helsingin romantiikan ajalta 1840-1880. Lehdessä kerrotaan myös kahdesta kirjailiasta sekä vierailusta Ateneumin Kalevala-näyttelyyn.

■ Klubilehti kertoo toteutuneesta ja tulevasta ohjelmasta sekä jäsenyyteen liittyvistä asioista. Julkaisutoimintamme on viime vuosina muutoinkin laajentunut. Klubilaiset ovat saaneet käyttöönsä "130 vuotta Helsingin Suomalaisen Klubin toimintaa"-kirjassen toisen painoksen sekä vuosittain ilmestyvän Tasakutietoa-vihkosen. Kesäkuun alussa ilmestyy veneretkemme historiikki ja ensi vuonna kuoromme historiaa käsittelevä kirjanen.

Lehdessäkin esitelty harrastustoiminta on erittäin vilkasta ja uudetkin harrasteet, kuten gastronomia, moottoripyöräily, luontokuvaus ja maanpuolustusretket ovat saaneet jo paljon suosiota. On ilahduttavaa huomata, että vanhat harrasteemmekin ovat elinvoimaisia. Skruuvien pelaaminen lisääntyy jälleen voimakkaasti. Biljardi on ollut klubilaisien vahvassa suosiossa jo yli 120 vuotta ja päivittäin biljardisalissamme pelataan joko harjoitusluonteisesti tai kilpailuja käyden. Biljardisaliin kannattaa käydä tutustumassa. Se on hyvä paikka myös sosiaaliin kontakteihin toisiin klubiveljiin pelkän pelaamisen lisäksi.

Olemme edelleen valtakunnan suurin suomalaisuuteen pitäytyvä klubi, mutta silti ja ehkä juuri sen vuoksi meidän on syytä muistaa, että monet aktiiviset kansalaiset ovat löytäneet myös muuta vas-

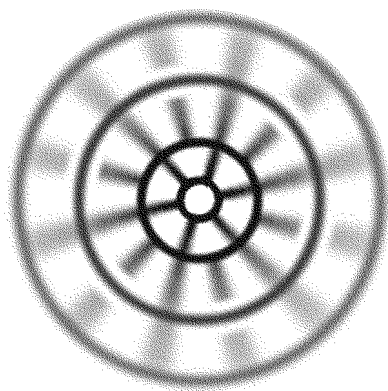
taavaa elämää kaupungilla. Moninaisuus on hyväksi, mutta samalla meille haaste olla kaikessa ainakin pikkuisen parempi. Pienenä havaintona petraamisesta aikaisempaan voi nähdä sen, että Klubin lounasvierastilaisuudet muuttuivat tämän vuoden alusta suosituiksi ministerilounaiksi, joista tarkemmin tässäkin lehdessä.

Klubilla toimitettu jäsenkysely osoitti Klubin www-sivuston suuren merkityksen lähes samanveroisena tietolähteenä Klubilehden kanssa. Klubilehteä on viime aikoina kehitetty selkeän suunnitelmallisesti. Nyt on www-sivujen osalta käynnissä niiden sisällön perusteellinen uudistamistyö. Myös hanke Klubilla syntyvän kuvallisen aineiston tallentamisesta ja sen hyödyntämisestä on lähdössä käyntiin johtokunnan hyväksytyä tätä tarkoittavan viestintätoimikunnan esityksen.

Jälleen kerran esittäisin toivomuksen, että nykyistä useammat klubiveljet, joilla on käytävissään sähköpostiosoite, käyttäisivät mahdollisuutta saada myös viikkotiedotteet sähköpostitse. Klubilehti painetaan toki normaalisti neljä kertaa vuodessa mutta jäsentiedotteiden postittamisesta on pääsääntöisesti luovuttu elokuun alun tiedotetta lukuun ottamatta.

Nettisivujen seuraaminen on erittäin suositeltavaa. Vaikka lehdessä kerrotaan pitkälle eteenpäin suunnitellusta ohjelmasta, ei muutoksia voi aina välttää. Netissä on aina uusin päivitetty tieto tapahtumista.

*Hyvää kesää
Leif Eklöf
päätoimittaja*

Lämpimäisiä

- MITÄ SINÄ noin tarkkaan tutkit lautasettasi? Etsitkö lasinsiruja?
- En... ei tämä ole ruotsalaista broileria, vaan suomalaista siikaa.
- Siruja on löytynyt kotimaisistakin tuotteista.
- Ketkähän riiviöt niitä levittävät?
- Huhuja on monenlaisia. Anarkistiset eläinsuojelijat ovat saattaneet soluttautua lihantuotantolaitoksiin, ja kanat ovat voineet itse nokkia kupuunsa hiekkamurusten mukana lasinpalasiakin.
- On lasia löytynyt kasvirusoistakin.
- Se on ovela keino peittää jälkiä. (6.4.)

- SDP PITI Hämeenlinnassa puoluetta uudistavan ja sen voimia kokoavan seminaarin. Puheenjohtaja Jutta Urpilainen kutsui ensi kerran puolueen 110-vuotisen historian aikana kaikki paikallisosastojen puheenjohtajat palaveriin rynnistämään netin voimalla laajalla kaistalla seuraavien vaalien voittoon.
- Joko Matin ja Jyrkin housut tutisevat?
- Konstinsa on hallituspuolueillakin. Ne osaavat tekstiivistinnän. Matilla on uuden sadon oras jo sirkkalehdellä ja Jyrki luottaa katajaiseen kansaan. Toisaan kyräillen ne odottavat, että demarien kenttäaloitteet tukkivat puoluetoimiston kanavat, jolloin voimat valuvat maahan.
- Miksi kepu ja kokoomus kyräilevät toisiaan, kun niillä on yhteinen vastustaja?
- Se on vanhaa jäynää. Julistivathan muutamat kokoomusrouvat vuoden 2000 presidentinvaalien edellä, että ke-

- pu on kokoomuksen pahin vihollinen.
- Olivat niin toisissaan, että äänestivät demarin positiviksi.
- Nyt niillä ovat yhteisenä riesana populistiset perssuomalaiset, jotka rynnivät EU:hun hajottamaan sitä ja yhtynyttä Eurooppaa.
- Timo Soini on tarpeeksi viisas tietäkkeen, että ilman EU:hun kuulumista me olisimme paljon nykyistä syvemmällä lamassa, mutta hän ei ole tarpeeksi rehellinen kertoakseen sen äänestäjilleen.

- MIKÄ ON opposition tehtävä tänä ankeana aikana?
- Yrittää keksiä keinoja hallituksen kaatamiseen.
- Se moittii hallitusta niistäkin päätöksistä, joita itsekin tekisi, jos olisi hallitusvastuussa.
- Elämä on raadollista, sanoi hirvenkaataja saaliinsa vierellä.

- JUTTA PYRKII tekemään hajurakoa edeltäjänsä edeltäjään Paavoon.
- Saas nähdä kuinka käy, kun painivat vielä eri sarjoissa.
- Muistatthän, mitä vanha rovasti sanoi miestään moittineelle emännälle: "Niin se on, emäntäkulta, paha on olla Paavon kanssa ja paha ilman Paavoo." (6.4.)

- MAAILMAN metropoleissa oli pimeä ilta, kun säästettiin sähköä.

KANTAPÖYTÄ

- Muistivat lapsuuden iltojen "hä-märäjuhlat", joilla säästettiin valopetrolia – ja sotavuosien pakolliset pimennykset.

- Tuostapa tulee mieleen Fortum. Ovatkohan sielläkin joidenkin vintit pimenneet?

- Toimitusjohtaja Lilius halusi olla ahneuden ja samalla maailman talouskriisin alkusyiden henkilöitymä.

- On hänellä ansioitakin. Hän nosti Imatran Voiman ja Nesteen ontuvan fuusion jaloilleen.

- Mutta menetti omaa etua ajaessaan suhteellisuustajunsa. Psykologiseen silmään kasvanut kaihi toi vauhtisokeuden..

- Miljardeja käsiteltäessä miljoonat tuntuvat taskurahoilta.

- Vaativat ne melkoisen taskun.

- Fortumin hallitus keksi salomonintuomion. Johtaja vaihtui, entinen välttipotkut ja yhtiö kalliiden potkiaisten maksamisen hänelle. Hän jatkaa matkaa kullatuilla sivuraiteilla maanpäälliseen eläkeparatiisiin.

- Uusi johtaja on Siperian opettama.

- Yhteiskunta saa maksaa kauan liliusvero. Sopimusneuvottelut vaikeutuvat, koepallona ilmaan heitetty nollalinja on pokahtanut puhki, ja huolta pitää kantaa lomaautetuista ja irtisanotuista, joiden kämmenä ei lähtiessä puristettu. Koko kansan käsi on nyt kärtyyissä.

- Uuden polven optiojohtajat ovat vieraantuneet talvisodan hengestä. Silloin ei veljeä jätetty.

- He ovat huomispäivän kansa, jotka ovat veljiä keskenään. (7.4.)

- EUROOPASSA vieraili Messias Barack Obaman hahmossa. Hurmasi kansaa kaikkialla, jopa islamilaisessa Turkissa.

- Uskotaan hänen kääntelevän historian lehtiä.

- Aika näyttää. Toivottavasti hänelle sallitaan sitä.

- Oli dramatiikkaa: Pohjois-Korea laukaisi kielletyn ohjuksen ja samana päivänä Obama julisti uudistuvan Naton tavoitteeksi ydinaseettoman maailman.

- Otti ison urakan. Maailmassa on 25 000 ydinasetta, joista 95 % Obaman omassa maassa. Lakaisu – ei laukaisu – on aloitettava kotirapuilta.

Muita ydinasevaltioita on seitsemän, joista arvaamattomimmat ovat Pohjois-Korea, Intia ja Pakistan. Iran pyrkii niiden joukkoon ja ääri-islamilaist terrorisistkin rukoilevat Allahilta omaa asetta.

- Luoja meitä ja Obamaa hulluilta varjelkoon! (8.4.)

- NAAPURINKIN nuori isäntä Medvedev kävi hymypoikana meillä kylässä. Tarja-emäntämme kujersi iloisena hänen kyljessään. Oli tilannut tuon Helsinki plus –puheen, mutta esti puheet Karjalasta..

- Taitaa hänkin uneksia Nobel-palkinnosta.

- Olikohan Medvedevin vienti Porvooseen varomatonta? Jos vaikka sai siellä Aleksanterin jäljillä idean autonomian palauttamisesta Suomelle.

Pöytälainen

ITSENÄISYYTEMME musiikilliset juuret

Jubelmarsch
för Piano, komponerad för
Utställningen Helsingfors
1876.

GABRIEL LINSÉN.

HELSINGFORS.

Uts. hos P. Liessvärd & Söner. Ejdet förlag. Pris 1 Mk. 50 pnt.

Gabriel Linsénin Jubelmarschin kansilehti
vuodelta 1876, jolloin Luku- ja konversations-
klubbi Helsingissä perustettiin.

Musiikilliset

Suomalaisuuden musiikilliset juuret löytyvät vuosisatojen takaa, runonlaulajien huulilta, paimenten tuohitorvien äänistä ja savupirttien kannelten kieliltä. Aivan niin kauas menneisyyteen ei kuitenkaan kaivauduttu Helsingin Suomalaisen Klubin puhallinorkesterin perustajan, huilua soittavan puheenjohtajan Timo Kivi-Koskisen ideoimassa musiikin ja historian illassa 10.3.2009, jossa teemana oli Helsingin romantiikan ajan (1840-1880) kiehtova musiikkielämä.

■ ■ Klubilaisille ja klubittarille tarjoutui ainutlaatuinen tilaisuus tutustua tuon ajan sävelkieleen, kun tilaisuuden esitelmöitsijäksi oli saatu Helsingin kaupunginmuseon tutkija, Jere Jäppinen, joka on ainutlaatuisella tavalla selvittänyt Helsingin musiikkielämän historiaa alkaen jo 1700-luvulta. Selvitystyönsä tuloksena hän on löytänyt runsaasti nuotteja 1800-luvulta. Nuotit ovat pääasiassa pianosovituksia.

Klubin kulttuurihistorian merkittäväksi kohokohdaksi muodostuikin esitelmöitsijän ja pianotaiteilija Gustav Nyströmin dialogi, johon myös puhallinorkesteri osallistui.

Tämän artikkelin asiatiedot perustuvatkin Jere Jäppisen ja Gustav Nyströmin yhteistyönä syntyneeseen cd-levyyn Kajsanieni-polka, pianomusiikkia romantiikan ajan Helsingistä. Se sisältää kahdek-

Illan esitelmöitsijä, Helsingin kaupunginmuseon tutkija Jere Jäppinen ja pianotaiteilija Gustav Nyström kävivät mielenkiintoisen dialogin

santoista pianokappaletta vuosilta 1846-1869. Esittelyartikkelin kuvituksena on käytetty Helsingin kaupunginmuseon arkistosta löytyviä nuottien kansilehtiä sekä aikakauteen liittyviä piirroksia.

Puhallinorkesteri esitti musiikki-illan aluksi kaksi Timo Forsströmin orkesterisovitusta tästä sarjasta. Timo Kivi-Koskinen kertoi lisäksi, että orkesterilla on tarkoituksena ottaa ohjelmistoonsa useampiakin sovituksia, ehkä 1-2 vuodessa. Se on hieno idea.

Osa tyttöjen kasvatusta

1800-luvun puolivälin kulttuurielämä keskittyi säätyläiskoteihin, joissa musiikin ja tanssin harrastus kukoisti juhlissa ja illanvietoissa. Piano oli suosittu soitin

Illiset

ja pianonsoitto oli erityisesti tyttöjen harastus ja osa heidän kasvatustaan. Tästä saimme nähdä muutaman ajalle tyypillisen piirroksenkin.

Laajemmassa mittakaavassa Helsingin romantiikan ajan musiikkielämä kuvasti itsenäisyyteen heräävän Suomen kulttuurielämää kokonaisuudessaan. Porvoon valtiopäivistä, joilla Suomi nostettiin kansakunnaksi kansakuntien joukkoon, oli kulunut puoli vuosisataa. Suomi alkoi noihin aikoihin tottua siihen tosiasiaan, ettei se enää ollut osa Ruotsia, vaan autoniminen osa Venäjää. Suomen kansallisepos, Kalevala, julkaistiin vuonna 1849 ja keisari Aleksanteri II kutsui valtiopäivät koolle vuonna 1863.

”Samoihin aikoihin empire-Helsinki, suuruhtinaskunnan uljas pääkaupunki, valmistautui täyteen loistonsa. Senaattintorin äärellä kohosivat Senaatinlinna, yliopisto kirjastoineen ja Nikolainkirkko, ja kaduille vilisi yhä runsaammin väkeä, ylhäisiä ja alhaisia. Satama kuhisi laivoja, kauppaa käytiin vilkkaasti ja uudenaikainen teollisuus ja teknikka tekivät tuloaan. Kaivopuiston kylpylä houkutti Pieterin säätyläisiä huvitteemaan Helsinkiin, uuteen turistikohteeseen. Vieraat toivat mukanaan mannermaisia muoteja kuten polkan ja masurkan, joista tuli alkukauden kauhistelun jälkeen villitys Suomesakin”, kirjoittaa Jere Jäppinen.

Klubi ja teollisuusnäyttely

Vuonna 1876 perustettiin ”Luku- ja Konversationi-klubbi Helsingissä”. Siitä alkoi Helsingin Suomalaisen Klubin historia. Sama vuosi oli merkittävä myös suomalaisen, romanttisen musiikin kannalta. Silloin järjestettiin Suomen ensimmäinen teollisuusnäyttely Kaivopuistoon rakennetussa näyttelypaviljongissa. Sen kunniaksi Gabriel Linsén sävelsi juhlararssin (ks. kuva), jonka nuotteja myytiin näyttelyn ovella. Kun keisariperhekin vieraili näyttelyssä, on ilmeistä, että juhlararssi löysi tiensä myös tsaarinhoviin.

Linsénin juhlararssin sävelet ovat kadonneet ajanvirtaan, mutta eräs säveltäjän teos elää edelleen voimallisesti klubilaisten ja muidenkin suomalaisten keskuudessa. Se on Kesäpäivä Kangasalla, jonka loppusäe ”oi Herra, intoa anna ain’ maattamme rakastamaan” kaikuu usein niin juhlasalissamme kuin kabineiteissammekin.

Maamme-laulu

Suomalaisen musiikin isäksi kutsutun Fredrik Paciuksen Maamme-laulu kajahti ensimmäistä kertaa Flooran päivän juhlassa 1848. Romantiikan illassa se kuultiin kahtena eri versiona. Molempia kunnioitettiin seisaalleen nouden.

Vuonna 1849 Carl Ganszaugen sävelsi Isänmaallisen marssin (Fosterländska Marsch), jonka loppuhuipennukseksi hän sijoitti Paciuksen Maamme-laulun. Tapaus oli siinä mielessä aikakaudelle tyypillinen, että autonominen Suomi veti puoleensa erityisesti saksalaisia muusikoita. Niinpä Zwickaussa syntynyt Ganszaugenkin tuli vuonna 1844 Suomeen ja pääsi pian Kaivuhuoneen pienen orkesterin johtajaksi. Hänen onnistui vakiinnuttaa orkesterin asema ja se toimi runkona Paciuksen Sinfoniayhdistyksen konserteissa parin vuosikymmenen ajan.

Toinen versio kuultiin illan päätteeksi esitetyssä Landtdags-Marschissa (ks. kuva). Sen säveltäjä on Pietarin keisariillisen teatterin ensiviolisti Franz Wick.

”Se esitettiin Helsingissä vuoden 1863 valtiopäivien aikana Arkadia-teatterin konsertissa, mutta sen mahdollisesta käytöstä virallisissa juhlissa ei ole tietoa”, totesi Jere Jäppinen.

Mahtipontisen ja lavea marssin lopussa soivat Mamme-laulun sävelet. Mutta kun säveltäjä oli sijoittanut viimeisiin tahteihin Venäjän Keisarihymnin alkusävelet, osa kuulijoista katsoi parhaaksi istua alas niiden ajaksi.

Tutkija Jere Jäppisen analysoi Landtdags-Marschin kansikuvaa: ”Sitä koristavat mielikuvittelliset ristiliput sekä Suomen ja Helsingin vaakunat. Siinä nä-

kyvät säätyjen (aateliston, papiston, porvariston ja talonpoikien) vaakunat sekä vastavalmistunut Ritarihuone, jossa säädetyt kokoontuivat.”

Kaarle-kuninkaan metsästys

Romantiikan ilta oli oivallinen esimerkki siitä, kuinka monipuolista Klubin kulttuuritarjontaa on tällä hetkellä. Kajsaniemi-Polka levyä voin mielihyvin suositella ei vain pianomusiikin ystäville vaan myös historiasta kiinnostuneille.

Levyn avulla pääsee kurkistamaan myös ensimmäisen suomalaisen oopperan sisälle, sillä siihen sisältyy August Tavaststjernan sovittama 6-osainen fransseesi Fredrik Paciuksen oopperasta Kaarle-kuninkaan metsästys, jonka ensi-ilta oli 1852. Frans Höyerin Tulipalotaloppi ja vapaaherratar Mathilda Furuhjelmin valssi Studentens lyra, jolla kerättiin varoja Vanhan ylioppilastalon sisustukseen, vievät kuulijan hauskaasti suomalaisen musiikin juurille.

Romantiikkaillan päätteeksi pianotaitelija Gustav Nyström ilahdutti kuulijoitaan soittamalla alkutahdit Edvard Griegin pianokonsertosta. Siitä portit avautunevat ehkä jo seuraavaan Maj Lind-kilpailuun.

Weijo Pitkänen

juuret

FINNSPÅNG

Kun Klubi vuokrasi ensimmäisen huoneistonsa kesäkuun alussa 1876 Aleksanterinkatu 46:ssa, tunsivat jäsenet päässeensä viimeinkin omaan rauhalliseen kokoontumistilaan monien tilapäispaikkojen jälkeen. Vuokrahuoneiston ylläpitäminen tuli kuitenkin noin sadalle miehelle sikäli kalliiksi, että jo kolmen vuoden kuluttua omasta tilasta luovuttiin ja tapaamiset järjestettiin lähes kahdeksan vuoden ajan tilapäisissä kokoontumispaikoissa. Näitä olivat jäsenten kotien lisäksi mm. katuosuus Finnspång, lämpiö Arkadiateatterissa sekä kabinetit Kleineh'n hotellissa ja ravintola Fenniassa. Poikkeuksina olivat vain säätyvaltiopäivien ajaksi tehdyt vuokrasopimukset vuonna 1882 Yrjönkatu 12:ssa ja vuonna 1885 Mannerheimintien ja Bulevardin kulmassa. Molemmat vuokra-ajat jäivät neljän ja puolen kuukauden pituisiksi.

■ ■ Toinen pitempi "koditon" aika kolmen ensimmäisen vuosikymmenen aikana sattui vuosille 1901-1907. Jos ensimmäisen tauon aikana tehtiin lyhyitä vuokrasopimuksia tarkoituksella varmistaa paikat lähinnä valtiopäivien ajaksi johtui toinen hiljainen aika varmaankin sortovuosien aiheuttamasta epävarmuudesta ja klubilaisten keskinäisistä riidoista suhtautumisessa senaikaisiin tapahtumiin.

Tilastollisesti oma vuokrahuoneisto oli käytettävissä ensimmäisten kymmenen vuoden aikana vain kolmekymmentäkahdeksan prosenttisesti. Vielä kolmekymmentäyksi vuotta perustamisensa jälkeenkin (1907) oli tämä prosenttiluku neljäkymmentäkolme. Vasta kesäkuun alusta 1911 klubilaisilla on ollut jatkuvasti oma osoite. Vuokratiloja on tähän päivään mennessä kerääntynyt peräti neljätoista Kansakoulukuja 3:n ollessa toinen omassa omistuksessa oleva osoite. Mainitut tilapäiset kokoontumistilat ansaitsevat näin ollen hieman tarkempaa esittelyä.

1. Finnspång

Esplanaadi on nähnyt monia vaiheita ja tapahtumia, jotka ovat piirtäneet nimensä historiaamme. Siellä ovat helsinkiläiset saaneet virkistäytyä kesken kiireistä aherrustaan. Syventymättä puiston rikkaaseen historiaan todettakoon, että liikenne silloisesta Helsingistä kulki Turuntietä pitkin jokseenkin Eteläesplanaadin suuntaan kääntyen kulkemaan nykyistä Mannerheimintietä pitkin. Kaupungin tulli oli suunnilleen Runebergin patsaan kohdalla (patsas vihittiin suurin juhlallisuuksin 6.5.1885). Tällä Eteläesplanaadin katuosuudella Korkeavuorenkadun ja Fabianinkadun välisellä alueella suomenmieliset sitten tapailivat ja keskustelivat politiikasta, päivän tapahtumista

KLUBILAISTEN kokoontumispaikat vuokra- ja omistustilojen lisäksi

ja muista suomenmielisiä kiinnostavista asioista. Katuosuutta alettiin pian kutsua Finnsångiksi.

”Nuoressa Suomessa” julkaistiin vuonna 1893 runo, jossa kerrottiin satuvasti ketkä puiston molemmin puolin kulkivat. Lainatkaamme kappale kyseisestä runosta:

Kaks? on tietä tunnettua,
mainittua matkatietä
hienoimmassa Helsingissä
pääskylässä kuuluisassa.
Yks? on itse Esplanaati
Kämpin kahvilan kohalla,
jota astuu joutomiehet,
virkamiehet, viikingitkin,
nuoret naiset naurusuulla,
jota omnipus ajavi,
rautareki riivoapi. –
Toinen on totisen kansan,
vanhan joukon vakavimman
Eteläinen Esplanaati,
Sanottuna ”Suomi-tieksi”
”Finn” on ”spångiksi” vihitty.

Ketkä tämän vakavan joukon sitten muodostivat. He olivat näitä Klubimme perustajajäseniä johtajinaan itse senaattori Yrjö Sakari Yrjö-Koskinen, kunnallisneuvos Agathon Meurman, professori Jaakko Forsman, tohtori Kaarlo Bergbom, maisteri Viktor Lounasmaa (Löfgren) sekä toimittajat Antti Jalava (Almberg)

ja Taavi Hahl vain muutamia heistä mainiten.

Etelä-Esplanadin ja Korkeavuorenkadun kulmaus. Hoffersin valokuva 1870-luvulta

2, Arkadiateatteri

Muistorikas vanha Arkadia-teatteri rakennettiin pääasiallisesti nykyisen Ruotsalaisen teatterin paikalla olleen, arkkitehti Engelin suunnitteleman, vuonna 1827 rakennetun ensimmäisen teatteri-rakennuksen hirsistä. Se vihittiin uudella paikallaan Arkadian huvila-alueella, nykyisen Paasikiven aukion paikkeilla toukokuussa 1857. Arkadia-teatteri lämpiöineen oli alusta alkaen suomalaisuusmiesten ahkerassa käytössä. Siellä perustettiin mm. Suomen Ystävien Liitto 1862. Liiton ohjelmaan kuului suomenkielen käyttö toverien kesken ja sen jäseniin kuuluivat monet myöhemmin perustettavan Klubimme jäsenistä.

Arkadian teatteri

Myös vuonna 1864 perustettu kirjallis-taiteellinen Arkadia-yhdistys kokoon-tui teatterin lämpiön tiloissa. Yhdistykseen kuului jäseniä kaikista osakunnista kuin myös runoilijoita, säveltäjiä ja taiteen ystäviä. Vuonna 1875 teatteri joutui Suomalaisen teatterin omaisuudeksi. Tällöin alkoi Suomalaisen teatterin suuruuden aika. On luonnollista, että jäsenet heti Klubimme perustamisen jäl-keen osallistuivat joukolla teatterin toimintaan. Esimerkiksi kaksikymmentäyksi Klubin jäsentä sitoutui teatterin johtokunnan kanssa tasan vastaamaan siitä mahdollisesta tappiosta, mikä näytän-tökauden 1877-8 kuluessa ehkä saattoi syntyä teatterin raha-asioissa. Jotta kat-somo olisi ollut mahdollisimman täyn-nä katselivat monet jäsenistä esityskap-paleet moneen kertaan varmistaakseen riittävät lipputulot.

Kun vanha Suomalainen Oopperakin toimi vv. 1872-80 näissä tiloissa, oli sel-vää, että klubimme jäsenet viihtyivät ti-loissa, joissa luotiin suomalaista sivistystä pääosin ruotsinmielisessä ympäristössä. Kun Suomalainen teatteri muutti nykyi-selle paikalleen vuonna 1902 vaihtaan

kokoon

nimensä Suomen Kansallisteatteriksi vuokrattiin vanha Arkadiateatteri Kan-santeatterille. Tammikuun ensimmäisenä päivänä 1907 laskeutui siellä väliverho viimeisen kerran ja kauan palvelleen si-vistyslaitoksen satu päättyi. Hirsirunko purettiin jälleen kerran ja hirsistä raken-nettiin huvila Leppävaaraan.

3. Kleineh´n hotelli

Kolmas kuuluisa kokoontumispaikka en-simmäisten vuosikymmenten aikana oli Kleineh- hotelli Pohjoisesplanaadin ja Ka-tariinankadun kulmassa. Lähinnä Jaakko Forsmanin johdolla ryhmittyi Kleineh?n tiloissa eräs fennojoukko kantapöytän-sä ympärille kaavailemaan kansallisia tavoitteita. Joukkoon kuuluivat monet niistä miehistä, jotka hakeutuivat kes-kusteluihin keskenään niin Finnspångilla kuin Arkadia-teatterissa. Jo vuonna 1873 Kleineh´n kulmahuoneen toveripiiri käyt-ti itsestään nimitystä ”Suomalainen jun-ta”.

Louis Kleineh perusti 1851 tämän hänen nimeään kantaneen hotellin. Hän oli silloisen Helsingin tunnetuimpia henkilöitä. Hotelli säilytti nimensä perä-ti kahdeksankymmentäviisi vuotta aina vuoteen 1936. Nykyisinhän tiloja ja ko-ko korttelin länsipäätä suunnitellaan uu-teen käyttöön. Kaupungin arkkitehtien mukaan lopullista käyttösuunnitelmaa ei vielä ole. Ei ole täysin mahdotonta, että

tumispaiikat

entisen hotellin tilalle saattaa tulla uudelleen ravintolatiloja. Voihan olla, että klubilaiset tulevaisuudessa kokoontuvat jälleen näissä tiloissa varsinaisen Klubin ollessa kesälomalla.

Edellä mainittujen kokoontumispaikkojen lisäksi Suomalaisen puolueen ja Klubimme jäsenet löysivät tiensä usein myös ravintola Fennian tiloihin. Tämä paikka oli monesti käytössä varsinkin Kansallisteatterimme aloitettua näytännönsä Rautatien torin reunalla.

Kleinh-hotelli

Mistä sitten keskusteltiin?

Alkuajoina tärkeitä aiheita olivat valtiopäivillä käsiteltävät asiat. Säätyvaltiopäiväthän kokoontuivat vuodesta 1869 lähtien joka viides vuosi ja vuodesta 1882 lähtien joka kolmas vuosi. Valtiopäivillä käsiteltäviä asioita olivat mm. valtiopäi-

ville vastuunalaisen hallituksen aikaan saaminen, painovapauden toteuttaminen, kultakantaan siirtyminen, yleisen asevelvollisuuden säätäminen, rautateiden rakentaminen, koulupoliittiset kysymykset ja jatkuva taistelu suomen kielen asemasta.

Myös Helsingin kaupungin asioista keskusteltiin. Olihan klubimme perustajien joukossa ainakin kaksi miestä, jotka toimivat kaupungin valtuutettuina 1876, nimittäin filosofian tohtori K.E.F. Ignatius ja rehtori Alfred Kihlman.

Sortovuodet toivat sitten tullessaan katkerat keskustelut ja riidat klubilaisten jakaantuessa vanhasuomalaisiin ja nuorsuomalaisiin, jotka viimeainitut liittyivät ruotsinmielisten muodostamaan perustuslaillisuutta ja passiivista vastarintaa edustavaan ryhmittymään.

Jouko Liusvaara

Lähteitä:

Oma maa I ja II (WSOY)

Alho - Rauanheimo: Helsinki ennen meitä (Otava)

Paavolainen-Kukkonen: Näyttämöllä.

Teatterihistoriaa Suomesta (WSOY)

MANNERHEIM -kävelijäpatsaan matka

Lontooseen

Satunnaisen kulkijan on vaikea eksyä Grenadier –pubiin. Se sijaitsee kuitenkin vain noin kahdensadan metrin päässä Hyde Parkista ja vielä lähempänä Belgravia -aukiota. Grenadier sijaitsee keskeisellä lähetystöalueella Lontoossa. Kuja, jolla se sijaitsee, on yksityisaluetta ja maaperän omistaa Westminsterin herttua, joka on eräs Englannin rikkaimmista miehistä. Kuja on pieni ja jos ei tiedä mitä etsii, kävelee helposti sen ohitse.

■ ■ Grenadierissa Klubiveli saattaa kokea miellyttävän yllätyksen. Pubin ruokailupuolella saattaa hyllyllä pistää silmään tuttu hahmo kävelemässä ryhdikkäästi eteenpäin. Mutta miten Mannerheim-kävelijäpatsas on löytänyt tiensä keskele historiallista Lontoota 400 vuotta vanhaan publiin, joka on entinen Grenadier –kaartin upseerien messi?

Tarina saa alkunsa kahden vuoden takaa, kun olin työmatkalla Lontoossa ja isäntäni halusi näyttää jotain sotahistoriallisesti kiinnostavaa minulle. Olin aiemmin tarjonnut isännälleni illallisen Klubilla ja hän halusi tehdä vastapalveluksen. Pitkän iloisen illan aikana tutustuin pubin isäntään, jolla sattuman kaupalla oli sama sotilastausta kuin silloisen vierailuni isännällä. Molemmat herrat olivat palvelleet Royal Marine Commando -yksikössä. Ikäeronsa vuoksi he eivät olleet palvelleet samaan aikaan, vaan yhteen-

sä he edustivat neljän vuosikymmenen kokemusta yksiköstä, jonka historiaan kyseisiltä vuosikymmeniltä kuuluu taisteluoperaatioita Aasiasta Falklandin saarille saakka. Koska brittisotilaat palvelevat yleensä suurimman osan tai koko uransa samassa yksikössä, on yksikköveljeydellä suuri merkitys heille.

Seuraavien kuukausien aikana ystävyystyini siis Chris Horderin kanssa, joka on muutaman vuoden toiminut Grenadierin isäntänä. Hän on kahden viime vuoden aikana muutamaan otteeseen käynyt Suomessa ja toki olen istunut iltaa hänen kanssaan Klubilla. Hän on käyntien seurauksena tullut Suomen ystäväksi.

Käytyäni keskustelija Chrisin sotilastaustasta ja Grenadierin historiasta toisen klubimestarimme Jallun kanssa, päätimme järjestää hänelle yllätyksen. Vuosi sitten isännöin pientä illallista Ylppö kabinetissa. Sijoitimme Jallun kanssa Mannerheim-kävelijäpatsaan ikkunalaudalle. Chris oli kerran aiemmin lyhyesti käynyt kabinetissa, kun esittelin Klubia hänelle. Illallisen jälkeen noustessamme pöydästä kysyin Chrisiltä onko häneltä jäämässä jotain kabinettiin. Hän hämmästeli hetken ja kysyin eikö hän huomaa jotain, mikä ei ennen ole ollut kabinetissa. Hetken katseltuaan hän sanoi, ettei kävelijäpatsas ollut kabinetissa hänen käydessään siellä silloin kerran. Tätä voisi kutsua tarkka-

-KÄVELIJÄPATSAAN

näköisyydeksi! Kerroin patsaan olevan lahja hänelle, mutta siihen kuuluisi ehto. Ja se ehto olisi että patsaan on oltava turvallisesti säilytettynä, mutta aina esillä kun Grenadierissa on suomalaisia illallisvieraita, sotilasvieraita tai muutoin sotilashistoriallinen tilaisuus. Chris säilyttääkin patsasta työhuoneessaan ja tuo sen esille vain mainitunlaisten tilaisuuksien yhteydessä.

Näin Mannerheim -kävelijäpatsas päätyi keskelle Lontoota sotilashistoriaan liittyvään publiin. Grenadier -pubissa on säännöllisesti sotilas- ja lähetystövieraita. Eräs säännöllisesti tilaisuuksia järjestävä taho on juuri Grenadier -kaarti, joka omien tilaisuuksiensa lisäksi tuo usein ulkomaisia vieraitaan illalliselle Grenaderiin. Grenadierien tehtäviin kuuluu taistelutehtävien ohessa kulloinkin vallassa olevan hallitsijan suojaaminen. Viimeisin Grenadierien järjestämä tilaisuus taisi olla juuri edellisen kuuden kuukauden Afganistanin komennuksen päättymisen yhteydessä. Tällä haluan tuoda esille sen tosiasian, että esimerkiksi Buckinghamin palatsia vartioivat karhunnahkakypäräiset vartiosotilaat käyvät vuorollaan taisteluoperaatioissa, eivätkä suinkaan ole vain paraatisotilaita. Toki olisi mielenkiintoista tietää, mitä vartiosotilaan päässä kulkee turistien ilveillessä hänen edessään kun vain muutama kuukausi aiemmin saman sotilaan

matka Lontooseen

edessä on saattanut olla joukko Taleban taistelijoita.

Tarina kertoo Grenadierilla olevan oman kummituksensakin. Grenadierin ollessa upseerien messinä, oli eräs nuori upseeri rahapulassaan huijannut korttipeleissä. Huijauksesta suivaantuneet upseeritoverit olivat antaneet huijarille kurinpalautuksen. Kurinpalautuksessa siihen aikaan käytettiin yhdeksänhännäistä piiskaa. (englanninkieliseltä nimeltään Nine tails). Nimi on saanut alkunsa kissan yhdeksästä hengestä. Yhdeksän hännän piiska oli silloin osa sutilaskurinpitojärjestelmää ja rangaistukset saattoivat muodostua jopa sadasta iskusta, mikä usein johti kuolemaan verenhukan seurauksena. Valitettavasti kurinpalautus oli ollut niin voimallinen, että nuori upseeri menehtyi vammoihinsa seuraavan yön aikana. Nykyisin monet vieraat antavat Chrisille seteleitä, jotka liimataan kattoon kummitukselle käyttörahaksi. Näin hänen ei tarvitse enää huijata korttipeleissä.

Toivottavasti kertomukseni antaa selityksen miksi rohkenin Jallun avustamana tehdä päätöksen antaa kävelijäpatsaan Chrisille tähän käyttötarkoitukseen. Uskon että jo pelkästään Chevalier –kaartin ja Grenadier –kaartin samankaltaiset tehtävät hallitsijan suojaajana luovat yhteyden, jonka nojalla uskon klubiveljien ymmärtävän patsaan päätyneen arvoiseensa paikkaan.

Ai niin, jos joku teistä klubiveljistä on kiinnostunut vierailemaan Grenadierissa osoite on 18 Wilton Row, London SE1. Barkley Hotellin läheisyydessä Hyde Parkin eteläpuolella. Lähin maanalaisen asema on Hyde Park Corner. Wilton Row on umpikuja, jonka päässä Grenadier sijaitsee. Wilton Row'n suulla ajoneuvojen kulkua yksityisalueelle valvoo kopissaan Westminsterin herttuan palkkalistoilla oleva henkilö, joka ainakin vielä jokin aika sitten oli entinen Gurkha –sotilas. Kun saavutte paikalle, kysykää henkilökunnalta Chrisiä. Hän on aina mielissään saadessaan vieraita Suomesta. Grenadier aukeaa kello 12, joten sitä ennen sinne suuntaava tekee hukkareissun.

Panu Vesterinen

Sheikki Ahmedin matkassa

Kimmo Metsä

PUNAISELLA MERELLÄ

Helsingin Suomalaisen Klubin vireä matkailutoiminta houkutteli minut mukaan Kristina Cruisesin järjestämälle Punaisen meren risteilylle, joka osoittautui kerrassaan mainioksi tavaksi yhdistää perinteisenoloinen rantaloma eurooppalaisen kulttuuriin juuriin sekä vanhan ja uuden maailman ihmeisiin suomalaista saunaa ja hyvää seuraa unohtamatta.

■ ■ Sharm el Sheikhistä alkaneelle risteilylle antoi erityistä hohtoa se, että aluksemme m/s Kristina Regina täytti matkan aikana kunnioitettavat 50 vuotta. S/s Borena 1960-luvulla Turusta Tukholmaan liikennöinyt vanha rouva oli merkkipäivänään matkoilla, jotka vievät sen Punaiselta mereltä Suezin kanavan läpi Välimerelle, sieltä Mustallemerelle ja kesän edetessä edelleen Norjan vuonoihin.

Punaisen meren risteilyn kruunasivat upeat matkakohteet, jotka halusi keran elämässään nähdä. Kheopsin pyramidi on vanhan maailman seitsemästä ihmeestä ainoa jäljellä oleva ja jaksaa yhä uhmata aikaa, vaikka kasvava Kairon kaupunki sitä uhkaavasti lähestyy. Risteilyn helmi oli Jordaniassa sijaitseva Petra, kallioon kätkeyty kaupunki, joka valittiin yhdeksi uuden maailman seitsemästä ihmeestä ja joka meille suomalaisille on tullut tutuksi erityisesti professori Jaakko Frösénin tutkimuksista.

Punaisella

Linja-automatka Safagasta Luxoriin toi mieleen neuvostoyhteiskunnan parhaat päivät. Tien reunat olivat täynnä nykyfaraon, presidentti Hosni Mubarakin suurikokoisia kuvia, jotka oli otettu arviolta 30 vuotta sitten. Luxorin porttia korosti jättiläismäinen Mubarakin hahmo. Matkan varrella oli lukuisa määrä tiesulkuja, joilla partioivat asemiehet, ja Kairossa sivuutimme oppilaitoksen, jonka nimi oli Mubarak Police Academy.

Myös linja-autossa oli joka retkellä mukana aseistettu turvamies. Passintarkastukset suoritettiin aina laivalta poistuttaessa ja sinne saavuttaessa. Ero Jordaniaan oli suuri, sillä Aqabaan saavuttuamme passit yksinkertaisesti kerättiin laivan kassakaappiin ja säilytettiin siellä maasta poistumiseen saakka. Myös Jordaniassa näkyi katukuvassa kuningas Abdullahin kuvia, muttei läheskään siinä määrin kuin Egyptissä Mubarakin kuvia.

Poliittisen tilanteen jännittyneisyydestä kertoi jotakin se, että vaikka Jordanian Aqaba ja Israelin Eilat sijaitsevat saman lahden pohjukassa aivan kuin Tornio ja Haaparanta konsanaan, ei Israelin puolelle juuri ollut menemistä. Neljän maan kohtauspaikan täydentää Saudi-Arabia, jonka rannikolla loisti vuoren rinteeseen valoilla kirjoitettu teksti "Allah on suurin. Kauan eläköön kuningas!" Ilmestys oli melkoinen yöllistä Aqabanlahtea lipuvan laivan kannelta katsottuna. Näkyköhän

ilmastonmuutoksen hillitsemiseen liittyvä valonsammutuskampanja Earth Hour mitenkään näillä rannoilla?

Luxorissa oli helppo aistia sekä Si-nuhan maailma että Agatha Christien kirjoista tuttu menneiden aikojen charmi. Muinaisen Theban loistosta saattoi saada aavistuksen Kuninkaiden laakson haudoista, joista tutustuimme kolmeen, ja Karnakin temppelistä, jonka 134 mahtavaa pylvästä herättävät pyramidien tavoin suurta kunnioitusta pystyttäjiään kohtaan. Kuuluisat obeliskit ovat aikojen saatossa kulkeutuneet ympäri maailmaa, mutta on niitä onneksi vielä Egyptissäkin jäljellä muutama.

Yhdeksi matkan kohokohdista muodostui autiomaasafari Wadi Rumiin. Aavikolla vallitsi sama äänettömyys ja äärettömyys kuin Lapin erämaissa, ja kun jylhät kalliot kuvitteli tuntureiksi, vaeltavat kamelit porolaumoiksi, beduiinit Lapin ihmisiksi (ja maasturit moottorikelkoiksi), pääsee samaan mykistävään tunnelmaan, jonka talvilomalainen parhaimmillaan hiihtoretkellä Lapissa kohtaa.

Petrassa samoin kuin Niilin laaksossa riittää jälkipolville vielä runsaasti kaivamista, saammehan tuon tuostakin uutisia hauta- tai pyramidilöydöistä. Silkkien varrella sijainneessa Petrassa on jälkiä useammastakin muinaisesta kulttuurista, ja voi vain kuvitella, minkälaisia löytöjä alueella vielä tehdään. Erityistä

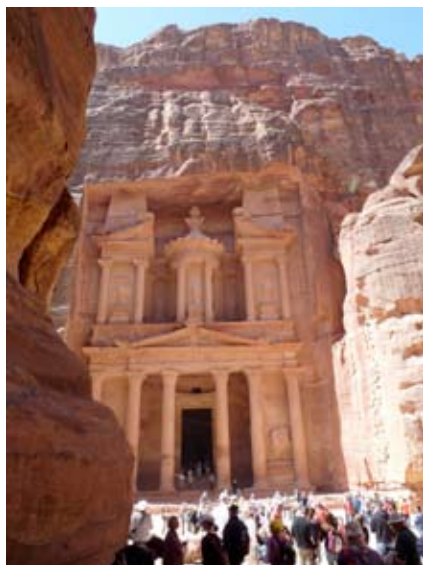
merellä

ihastusta herättävät punaisissa väreissä hehkuvat kallioseinämät ja luolien katot. Kaupunkiin johtava jyrkkien kallioiden reunustama kapea sola on jo sellaisenaan nähtävyys.

Kairon egyptiläisessä museossa meillä oli mahdollisuus tutustua maailman laajimpaan kokoelmaan faraiden 3000-vuotisen valtakauden esineistöä mukaan lukien lapsifarao Tutankhamonin haudan kultaiset aarteet. Erillisessä galleriassa saattoi käydä katsomassa muumioita. Pyramideilla ja sfinksillä käynnin jälkeen meille näytettiin papyruksen valmistusta.

Risteilyn viimeisinä päivinä vietimme rantalomaa Sharm el Sheikhsissä, kaupungissa, joka on oikeasti pelkkää aavikkoa ja joka on suunniteltu pelkästään turisteille. Basaarien pitäjät puhuivat yllättävän hyvin esimerkiksi venäjää, ja eräässä liikkeessä minua tervehti iloinen kauppias lausahuksella "Terve, terve, tässä Heikki". Suomen synonyymejä kaikkialla olivat terve, kiitos ja Nokia. Egyptiläiset liikemiehet olivat monin paikoin suorastaan ahdistavia, ja paikallisessa McDonald'sissa arvosti sitä, että tilaus maksoi juuri sen verran kuin sen ilmoitettiin maksavan.

Elämyksellisestä risteilystä kuuluu kiitos hienosti sujuneille järjestelyille ja laivan ystävälliselle henkilökunnalle sekä matkaoppaille, jotka pitivät huolen siitä,

Petran kalliotemppeli

että risteilyvieras saattoi täysin siemauksin keskittyä rentoutumiseen sekä matkakohteisiin perehtymiseen. Aivan erityinen nautinto oli kuunnella klubiveljemme Lauri Lehtovirran mieleenpainuvia opastuksia. Risteilyllä oli mukana myös Helsingin Sanomien toimitus, joten saanemme lukea matkasta vielä muistakin tiedotusvälineistä. Laivayhtiö tuotti risteilyviikosta myös videon.

Suosittelen vastaavanlaisia kokemuksia lämpimästi!

Kimmo Metsä

RIITTA MALMBERGIN

Klubilla 23.1.2009 pidetyssä tilaisuudessa luovutettiin ravintoloitsija Riitta Malmbergille Keskuskauppakamarin Kultainen ansiomerkki. Kuvassa Riitta Malmberg sekä ansiomerkkin luovuttajina toimitusjohtajat Aimo N.K. Viitala ja Lauri Kajansinkko

tervehdys

Kasvoin suomalaisuuteen, avarruin ja sivistyin ”sydämellä, asioilla ja ennen kaikkea ihmisillä.” Opin kestämään: Klubi on ollut myös kärsivällisyyden ja kovan työn korkeakoulu.

■ ■ Näiden muutamien sanojen taakse mahtuu satoja keskusteluja, merkittäviä kohtaamisia, ystäviksi tulleita asiakkaita sekä ammattitaitoisia ja sitoutuneita työtovereita. Muistoja, jotka saavat mielen yhä herkistymään. Mutta myös valvottuja öitä, jolloin huolet ovat painaneet ja ratkaisuja mahdottomilta näyttäviin yhtälöihin on etsitty.

Näissä lyhyissä lauseissa heijastuvat kaksikymmentäseitsemän vuotta elämästäni. Nimenomaan elämästäni, ei vain ammatistani, sillä tätä työtä ei voi tehdä palkollisena, virkamiehenä tai palvelujen koordinaattorina, vaan vahvasti sielulla ja sydämellä.

Kaksikymmentäseitsemän vuotta on pieni luku Klubin sadankolmenkymmenen kolmen vuoden aikajanalla. Ja juuri tässä aikajanassa piilee suuri rikkaus: olen saanut liittyä historiaan, ammentaa siitä ja oppia näkemään arjen huolet laajemmassa perspektiivissä.

Elämäni kaksikymmentäseitsemän vuotta Klubilla ovat olleet lahja, jonka myötä olen saanut katsoa lähietäisyydeltä yhtä aikaa menneeseen ja tulevaan, saliin ja keittiöön, iloon ja suruun. Kaikessa tässä suomalainen sivistys on ollut Klubimme perusmauste, niin ruuassa kuin ruuan ympärillä.

Työtoverini Kaarina Koskela Vaakunasta kutsui minut tälle tielle. "Jos minut valitaan, tuletko tekemään nyrkit savesa töitä?" Valituksi tultuaan hän pyysi minut ravintolapäälliköksen; sain yhden päivän harkinta-aikaa ja siitä kolmen vuoden kuluttua olin jo hänen seuraajansa. Ensimmäinen vuoteni Klubilla oli

"pelkkää painajaista." Tajuan nyt, miten arvokkaita olivat ne muutamat ihmiset, jotka pysyivät henkilökunnassa ja siirsivät hiljaista tietoa uudelle tulokkaalle. Uskollinen Klubin tarjoilija Saara Laiho oli tullut töihin Klubille jo silloin, kun itse olin juuri syntynyt. Häneltä oivalsin sen, miten tärkeää on historian ymmärtäminen ja itseään kokeneempien ihmisten kuuleminen. Myös tänään ajattelen, että Klubin menestys on sen tiettyssä pysyvyydessä ja historian janalle asettumisessa. Globalisoituvasta maailmasta Klubilleen palaavan jäsenen on löydettävä läski-soosinsa, pyttipannunsa ja suomalaisen gastronomian omin anti. Ruoka on tääl-

tervehdys

lä enemmän kuin tuoteselostus.

Ravintoloitsijan työ on tiimityötä. Parhaimmillaan tiimissä sukuloivat salija keittiötyöntekijät, klubimestarit, asiakkaat, toiminnanjohtaja ja Klubin muut vastuunkantajat sekä suomalainen yhteiskunta ja Klubin perusarvot. Näiden elementtien vuorovaikutuksesta syntyy ”Klubin henki”.

Minulta on usein kysytty, mitä se ”Klubin henki” tarkoittaa. Minulle se on merkinnyt ainakin tätä:

- jatkuvuutta ja sitoutumista suomalaisen yhteiskunnan perusarvoihin
- kokemuksen ja iän arvostamista
- hyviä tapoja ja toinen toistemme kunnioittamista
- vuorovaikutusta sukupolvien kesken
- elämän aktiivisuuden, kohtaamisten ja keskustelun ylläpitämistä
- iloa, kiitollisuutta ja erilaisten ihmisten toiveiden huomioimista
- osana suomalaista sivistystä.

Klubin henki tarttuu. Ravintoloitsija ei ole vain ateriapalvelujen tuottaja, vaan osa pitkää historiaa ja vahvaa nykypäivää. Minulle se on merkinnyt myös sitä, että perheeni on saanut osansa Klubin hengestä, myös sen vaatimuksista.

Tyttäreni ovat sietäneet sen, että äiti ei ole ollut laittamassa heille ilta-palaa, kun hän on ollut palvelemassa

muita. Toisaalta tyttäreni ovat tutustuneet keittiössä ja tiskipenkeissä elämän realiteetteihin ja imeneet itseensä sivistyksen siemeniä klubilaisia kohdatessaan. Tarjoilijaisareni on tuonut raikkaan tuulahduksen suomalaisista metsistä poimimalla meille tatit, puolukat, karpalot... Edesmenneelle äidilleni Klubin keittiö ei merkinnyt vain perunateatteria, vaan mahdollisuutta kantaa vastuuta, tukea tyttärtään ja kokea ylpeyttä suomalaisista juuristaan. Yrittäjyys on yhteispelejä!

Ravintoloitsijan työn edellytys on ehdoton sitoutuminen. Tätä työtä tehdään ”sielulla ja sydämellä”. Ja syvällä kunnioituksella heitä kohtaan, jotka puolustivat maatamme ja rakensivat sen. Ajankohittaiset teemat ovat aina kantaneet keskustelevaa Klubiamme. Historian muistaminen avaa näkymän tulevaisuuteen. Myös nuoret jäsenet ovat löytäneet Klubilta suomalaisuuden arvostuksen ja olemassaolon levollisuuden. Jokaista uutta tulostavoitetta, ulkoistamispainetta tai teknistä uudistusta on tarkasteltava näitä periaatteita vasten. Markkinatalouden alttarille ei kannata uhrata sellaista, mikä lopulta kannattelee koko toimintaa. Tämän työn onnistumisen edellytys on sukupolvien välinen yhteistyö – siihen suostuminen ja siitä iloitseminen. Tulostaseen ja organisaation toimivuuden testi on hyvin yksinkertainen: jäsenet tunnistavat perusarvot ruokapöydässä ja

RIITTA MALMBERG

sen ympärillä, niin yksityiskohdissa kuin suurissa linjoissakin.

Klubin toiminta edellyttää ravintolatyöntekijöiltä sitoutumista, ammatillista osaamista ja kykyä toteuttaa omassa roolissaan Klubin henkeä. Kiitän omia työntekijöitäni tästä.

Lähes kolmekymmentä vuotta olen ollut osa Klubia. Aikuistunut, sivistynyt, itkenyt ja iloinnut. Saanut ”monta isää” ja kohdannut heissä herrasmiehiä, joilla on itsetunto paikallaan ja jotka tietävät arvonsa – sellaisessa seurassa kasvaa ja oppii kunnioittamisen kieliopin. Täällä olen löytänyt myös ammatillisen identiteettini. Olen kuunnellut serenadeja ja viisaita puheita. Ja perehdyttänyt lukemattomia asiakkaita Klubin henkeen.

Ravintoloitsija on tunteiden tunnistaja, elämäntilanteiden tulkitsija ja hän, joka estää ennakoitun katastrofin ja luo

puitteet ”hyvän tapahtumiselle.” Menneisiin vuosiin mahtuu vaikeita, hektisiä, järkyttäviäkin tilanteita. Sydämessä säilyvät kuitenkin päälimmäisinä ilo, kiitollisuus, haikeuskin.

Ja pienet henkilökohtaiset palautteet, jolloin koen tavoittaneeni jotakin Klubin hengestä: joskus vuosien päästä joku muistaa pöytäkoristeen yksityiskohdan, toinen muistotilaisuuden kunniotusta välittäneen toteutuksen ja kolmas kertoo tilannetajun voimasta: ”Meidän emännällämme on viides aisti!” Tällaiset palautteet kantavat pitkään.

Pitäkää liekkiä yllä! Klubin henkeä tarvitaan eurooppalaisessa Suomessa ja globalisoituneessa maailmassa.

*Kiittäen,
Riitta Malmberg*

**Uskollinen Klubin
tarjoilija Saara Laiho
oli tullut töihin Klubille
jo silloin, kun itse olin
juuri syntynyt. Häneltä
oivalsin sen, miten
tärkeää on historian
ymmärtäminen ja itseään
kokenempien ihmisten
kuuleminen.**

Kutsumuslääkäristä SUURMIEHEKSI

Arkkiatri Arvo Ylppön saavutukset tunnetaan laajalti. Mutta miksi ja miten hänestä tuli kansallinen ja kansainvälinen suurmies? Kysymyksen vastaa Arvo Ylppön henkilöhistorian tutkija ja ystävä, professori Kauko Kouvalainen, joka on myös Ylppö multimediasivuston työryhmän asiantuntija.

■ ■ Arvo Ylppö oli kutsumuslääkäri, sillä hän oli jo varhaisista kouluvuosistaan alkaen haaveillut lastenlääkärin ammattista. Ylppö syntyi 12 -lapsisen katraan puolivälissä, joten hänen ympärillään oli paljon lapsia.

Sisarusten runsas sairastelu ja äidin huoli heistä saivat aikaan, että minussa kypsyi auttamisen halu, kertoi Ylppö muistelmissaan. Ylioppilaaksi tultuaan Arvo Ylppö tunsu lääkäriksi opiskelun ainoaksi päämääräkseen, kertoo professori Kauko Kouvalainen, lastenlääkäri hänkin.

Ylppö ponnisteli tavoitteensa eteen onnistuneesti. Tosin opintojen loppuvaiheessa tapahtui esteeltä vaikuttava tapahtuma, joka koitui lopulta Arvo Ylppön onneksi. Ylppö halusi tehdä lastentautiopista väitöskirjan, mutta silloinen, ja Suomen ensimmäinen, lastentautien professori Wilhelm Pipping ei antanut väitöskirjan aiheita, vaikka Ylppö tiedusteli sitä toistuvasti.

Kauko Kouvalainen

Ihmettelen, miksi Pipping toimi näin, sillä hän oli pediatriksen tieteen pioneeri Suomessa. Onneksi Arvo Ylppö otti kohdunsa omiin käsiinsä ja kirjoitti professori Leo Langsteinille, joka johti Berliiniin vastaperustettua Kaiserin Auguste Viktoria Haus-sairaalaan, Kouvalainen pohtii.

Ylppö sai Langsteinilta myönteisen vastauksen ja lähti Kaiserin Auguste Viktoria Haus sairaalainstituuttiin, joka oli perustettu vähentämään lasten kuolleisuutta. Langstein antoi Ylppölle väitöskirjan aiheen, sanoen: Tästä nuoresta miehestä tulee vielä suurmies.

Kutsumuslääkäri

Luulen, että Langstein oli hyvä ihmistuntija, ja näki, että Arvo Ylppö oli lahjakas, alasta hyvin innostunut ja uuttera, Kouvalainen arvelee.

Berliinissä luotiin uralle perusta

Työskentely Berliinissä oli niin antoisaa, että alun perin kolmeksi kuukaudeksi suunniteltu kesäoleskelu kestitkin 10 vuotta. Ylppö oli tavattoman pidetty ja hänet valittiin mm. lääkärikollegion esimieheksi. Myös potilaat pitivät hänestä ja hänen lempinimensä der kleine Russe muuttui pian der kleine Berlineriksi.

Kaiserin Auguste Viktoria Haus oli loistava paikka sekä käytännön lääkärintyön että tutkimuksen kannalta. Ylppö tekikin merkittävimmät kansainväliset julkaisunsa Berliinissä, sai arvostetun Heubner-palkinnon ja tuli tunnetuksi tie-depiireissä.

Erityisesti hänen 200 sivuisessa laajassa tutkimuksessaan Keskosten patologinen anatomia oli loistavia havaintoja. Väitöskirja keskosten ja vastasyntyneiden keltaisuusoireyhtymästä (1913) huomattiin koko maailmassa ja tunnettuun lastentautiopin käsikirjaan painettiin kuva Ylppön väitöskirjan keskeisestä havainnosta vielä 1970-luvulla, Kauko Kouvalainen kertoo.

Arvo Ylppön väitöskirja oli ansiokas,

mutta hän julkaisi monia muitakin merkittäviä tutkimuksia, kuten happo-emästasapainon määrittysten käytöstä vaikeasti sairaiden potilaiden tilan seurannassa. Nyt kyseiset pH-tutkimukset ovat tehohoidon tärkeitä kulmakiviä. Ylppö kuvasi myös uudentyypin vaikean sydänvian.

Hänen tieteellisestä työstään ehkä tunnetuimmaksi tuli hänen kamppailunsa keskosten varhaisesta ruokinnasta. Se piti aloittaa heti syntymän jälkeen. Valitsevan amerikkalaisen tavan mukaan pelättiin varhaisen ruokinnan johtavan oksenteluun ja sitä kautta tukehtumisvaaraan. Ruokinnan aloittamista lykättiin jopa neljä päivää. Asiasta kehkeytyi iso kiista, jonka Ylppö voitti, Kouvalainen kertoo.

Kansanvalistaja ja kouluttaja

Suomessa Arvo Ylppö tuli tunnetuksi kansanvalistajana antaen vanhemmille neuvoja vastasyntyneiden ja isompien lasten hoidosta ja kehityksestä. Hän oli armoitettu kansanvalistaja ja Suomessa hän vaikutti luennoillaan, puheillaan ja kirjoituksillaan

Hänen persoonallisuutensa piirteet vaikuttivat keskeisesti siihen, mikä hänestä tuli. Hän oli karismaattinen, poik-

SUURMIES

keuksellisen älykäs ja hänellä oli taru-nomainen muisti. Hänessä oli jopa nerokkuuden leima. Nämä ominaisuudet ja utteruus heijastuivat myös kansanvalistukseen. Hänen kirjoituksistaan Kotilieden lääkärikirjan lastentautien osuus oli yleisesti luettu ja tunnettu, Kauko Kouvalainen arvioi.

Ylppö oli myös yksi Mannerheimin Lastensuojeluliiton perustajista ja sai vakuutettua Mannerheimin siitä, että Mannerheimin nimen näkyminen liiton nimessä olisi uuden järjestön toiminnan ja varainhankinnan kannalta tärkeää. Ylpöstä tuli Mannerheimin Lastensuojeluliiton lähettiläs ja hän kiersi Suomea yhdessä kanslianeuvos Erik Mandelinin kanssa paikallisosastoja perustaen. Ylpöstä kehkeytyi kaikkien tuntema suuri suomalainen, joka kantoi ainoana arkkiaatrin arvonimeä.

Orionin perustamiseen hän lähti mukaan, koska lääkkeiden valmistamisen kotimaistamista pidettiin lääkäreille lähes kansalaisvelvollisuutena.

Huomaavainen esimies

Kauko Kouvalainen tapasi Arvo Ylpön ensimmäisen kerran kesällä 1954 mennessään amanuenssiksi Lastenlinikkaan. Hän ehti olla mukana muutamalla Ylpön yliääkärinkierroilla, joilla ei käytetty hissiä, vaan Lastenlinikan portaat juostiin

ja erikuntoiset lääkärit yrittivät pysyä perässä.

Ylpön kierrot olivat muutenkin nopeat, sillä hänelle saattoi riittää diagnoosiin vain yksi silmäys potilaaseen. tarvittaessa asiaa pohdittiin pidempäänkin ja potilasmeetingeissä tuli esille Arvo Ylpön tavattoman suuri kokemus lapsipotilaista, Kouvalainen kertoo.

Kouvalainen kohtasi Ylpön ensimmäisen kerran jo ennen amanuenssikesää. Ylppö esiintyi alustajana Lääketieteen kandidaattiseuran järjestämässä vilustumista käsittelevässä teemaillassa. Kolmelle asiantuntijalle oli asetettu tuolit katederin taakse. Tuolit olivat kovin matalia. Syntyi ajatus, pitäisikö pienikokoiselle Ylpölle saada näkyvyyden vuoksi korkeampi tuoli. Se löytyi ja asetettiin keskelle. Kun professorit saapuivat saliin, Ylppö katsoi tuoleja ja totesi: Se on tuo pediatrian oppituoli muita korkeampi! Toteamus riemastutti kuulijoita.

Kun Kouvalainen valittiin Lastenlinikan apulaislääkäriksi, oli Ylppö jo eläkkeellä. Hän johti naapuri Lastenlinnaa ja hoiti yksityispraktiikkaa. Silloin tällöin tuli päivystäjälle soitto: Onko sinulla klinikassa tilaa, lähettäisin sinne yhden potilaan?

Nuorelle apulaislääkärille Arvo Ylpön välitön kollegiaalisuus monessa muussakin yhteydessä oli kasvattavaa. Nuorikin lääkäri oli hänelle tasavertainen kollega.

ARVO YLPPÖ

Arvo Ylppö oli hienotunteinen. Hän ei puhunut pahaa muista, vaan toi esille hyviä piirteitä. Hän tunsi arvonsa, mutta ei koskaan rehvastellut ansioillaan. Hän oli asiallinen sekä korosti ja arvosti alaisensa saavutuksia, Kouvalainen muistelee.

Hauskoja kesämuistoja

Kauko Kouvalaisen perehtyminen Arvo Ylppön saavutuksiin ja toiminta Mannerheimin Lastensuojeluliitossa johti miesten väliseen ystävyyteen. Myös kesähuviloilla tavattiin. Ylppö oli laittanut Alilan jyrkkään rantakallioon lapsilleen köydet kuin liianit, joiden avulla voi laskeutua turvallisesti alas.

Olimme professori Niilo Hallmanin kanssa kovien saunojien maineessa, joten Ylppö käski poikien lämmittää saunan oikein kuumaksi. Seurauksena oli saunan sisällä syttynyt tulipalo. No, se sammutettiin ja löylyt meriuunteineen olivat tavallista suurempi nautinto.

Nautinto oli myös nähdä yli 90 vuotiaan arkkiatrin kaunis kaarihyppy laiturilta mereen.

Itse asiassa talon emäntä oli antanut minulle tehtäväksi turvallisuussyistä koettaa estää hypynäytös, mutta en hän minä pysynyt ketterän Arvo Ylppön perässä, Kauko Kouvalainen kertoo.

Ylppön hienotunteisuutta kuvaa se, et-

tä Kouvalaisten huvilalla Turun Satavan saarella tavallisesti viisi tuntia nukkuvaa Ylppö nukkui tai ainakin viipyi makuuhuoneessa yhtä pitkään kuin aamu-uni-
nen isäntäväki.

Henkisesti virkeä loppuun asti

Ylppö pysyi henkisestikin eloisana, valloittavana ja leikkisänä koko elämänsä ja hänen ajattelunsa säilyi hyvänä vielä 104 -vuotiaana. On vaikea mieltää, missä vaiheessa häntä olisi voinut pitää vanhuksena.

Arvo ja Lea Ylppö vierailivat Oulussa Kouvalaisten luona viimeisen kerran arkkiatrin ollessa 101 vuotias. Silloin hän puhui ensimmäisen kerran vakavasti ikääntymisestään ja sanoi, että tässä iässä voi tapahtua mitä tahansa. Ja niin tapahtuikin. 102-vuotias Arvo Ylppö kaatui yöllä kirjastossaan työskennellessään ja reisuun kaula murtui.

Ylppöä hoidettiin Kirurgisessa sairaalassa ja kun hän kotiutui, ei hän enää osallistunut julkisiin tilaisuuksiin, vaan eli perheensä parissa. Arvo Ylppö säilyi henkisesti virkeänä loppuun asti, mutta hän halusi ilmeisesti jättää ulkomaille itsestään kuvan hyvin liikkuvana ihmisenä, Kouvalainen arvelee.

Kauko Kouvalainen haastatteli Arvo Ylppöä vuosien varrella moneen kertaan. Arvo Ylppö olikin runsaudenlähde, mis-

tä kertonee yksi tarina monista: Lea ja Arvo Ylppö vierailivat Sveitsissä elämänsä viimeisiä vuosia viettäen marsalkka Mannerheimin luona marsalkan omasta pyynnöstä.

Mannerheim luotti Ylppöön ja pyysi häntä viemään muistelmiensa käsikirjoituksen Suomeen. Arvo Ylppö ei halunnut ottaa niin suurta vastuuta itselleen ja ehdotti, että hän Suomeen palattuaan kertoo asiasta kustantajalle, joka varmaan-kin lähettää edustajansa noutamaan käsikirjoituksen. Ja näin tapahtuikin. Ylppö oli arvioinut, että pitkällä automatkalla käsikirjoitus on liian suuressa riskissä, Kouvalainen kertoo historiankirjoituksessa aiemmin julkaisemattomasta tapahtumasta.

Karismaattinen persoonallisuus ja lahjakkuus tekivät Arvo Ylpöstä suurmiehen monilla aloilla: arkkiatrin arvoon johtanut lääkäriys, johtava lastenlääkäri ja tiedemies, armoitettu kansanvalistaja, kaukokatseinen järjestöjohtaja ja taloudellisesti oivaltava avainhenkilö lääketieteellisyydessä. Kaikki ne yhdessä ja erikseen johtivat siihen, että Arvo Ylpöstä tuli koko kansan tuntema ja rakastama suuri suomalainen, Kauko Kouvalainen lopuksi toteaa.

Teijo Riikola

Kerro tarina Arvo Ylpöstä!

■ ■ Helsingin Suomalainen Klubi aloitti vuodenvaihteessa laajan Arvo Ylppö multimediasivuston tekemisen, jossa tullaan kertomaan Arvo Ylpön yhteiskunnallisesta merkityksestä, työstä kansanterveyden hyväksi sekä saavutuksista kansainvälisesti tunnettuna tiedemiehenä ja Helsingin yliopiston lastentautiopin professorina.

Sivustolle www.ylppo.fi tullaan myös kokoamaan Suomen kansan keskuudessa kerrottuja lukuisia anekdootteja arkkiaatri Arvo Ylpöstä.

Pyydämme klubilaisia ystävällisesti lähettämään muistamansa anekdootit sivuston tuottaja Teija Riikolalle sähköpostiosoitteeseen teijariikola@hotmail.com.

Sininen mies herää eloon

Taiteilijoiden Kalevala on vuonna 1919 perustetun Kalevalaseuran suurenmoinen hanke, jossa kymmenen suomalaista kuvataiteilijaa ja nykysäveltäjää esittelevät teoksiaan Uuden Kalevalan 160-vuotisjuhla-vuoden kunniaksi järjestetyssä suurnäyttelyssä Ateneumissa. Näyttelyssä kukin taiteilija on saanut esittää haluamansa kuvallisen tai musiikillisen tulkinnan valitsemastaan Kalevalan runosikermästä. Lopputulos on häkellyttävä ja riemastuttava.

■ ■ Tämän saivat tuntea ne pari kymmentä klubilaista aveceineen, jotka olivat katsomassa 31.1.2009 suurlähettiläs Antti Lassilan johdolla ainutlaatuisen laajaa ja monipuolista Kalevala-näyttelyä. Asiantuntevana oppaana toimi Ari Kovero. Myös Ateneumin johtaja Maija Tanninen-Matila kävi tervehtimässä joukkoamme. Lisäksi saatiin kuulla ”jälki-istunnossa” Klubilla ”Kalevalan kulttuurihistoria”-teoksen (SKS 2008) kirjoittamiseen keskeisellä tavalla osallistunutta professori Pekka Laaksosta, joka kertoi ”Elias Lönnrotin laulaman eepoksen” synnystä ja myöhemmästä historiasta.

Kalevalan historia on hyvin ”moniääninen”, kuten merkjärveläinen folkloristi Outi Lehtipuro toteaa arvioidessaan Kalevalan kulttuurihistoriaa (Hiidenkivi 2/2009).

Risto Suomi: Kullervo,
Sinisukka, Äijön lapsi (2008)
akryyli kankaalle 150 x 190 cm
kuva: KKA / Hannu Pakarinen

Ateneumissa

Kalevalaseura

Professori Laaksonen totesikin Klubililla, ettei Kalevaloita olekaan vain yksi vaan viisi:

”Vuonna 1833 syntynyt (1) Sikermä-Kalevala, joka koostui suppeista Lemminkäis-, Väinämöis- ja häärunoista. Samana vuonna jo eepoksen mitan saanut Runokous Väinämöisestä, joka myöhemmin sai nimen (2) Alku-Kalevala. Vuonna 1835 syntynyt varsinaisen Kalevalan ensimmäinen painos eli (3) Vanha Kalevala. Vuonna 1849 syntynyt Kalevalan laajennettu laitos eli (4) Uusi Kalevala, jonka tunnemme kansalliseepoksenamme, ja vihdoin viimeinen, vuonna 1862 syntynyt uudelleen julkaistava lyhennetty laitos, jota on kutsuttu (5) Koulu-Kalevalaksi.”

Kalevalasta ja sen synnyttä on vuosien kuluessa esitetty valtaisa määrä erilaisia tulkintoja ja sitä on verrattu muihin, eri puolilla maapalloa syntyneisiin kansalliseepoksiin, kuten Homeroksen Ilias ja Odysseiaan ja Niebelungenliediin. Kulttuurihistoriallisten ja folklorististen tulkintojen rinnalla esiintyy myös teosofisia (Pekka Ervast: Kalevalan Avain) ja jopa kosmologisia (Hannu Piekkola: Kalevala – kosmologinen matkaopas tähtiin, käsi- kirjoitus) tulkintoja.

Näin olleen en koe mahdolliseksi edes yrittää esittää kokonaiskuvaa Ate-

neumin näyttelystä. Jokaisen olisi nähtävä ja koettava se itse.

Sen sijaan esitän vain yhden ”kertomuksen”, jonka toivon kuvastavan näyttelyn luonnetta.

Näyttelyhän on rakennettu niin, että siinä on samanaikaisesti nähtävillä sekä perinteinen, koulukirjoistakin tuttu Kalevalan kuvitus, että uusi, tämänpäiväinen tulkinta Kalevalasta. Ne sidotaan yhteen sekä oppaan (meidän tapauksessamme siis Ari Koveron) esittämällä kertomusnauhalla että säveltäjien tulkintarihmoilla.

Esillä on yhteensä lähes 200 teosta 1850-luvulta nykypäivään. Näyttelymateriaaliin kuuluu myös loistokkaasti toteutettu, 816-sivuinen teos, joka sisältää vuoden 1849 Kalevalan tekstin, taide- teokset korkealaatuisina värikuvina sekä Santeri Tuorin videoteoksen. Kamariorkesteri Avanti! ja Uusi Helsinki-kvartetti esittävät sävellykset kahdella kirjaan sisältyvällä cd-levyllä.

Lemminkäisen ja Kullervon tarina

Runoissa 11-15 esitetään, kuinka ”märkähattu karjapaimen” surmaa Lemminkäisen, joka oli lähtenyt kosimaan Pohjolan tytärtä paremmaksi vaimokseen, ja heittää tämän ruumiin Tuonelan virtaan. Sieltä Lemminkäisen äiti haravoi poikansa jäänteet ja luo tähän uudelleen

Ateneumissa

Akseli Gallen-Kallela "Kuollut Lemminkäinen", öljy, 1896

hengen.

Tämän järkyttävän tarinan käännekohtaa, hetkeä, jolloin Lemminkäisen äiti pyytää taivaan voimia avukseen, on Akseli Gallen-Kallela kuvannut kuuluisassa maalauksessaan "Lemminkäisen äiti" (öljy, 1897). Luonnostellessaan teostaan Gallen-Kallela maalasi sinisen mieshahmon ("Kuollut Lemminkäinen", öljy, 1896), joka makaa yksin Tuonelan virran rannalla.

Ateneumin näyttelyssä tämä Sinen mies on herännyt eloon. Ei Lemminkäisen hahmossa vaan Kullervona, joka on kyyristynyt lammen rannalle ja lähettää pienen kaarnaveneen matkaan lumpeiden keskeltä.

Risto Suomen suurikokoinen maalaus "Kullervo. Sinisukka. Äijön lapsi" (akryyli kankaalle, 150 x 193 cm, 2008) perustuu Kalevalan Kuudes neljättä (36.) runoon.

Siinä Kullervon traaginen tarina, joka päättyysi siihen, että hän syöksyy omaan miekkaansa, purkautuu levollisessa, sinisessä mieshahmossa, jolla on kultaiset hiukset. Tuonelan synkkyys kuvastuu vain rantakivissä, joihin on kaiverrettu maalauksen nimi.

Kertomus Sinisestä miehestä joka herää eloon täydentyy Aulis Sallisen sävellyksellä Pianokvintetto II, op. 92, jonka esittävät Uusi Helsinki Kvartetti ja pianisti Roope Gröndahl. Siinä on kolme Elegianimistä osaa.

Näyttelyn päätteeksi katsojat voivat kuunnella musiikin kaikessa rauhassa kuulokkeilla alimman kerroksen näyttelytiloissa, jonne nykyaikaisen teokset on ripustettu.

Weijo Pitkänen

Valtiosihteeri Pertti Torstila ulkopoliittisessa illassa 26.2.2009

Suomi, Venäjä ja Yhdysvallat

Pertti Torstila

Monet katsovat tämän päivän kansainvälispoliittista asetelmaa vielä kylmän sodan silmälaseilla. Venäjän toimintaa vertaillaan Neuvostoliiton käyttäytymiseen ja Yhdysvallat ja Nato nähdään perinteisenä vastapuolena. Venäjällä Naton laajeneminen nähdään suoraan sitä itseään vastaan kohdistuvana uhkana, kun Natossa laajentuminen nähdään aivan toisin. Venäläisessä katsannossa monet keskeiset jaottelut tehdään yhä itä-länsi-janalla eikä tästä janasta ole päästy täysin eroon USA:ssakaan.

■ ■ Asetelmat ovat kuitenkin muuttuneet. Venäjä ei ole Neuvostoliitto, eikä sillä ole liittolaisia. Varsovan liittoa ei enää ole - ei liioin ideologioiden taistelua. Tämän päivän kansainvälinen politiikka ei ole kaksinapaista vaan se on moninapaista. Monet uudet tekijät ovat tulleet kuvaan: Kiina, Intia, Brasilia, globalisaatio, uudet uhkat, ilmastonmuutos ja energia, vain muutamia esimerkkejä mainitakseni. Nyt USA-Kiina-akseli - ei niinkään USA-Venäjä-akseli - on akseli, jonka varassa yhä enemmän ratkotaan globaaleja ongelmia.

Mennyttä asetelmaa heijastaa tavallaan myös tämän illan otsikko: Suomi, Venäjä ja Yhdysvallat. Ikäänkuin olisimme kahden välissä ja Suomen toiminta olisi Venäjästä ja USAsta riippuvaa. Niin se usein kylmän sodan asetelmissa puolueettomalle maalle oli, vaan ei ole tänään. USA-Venäjä suhteen kehityksellä on silti paljon merkitystä maille itselleen, Suomelle ja koko maailmalle.

Varapresidentti Joe Biden puhui Münchenin turvallisuuskonferenssissa suhteiden "reset"-nappulan painamisesta. Presidentti Obaman ilmoitus harkita ohjuspuolustus-kysymystä uudelleen sai Venäjän perumaan uhkauksiaan Iskander-ohjusten sijoittamisesta Kaliningradiin. USA:n Afganistanin-joukkoja aletaan huoltaa Baltian ja Venäjän läpi tehtävin junakuljetuksin. Kuluva vuoden

lopussa umpeutuvan strategisten ydin-aseiden rajoitus sopimuksen, START I:n korvaavaan sopimukseen näyttää myös olevan valmiutta. Toiveita on myös siitä, että Venäjä ja Yhdysvallat löytävät toisensa monikeskisen diplomatian kentällä.

Uusia, lämpimämpiä tuulia on ilmassa.

Venäjä

Venäjän presidentinvaihdoksen yhteydessä puhuttiin paljon Dmitri Medvedevin erilaisesta taustasta ja tyylistä verrattuna Vladimir Putiniin. Putinin tyyli on ollut perinteinen venäläinen "vahvan johtajan" tyyli suurvalta-ajatteluineen. Medvedevillä ei ole KGB-taustaa. Medvedevin valtaantulo ei kuitenkaan ole aiheuttanut näkyvää käännettä Venäjän politiikassa, ei sisä- eikä ulkopolitiikassa.

Elokuun sota Georgiassa näytti, että Venäjällä presidentti ja pääministeri astuvat tarvittaessa yhtä jalkaa. Presidentin asemassa ei ole tapahtunut muutosta, sen sijaan pääministerin roolissa on. Pääministeri Putin on näkyvästi toiminut myös ulkopolitiikan alalla. Venäjä on ulkopolitiittisesti aktivoitunut ja vallannut takaisin paikkaansa maailmannäyttämöllä suurten seurassa. Muutos 1990-lukuun nähden on tuntuva. Tahdin määrääjinä ja suunnan näyttäjinä ovat toimineet niin Medvedev kuin Putin, yhdessä ja erikseen.

Elokuussa 2008 presidentti Medvedev täsmensi Venäjän ulkopolitiikan keskeiset periaatteet seuraaviksi:

- 1) kansainvälisen oikeuden kunnioittaminen,
- 2) moninapainen maailma
- 3) vastakkainasettelun välttäminen
- 4) Venäjän kansalaisten suojeleminen riippumatta siitä, missä he ovat
- 5) alueet ja maat, joissa Venäjällä on erityisintressejä.

Venäjän ulkopolitiikan periaatteet ovat oikeita, mutta noudattaako Venäjä niitä itse? Periaatteiden soveltamista käytäntöön on jo voitu seurata.

Nato-innolle Venäjän naapurialueilla on pitkälti Venäjä-johteiset syyt. Venäjä toimi Georgiassa kansainvälisten normien vastaisesti. Arvosteltuaan kovin sanakääntein Kosovon tunnustamista itsenäiseksi Venäjä tunnusti yksipuolisesti suvereenin Georgian maakunnat Etelä-Ossetian ja Abhasian.

Kaksi viimeistä periaatetta - omien kansalaisten suojele ulkomailla ja Venäjän intressit naapurialueillaan - ovat herättäneet huolta entisestä Neuvostoliitosta itsenäistyneillä alueilla. Venäjä vetosi omien kansalaistensa suojeleluun käyttäessään massiivista asevoimaa Georgiasta vastaan elokuisessa sodassa. On kysytty, voiko tämä toistua muissakin

Ulkopolitiikan ilta

maissa, joissa on neuvostoajan peruina suuria venäläisvähemmistöjä?

Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustusselonteossa kuvaillaan Venäjän kehitystä seuraavasti:

”Venäjä tavoittelee suurvalta-asemansa palauttamista. Venäjälle on tärkeää 1990-luvulla tehtyjen, sen epäedullisiksi kokemien ratkaisujen muuttaminen”.

”Venäjä on valmis käyttämään sotilaallista voimaa intressiensä edistämiseen myös omien rajojensa ulkopuolella, kuten elokuussa 2008 kärjistynyt Georgian kriisi osoitti. Kriisissä Venäjä ei noudattanut kansainvälisen yhteisön keskeisiä periaatteita. Kriisillä saattaa olla heijastusvaikutuksia muihin jäätymisiin konflikteihin.”

Venäjä on tehnyt aloitteen ”uudesta eurooppalaisesta turvallisuusarkkitehtuurista.” Aloitteen lopputulemana olisi jonkinlainen uusi, sitova turvallisuussopimus ”Vladivostokista Vancouveriin”. Venäjä on toistaiseksi esitellyt vasta puitteita ajatukselleen. Lännessä painotetaan, että paluuta suurvaltojen etupiirien hallkomaan maailmaan ei ole ja itsenäisillä valtioilla tulee olla oikeus liittoutua niin halutessaan.

Yhdysvallat

Neuvostoliiton romahdettua Yhdysvallat on ollut ainoa valta, jolla on kyky projisoida voimansa koko maailmaan. USA:n taloudellinen, teknologinen ja sotilaallinen ylivoima on ollut selvä. Aina kun Yhdysvaltain edut ovat vaatineet, se on käyttänyt taloudellista ja sotilaallista voimaansa edistääkseen päämääriään, ilman vastavoimaa.

11.9.2001 jälkeinen sota terrorismia vastaan vei USA:n Afganistaniin ja Irakiin. Afganistanin operaatiosta vallitsi laaja kansainvälinen yhteisymmärrys, mutta Irakin sodasta näkemykset eroavat. Ranska, Saksa ja monet muut EU-maat kieltäytyivät operaatiosta. George W. Bushista tuli lähihistorian epäsuosituin amerikkalaispresidentti Euroopassa. Nyt muutoksen airueena nähdään presidentti Barack Obama, joka monessa suhteessa poikkeaa edeltäjistään.

Helppo ei Obaman lähtökohta kuitenkaan ole. Hän sai perinnöksi Bushin hallinnolta kaksi sotaa, talouskriisin ja Guantánamon vankileirin tarvelemän maineen. Odotukset Obaman uudelle hallinnolle ovat sekä kotimaassa että kansainvälisesti hyvin korkeat. Odotuksiin vastaaminen on haasteellista ja talouskriisi sanelee raamit USA:n toiminnalle.

Venäjän suhteiden osalta USA painaa ”reset”-nappulaa ja etsii aiheet, joissa

maat voivat ja niiden tulisi tehdä yhteistyötä. USA tarvitsee Venäjän tukea useissa kansainvälisissä kysymyksissä, kuten terrorismin vastainen taistelu, Afganistan, Pakistan, Lähi-itä, Pohjois-Korean ja Iranin ydinohjelmat. USA neuvotteli huoltoreitin avaamisesta Venäjän kautta Afganistaan kun Kirgisia oli sanonut irti sopimuksen USA:n lentotukikohdan. Huoltoreitti kulkee nyt Baltian kautta rautateitse Venäjän läpi kohti Afganistania.

Lupaava yhteistyön alue USA:n ja Venäjän välillä on asevalvonta. USA:n ja Neuvostoliiton välinen vuoden 1991 strategisten aseiden rajoittamiseen tähtäävä START-1 sopimus umpeutuu tämän vuoden lopulla. Uusi sopimus on neuvoteltava ja Obama on ilmoittanut valmiutensa vähentää ydinkärkiä tuntuvasti. Obaman hallinto on myös ottanut ohjuspuolustushankkeen uusharkintaan.

Kaikesta ei kuitenkaan olla yhtä mieltä. USA ei tule tunnustamaan Abhasiaa ja Etelä-Ossetiaa, ja Venäjä tuskin Kosovoa. USA ei myöskään hyväksy etupiirejä ja puolustaa jokaisen maan oikeutta valita ja päättää liittolaisistaan.

Suomi

Turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko kartoittaa kuinka Suomi asemoi itsensä nykytilanteessa.

Selonteossa todetaan Venäjästä:

”Suomi seuraa Venäjän kehitystä keskeisimpänä Suomen turvallisuusympäristöön vaikuttavana tekijänä.”

”Suomen ja yleisemmin Pohjois-Euroopan rajat ovat Venäjän vakaimpia naapurialueita. Muutosta Suomen lähialueen turvallisuustilanteesta ja sotilaallisen voimankäytön tai sillä uhkaamisen mahdollisuutta ei kuitenkaan voida sulkea pois.”

Yhdysvaltoja koskeva kohta kuuluu:

”Yhdysvallat jatkaa vahvimpana kansainvälisenä turvallisuuspoliittisena vaikuttajana.”

”Suomi kehittää yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa politiikan, talouden ja turvallisuuden aloilla niin kahdenvälisesti kuin Euroopan unionin jäsenenä. Kahdenvälisiä suhteita tiivistetään aktiivisella vuoropuhelulla ja yhteistyöllä. Puolustusallalla painottuu erityisesti materiaaliyhteistyö.”

Euroopan unionin osalta selonteko linjaa:

”Jäsenyys Euroopan unionissa on Suomelle perustavanlaatuinen turvallisuuspoliittinen valinta.”

”Euroopan unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikan syventäminen vahvistaa Suomen turvallisuutta. Suomi toimii unionissa aktiivisesti yhteisen tur-

Ulkopolitiikan ilta

vallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämiseksi ja osallistuu sen toteuttamiseen täysimääräisesti.”

Natosta todetaan:

”Suomi pitää Natoa keskeisimpänä sotilaallisen turvallisuusyhteistyön alalla toimivana järjestönä.”

”Suomi katsoo, että Naton tavoitteet kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden edistämiseksi ovat yhteensopivat Suomen ja Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisten tavoitteiden kanssa.. On olemassa jatkossakin vahvoja perusteita harkita Suomen Nato-jäsenyyttä. Laaja poliittinen yhteisymmärrys on välttämätöntä ja kansalaismielipiteen huomioiminen tärkeää mahdollisesta jäsenyydestä päätettäessä.”

Emme näe Natoa ja sen laajentumista kenenkään turvallisuutta ja vakautta horjuttavana asiana. On yksittäisten maiden omassa päätösvallassa, haluavatko ne hakea Naton jäsenyyttä vai ei.

Suomen ulkopolitiikan kulmakivi on Euroopan unionissa, mutta samalla me jatkamme yhteistyötä Naton kanssa. Naton tavoitteet kansainvälisen turvallisuuden ja vakauden edistämiseksi ovat yhtenevät EU:n tavoitteiden kanssa.

Osallistumme USA:n ja EU-kumppaneiden kanssa kansainväliseen kriisinhallintaan ja globaalien ongelmien, kuten Afganistan kriisin ratkaisuun. Niistä

rauhanturvaoperaatioist, joihin Suomi osallistuu suurin osa on NATO-vetoisia. Olemme osoittaneet, että meillä on kykyä ja halua osallistua yhteisiin ponnistuksiin sekä EU:n että NATO:n kanssa.

Toimintamme on harkitsevaa ja tasapainoista. Suhteet ovat kunnossa sekä Moskovaan että Washingtoniin.

(Valtiosihteeri Pertti Torstilan esitelmä julkaistaan in extenso hänen itsensä tarkistamassa muodossa. Vaikka kysymyksiä esitettiin runsaasti ja niihin saatiin asianmukaiset vastaukset, sovittiin, ettei tätä osaa ulkopoliittisesta illasta referoida Klubi-lehdessä. Weijo Pitkänen)

JUHANI ADAMINPOIKA, ressukka ja sarjamurhaaja

Viime vuosikymmenien historiankirjoitus on nostanut tavallisen ihmisen tarkastelun kohteeksi, valtiomiesten, sotapäälliköiden ja kulttuurin merkkihenkilöiden rinnalle. Tavallisesta ihmisestä vain on lähdetietoa niukasti. Kirkonkirjat kertovat lyhyesti: syntyi, oppi tai ei oppinut lukemaan, solmi avioliiton ja sai lapsia, kuoli. Oikeuden pöytäkirjat kertovat enemmän. Niistä on tutkimuksensa aiheeksi dosentti Teemu Keskisarja poiminut 1800-luvulla eläneen hämäläisen rengin Juhani Aadaminpojan. Nimettömyyteen Juhani olisi jäänytkin, ellei olisi tullut tappaneeksi viittätoista ihmistä. Juhaniin tarinan, surullisen ja ajatuksia herättävän, Teemu Keskisarja kävi kertomassa Klubin kirjallisuusillassa 2.3.

■ ■ Runebergilainen idyllinen kansankuva murtui kyllä jo sata vuotta sitten. Eivät esi-isämme ja -äitimme olleet hiljaista ja tyytyväistä kansaa, kuten herrasväki halusi uskoa. Vieroksuttiin herroja, elettiin omilla ehdoilla minkä voitiin. Miksi Juhania, kiusattua nuorta ja kylien kauhua, ryöstäjää ja tappajaa, pirteisä vieläpä suojeltiin? - Avainsana on paloviina, kärjisti Teemu Keskisarja. Loppusyksystä, kun korjuutyöt oli tehty ja syysteurastus edessä tai takana, oli lepoaika, koko maalaisyhteisö ryypäsi. Uudesta viljasta riitti viinaksi. Useimmat Juhaniin tekojen

Teemu Keskisarja

todistajatkin olivat olleet juovuksissa. Siksi ei 1800-luvun puolimaissa omaksuttu pellolle teräsauroja, ei perustettu säästöpankkeja. Vallitsi "luonnoton sielunrauha". Tämä näkökulma avaa uudella tavalla vuosisadanlopun raittiusliikkeen, nuorisoseuraliikkeen, osuustoimintaliikkeen merkityksen.

Juhani-rääpäleen ajatus ei hänen lyhyttä nenäänsä pitemmälle riittänyt. Suhteellisen tasaisen lapsuuden jälkeen hän joutui kovakouraisen isäpuolen kynsiin ja 15-vuotiaana mierolle. Maailma oli häntä vastaan. Tapot vain tapahtuivat, kangella, kivenmurikalla ja lopulta kirveellä. Uhrinkin olivat vähäosaisia.

Kirjailta

Uhrien suuri luku teki Juhani-pauksen. Helsingfors Tidningarin toimittaja Z. Topelius, jolla oli hyvä uutisnäkö, teki Juhani-näytelmän henkilön. Elettiin Nikolai I:n sensuurisääntöjen kautta, julkaisujen paperi oli kallista lumppaperia, mutta 15-kertainen murhaaja ylitti uutiskynnyksen. Topelius herätti muutkin lehtimiehet. Juhani-näytelmän esittämiseen Heinolan maaseurakunnan kirkolle saapui rekikaupalla uteliaita Helsingistä asti. Musiikkiakin oli.

Kuolemanrangaistus Suomen laista oli kyllä poistettu jo kolme vuosikymmentä sitten. Juhani-näytelmän ohjaaja oli peräti keisari Nikolai. Kirves pysäytettiin ilmassa, ja Juhani muurattiin Via-porin ahtaaseen komeroon, missä hän, voimatta edes tulehtumiaan raapia, pian kuoli. Viis siitä, että kuolemanrangaistus oli poistettu, viis siitä, että tällaista häkkinä rangaistusta laki ei tuntenut. Keisari tiesi, keisari määräsi.

Katsojat, jotka ehkä olivat odottaneet kollektiivista sovittua omista ja yhteisönsä tehdyistä tai ainakin ajatelluista rikoksista, eivät nyt sitä saaneet, Keskisarja totesi. Mitään yhteisöllistä ulottuvuutta ei rikoksissa näe. Kirkkoihin ja kartanoihin Juhani ei iskenyt. Satunnaiset apumiehet olivat rutiköyhiä mökkiläisiä ja syytinkiukkoja. Yhteiskunnalle kostaminen ei ole tyhjentyvä selitys.

Tunnetun taiteilijan Johan Knutsonin piirtämä Juhani-näytelmän muotokuva löysi sijansa monen pirtin seinältä tai hyllyltä. Miksi? Miksi murhamiehet saavat vankilaan rakkauskirjeitä? - Eivät menneisyyden suomalaiset olleet katsomuksiltaan tasapaksumpia kuin nykyisetkään, sanoi Keskisarja. Mistä tiedämme, että he olivat kristittyjä siinä mielessä kuin me käsitteen ymmärrämme, vaikka kirkossa käskystä käytiinkin ja virsikirja oli hyllyssä? Kirjat olivat sivistyneistön tuotteita.

Aika avuttomia olemme tämän päivänkin joukkomurhien edessä.

Syyttömänä kuolemaan tuomittua silti tuskin löytyy historiallisista pöytäkirjoista. Oikeus oli varovainen. Syyttömän verivelka lankeaa koko yhteisölle, Moosoksen lain mukaan.

Illan kumeaa tunnelmaa lievittivät - aluksi - sopraano Elli Vallinjojan Victoria Vatanskajan säestyksellä esittämät Otto Kotilaisen (säv.) ja Jooseppi Mustakallion (san.) Pai pai paitaressu, Edvard Griegin (säv.) ja F.M.v.Bodenstedtin (san.) En dröm sekä Aarre Merikannon (säv.) ja Aaro Hellaakosken (san.) Kesäyö.

Yrjö Larmola

Helsingin Suomalainen Klubi Loppukevään ja syksyn 2009 alustava ohjelma

Hyvä Klubin jäsen, tässä tiedotteessa on Klubin syyskauden ohjelma. Ohjelmanmuutoksista kerrotaan Klubin kotisivulla olevissa viikkokirjeissä sekä Klubin sähköisellä ilmoitustaululla. Joihinkin tilaisuuksiin edellytetään ja useisiin suositellaan ilmoittautumista. Se sujuu parhaiten Klubin sisäisten sivujen kautta (www.klubi.fi; käyttäjätunnus on jäsenkortin jäsennumero ja salasana kortin takana oleva numerosarja), sähköpostitse klubimestari@klubi.fi tai puhelimitse lounasajan ulkopuolella (09) 586 8830. Joidenkin tilaisuuksien ilmoittautumisohjeet mainitaan tilaisuuden kohdalla. Näihin osoitteisiin tulee myös ilmoittaa osallistumisen peruuntumisesta.

TOUKOKUU

22.5. (pe) Risteily Kotkan Merimuseoon

KESÄKUU

5.6. (pe) Veneretki. Ilmoittautumiset klubimestarille.
9-10.6. (ti,ke) Tennis- ja kulttuurimatka Fiskarsiin.
Osanottajamäärä enintään 15 henkeä. Ilmoittautuminen jussi.neste@talintenniskeskus.fi.
11.6. (to) 17.00. MC Klubin motoristiajelu Turengin Suvirantaan. Kokoontuminen Eläintarhan Nesteelle.

Lähtökynnys 17.30.

Lisätiedot hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi

ELOKUU

10.8. (ma) 12.00 Uutispuuro. MTK:n vilja-asiamies Max Schulman kertoo syksyn satonäkymistä. Isäntänä Olli Alho.

19.8. (ke) Golfin mestaruuskilpailu. Kts. erillinen ilmoitus Klubilehdessä.

25.8. (ti) Hirvi- ja karhumerkin suorittaminen Sipoon ampumaradalla. Mukaan oma ase patruunoineen, kuulosuojaimet, metsästyskortti ja aseenkantolupa. Ilmoittautumiset 23.8. mennessä hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi tai 0400-555311.

26.8. (ke) 19.00. Rapuilta. Puheen ravulle pitää Pekka Ritvos. Edellytetään ilmoittautumista.

27.8. (to) 16.45. MC Klubin motoristiajelu Parolan Moottoripyörämuseoon. Kokoontuminen Eläintarhan Nesteellä. Lähtökynnys 17.00. Lisätiedot hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi

SYYSKUU

3.9. (to) 19.00. (avec). Viron 1918-1920 vapaussodasta kertovan valokuva-näyttelyn avajaiset Klubilla. Näyttelyn

2009 OHJELMA

avaa Viron suurlähettiläs, rouva Merle Pajula. Professori Seppo Zetterberg pitää esitelmän aiheesta Suomalaiset Viron vapaussodassa. Näyttely on esillä 3-18.9. Ohjelman jälkeen buffet-illallinen. Suositellaan ilmoittautumista. Isäntänä Rainer Wulff.

5.9. (la) 14.00-18.00 Siluettiammunta Sipoon ampumaradalla. Panos/rata-maksu kerätään. Lisätiedot jari.moilanen@msj.fi. Ilmoittautumiset klubimestarille.

7.9. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Finlandia-palkinnon voittaja Sofi Oksanen. Isäntänä Veikko Sonninen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai puhelimitse (09) 586 88344.

10.9. (to) 19.00. Historian ilta. Viime sotien hämävät puolet. Onko veteraanien kunnianpalautusta seurannut sotien 1939-45 kääntopuolen korostaminen? Itä-Karjalan miehityspolitiikkaa, sotavankien kohtelua ja ihmislouvutuksia pohtivat dos. Antti Kujala, oik.tri. Jukka Lindstedt sekä fil.tri. Oula Silvennoinen. Isäntänä Jyrki Vesikansa. Ruokabuffet 17.30-19.00.

11.9. (pe) Yt-klubien XVII golfin mestaruuskilpailut Mikkeliissä. Lisätietoja Klubin golfin verkkosivuilla.

14.9. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

15.9. (ti) 11.30. Ministerilounas. Työ- ja elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen. Isäntänä Olli Alho

17.9. (to) 9.00. Heittokalastusretki Sipoon saaristossa. Limnologi Kari Nyberg jakaa kalatietoutta ja opastaa kalankäsittelyssä. Mukaan omat kalastusvälineet, pelastusliivit sekä sään mukainen ulkovarustus. Sitovat ilmoittautumiset klubimestarille 11.9. mennessä. Isäntänä Ensio Mäntylä.

21.9. (ma) 18.00. Näytöspeli ja pelin esittelyä skruuvista kiinnostuneille. Lisätietoja Pellervo Erkkilä 0400-440484.

23.9. (ke) 18.00. (Huom.aika!) Metsästyksen ilta. Tarjolla riistaherkkuja (jänishöystä ym.). Maa- ja metsätalousministeriön ylijohtaja Pentti Lähteenoja ja eräneuvos Juha Kairikko kertovat metsästysharrastuksesta Suomessa ja keittiömestari Jaakko Nuutila kertoo, mitä hyvää jäniksestä voi valmistaa. Professori Eero Saarenheimo pakinoi Ansalasta, "Suomalaisen Klubin metsästysharrastusta". Edellytetään ilmoittautumista. Isäntänä Rainer Wulff.

23-24.9. (ke-to) Maanpuolustuskerhon retki Mikkeliin. Tutustuminen Maavoimien esikuntaan, Päämajamuseoon ja Lokkiin. Illallinen Mikkelin Klubilla isäntien seurassa. Torstaina aamupäivällä käynti Jalkaväkimuseossa. Yöpyminen Hotelli Vaakunassa. Meno ja paluu juna. Lisätietoja antaa Leif Eklöf webmaster@klubi.fi Paikkoja rajoitetusti. Ilmoittautuminen klubimestarille.

24.9. (to) 17.30. Klubin esittely uusille jäsenille

24.9. (to) 19.00. Klubi-ilta. Illan aiheena naapurimaa Ruotsi. Paneelissa suurlähettiläs Alec Aalto, lehdistö- ja

kulttuurineuvos Anders Eriksson (Ruotsin Suurlähetystö) ja päätoimittaja Hannu Olkinuora. Isäntänä Olli Alho. Ruokabuffet ohjelman jälkeen. Suositellaan ilmoittautumista.

30.9. (ke) 11.30. Liiketoimintajaoston lounasvieras. Isäntänä Raine Luomannen.

LOKAKUU

1.10. (to) 19.00. Sotilaspolitiikan ilta. Isäntänä Erkki Nordberg. Ruokabuffet 17.30-19.00.

5.10. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Toimittaja, fil.tri. Pekka Tarkka esittelee kirjoittamaansa Joel Lehtosen elämäkertaa. Isäntänä Veikko Sonninen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

7.10. (ke) 19.00. Digikamera- ja luontokuvausilta. Isäntänä Kalevi Suortti. Ruokabuffet 17.30-19.00.

8.10. (to) 19.00. Ilmailun ilta. Ilmatais-
telukeskuksen johtaja, everstiluutnantti Pasi Jokinen: Mitä Suomelle Hornetin ja Hawkin jälkeen? Isäntänä Kim Jäämeri. Ruokabuffet 17.30-19.00.

9.10. (pe) 19.00. Jazz-ilta (avec). Klubin jazzkvintetti Seppo Hovin johdolla viihdyttää. Edellytetään ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai (09) 586 88344.

12.10. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

16.10. (pe) Kuvataidetapahtuma Ate-

neumissa. Isäntänä Antti Lassila.

15.10. (to) 19.00. Oktoberfest. Klubin gastronomisen kerhon suunnittelema tapahtuma oluen ystäville rennon ruokailun ja musiikin kera. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Edellytetään ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai (09) 586 88344.

20.10. (ti) 19.00. Matkailun ilta. Keskustelua vuoden 2010 matkailuideoista. Isäntänä Matti Ahjopalo. Ruokabuffet 17.30-19.00.

22.10. (to) 19.00. Klubi-ilta. Turvallisesti kotona. Uusi ajattelutapa ja tekniikka turvaavat kotona selviytymisen ja vähentävät laitoshoidon tarvetta. Alustajina varatoimitusjohtaja Kari-Pekka Mäkilohiluoma (Suomen Kuntaliitto), toimialapäällikkö Mareena Löfgren (Jyväskylän seudun kehittämissyhtiö Jykes) ja kehitysjohtaja Ossi Kuittinen (Sitra). Isäntänä Pekka Piispanen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

27.10. (ti) Toroskruuvi

28.10. (ke) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut, 1. osa: tasoituksin kaisa, snooker ja kara.

29.10. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Valt.tri., dosentti Ilkka Seppinen kertoo Toivo Tarjanteen, Olavi Hongan, Kai Kortteen ja muiden oikeuskanslereiden roolista suomalaisessa yhteiskunnassa. Isäntänä Jukka Pasanen. Ruokabuffet 17.30-19.00.

30.10. (pe) 19.00. Klubin orkesterin

2009 OHJELMA

konserttitanssiaiset. Teemana Georg Malmstenin musiikki. Solisteina Anni Parkkila ja Henrik Lamberg. Kapellimestarina Paul Jaavamo. Tumma puku. Isäntänä Timo Kivi-Koskinen. Edellytetään ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai (09) 586 88344.

MARRASKUU

2.11. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Isäntänä Veikko Sonninen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

5.11. (to) 19.00. Lääketieteen ilta. Professori Hasse Karlsson (Helsingin yliopiston psykiatrian klinikka): Stressisairaudet. Isäntänä Juhani Juntunen. Ruokabuffet 17.30-19.00.

10.11. (ti) 11.30. Ministerilounas.

11.11. (ke) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut. 2.osa: tasoituksin parisnooker ja keila.

12.11. (to) 19.00. Talouspolitiikan ilta. Isäntänä Pekka Ritvos. Ruokabuffet 17.30-19.00.

13-15.11. (pe-la) Kaisabiljardin senior Yt-SM-kisat Tampereella.

16.11. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

19.11. (to) 18.00. Klubin syyskokous. Iltta jatkuu ohjelmallisena klubi-iltana.

24.11. (ti) 19.00. Viini-ilta (avec). Edellytetään ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai

(09) 586 88344.

26.11. (to) 19.00. Ulkopoliitiikan ilta. Isäntänä Antti Lassila. Ruokabuffet 17.30-19.00.

29.11. (ti) Tenniksen nelinpelimestaruuskilpailut

30.11. (ma) 19.00. Talvisodan syttymisen 70-vuotispäivä. Illan aiheena Helsinki Talvisodassa. Isäntänä Leif Eklöf. Ruokabuffet 17.30-19.00. Edellytetään ilmoittautumista.

JOULUKUU

6.12. (su) 19.00. Itsenäisyyspäivän juhla (avec). Edellytetään ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai (09) 586 88344.

7.12. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

11.12. (pe) Jänisjahti Lohjalla. Ilmoittautumiset 4.12. mennessä hannu.vaah-tio@kiinteistomaailma.fi tai 0400-555311.

14.12. (ma) 16.00. Biljardin kinkkukärrä

17.12. (to) 19.00. Klubin joulujuhla (avec). Edellytetään ilmoittautumista netissä tai ravintolamyynti@klubi.fi tai (09) 586 88344.

18.12. (pe) Klubin kuoron joulukonsertti.

Ilmailun ilta

Kevään 2009 Ilmailun ilta vietettiin 5.3. suomalaiseen huipputaitolentoon tutustuen. Seuraavan päivän juhla eli ilmavoimien 91. vuosipäivä huomioitiin tervehdyksellä, jolla illan avasi puolustusvoimien johtamisjärjestelmäpäällikkö, ilmavoimien prikaatikenraali Kari Salmi. Mukaan oli kutsuttu myös Helsingin Reserviupseerien Ilmailukerhon ja Reservin Ilmailuosaston sekä Urheilutaitolentäjien halukkaat.

■ ■ Illan pääalustuksesta vastasi tämän hetken menestynein kilpataitlentäjämme Sami Kontio. Aluksi kuitenkin tutustuttiin kilpataitolentoon lajina sekä sen mielenkiintoiseen tuomaritoimintaan, joita molempia saattoi pitkään kokemukseen pohjautuen esitellä klubiveli Osmo Jalovaara.

Kilpataitolento tapahtuu tähän tarkoitukseen erityisesti suunnitelluilla moottori- ja purjekoneilla rajatussa ilmatilassa "boxissa", jonka vaakasivujen mitta on 1000 metriä, yläraja noin 1000 metriä ja alaraja kilpailuluokasta riippuen 100 – 450 metriä. Se on erittäin vaativa, kordinaatiota, rytmitajua ja hyvää fyysistä kuntoa vaativa urheilulaji, vaihtelevathan siinä jo kehoa rasittavat kuormituskertoimetkin -10:n ja +12:n välillä. Kilpailuluokkia on viisi alkaen aloittelijan "Basic'istä" kaikkein vaativimpaan "Unlimited'iin".

Kari Salmi

Kilpailusuorituksen arvostelee 3 – 10 tuomaria. Arvostelu perustuu lentosuorituksen geometriseen puhtauteen, ts. pisteitä vähennetään tietyistä kulmavirheistä, epäsäännöllisistä ympyrän kaarista, kierteiden epäkeskeisistä sijoituksista linjoille jne.

Kilpailuohjelmia on neljä: pakollinen, vapaaohjelma, tuntematon ja 4 minuutin vapaa. Tuntematonta ohjelmaa, joka annetaan kilpailijoille 18 tuntia ennen suoritusta, ei saa harjoitella koneella, ainoastaan mentaalinen harjoittelu on sallittua. Kolmessa ensimmäisessä ohjelmassa saa käyttää vain kansainvälisen urheiluilmailuliiton FAI:n luettelossa olevia liikkeitä, joita on yli 15000 erilais-

Ilmailun ilta

Kim Jäämeri ja Osmo Jalovaara

ta yhdistelmää. Jokaisella liikkeellä on tarkkaan määriteltyjen kriteerien avulla laskettu vaikeuskerroin. Kertomalla tämä tuomarien arvosanalla saadaan suorituspisteet. Raakapisteet käsitellään tilastomatemaattisen ohjelman avulla, joka muuntaa kaikkien tuomarien arvostelut vertailukelpoisiksi ja karsii tietyn todennäköisyyden alittavat puolueellisiksi tai muuten virheelliseksi katsottavat arvosanat pois laskelmasta. Sama ohjelma laskee myös "takaperin" tuomareille suoritusarvot, joiden perusteella tuomarien työskentelyä, mm puolueettomuutta, voidaan arvioida. Tuskin on muuta urheilulajia, jossa tuomarien työskentelyä seurattaisiin näin tarkasti. Suomalaiset

tuomarit ovat suoriutuneet viime vuosina tehtävistään loistavasti. FAI:n tuomarien ranking-listalla on tällä hetkellä kymmenen parhaan tuomarin joukossa kolme suomalaista. Suoritus, jota läheläkään yksikään muu aktiivisesti kansainväliseen taitolentoon osallistuvasta noin 35:stä maasta ei ole pystynyt.

Kilpataitolentoa on Suomessa harastettu jo yli 25 vuotta. Suomalaiset taitolentäjät ovat voittaneet vuodesta 2000 lähtien mm seitsemän pohjoismaiden mestaruutta sekä joukkuehopeaa Joensuussa vuonna 2007 pidetyissä EM-kisoissa.

Sami Kontio kertoi mielenkiintoisella tavalla, miten hän pitkän linjan lennok-

Sami Kontio ja Tapio Pitkänen

kiharrastajana nousi lopulta itse siiville kohti kansainvälisiä voittoja. Lennokkitoiminnan ja henkilökohtaisten taipumusten myötä omaksuttu tekninen orientoituminen on auttanut ymmärtämään uran edetessä vaihtuneen kaluston ominaisuuksien hiuksenhienoja yksityiskoh- tia ja ryhtymään tarvittaessa laajoihinkin parannustöihin. Kovaa itsekuria vaatinut harjoittelu on tuonut menestystä ja vienyt Samin käytännössä päätoimiseksi taitolentäjäksi. Oman tarinansa lopuksi Sami piti myös mielenkiintoisen tietois- kun televisiosta tutusta Red Bull Air Race -toiminnasta, jonka karsintoihin hän on itsekin osallistunut.

Paikalla vastaamassa kysymyksiin oli myös toinen taitolentomaajoukkueem- me jäsen, Finnairin Airbus-kapteeni Ta- pio Pitkänen. Tapio on ollut ratkaisevassa roolissa, kun suomalaisen liikennelentä- jäkoulutukseen on rakennettu nykyaikai- nen epätavallisiin lentotiloihin ja niistä selviämiseen totuttava ns. upset recovery training –osuus.

Illan isäntänä toimi kuutisen vuotta iltoja junailleelta Pertti Tollalta tehtävän vas- taanottanut Kim Jäämeri.

Kim Jäämeri

**Klubin gastronominen kerho kokkasi ja herkutteli 7.3.
Olo-ravintolassa Pekka Terävän opastuksella**

Hummeria höyryttämässä

Gastronominen kerho kävi porukalla tekemässä ruokaa ravintola Olon opetuskeittiössä keittiöpäällikkö Pekka Terävän johdolla maaliskuun alussa. Tilaisuuteen oli ilmoittautunut melkoinen määrä klubilaisia, mutta paikan koko rajoitti osallistujien määrää.

■ Yhdeksän klubiveljeä oppi tällä kertaa mm. sen, että hummeri on herkullista höyrytettyinä. Sen omat suolat eivät tulle niin herkästi läpi kuin keitettäessä. Mainio annos juurespotin kera.

Alkutervehdyksenä tulleet tuoreet ravut olivat mukava yllätys lumisena päivänä. Terävä oli tuottanut ne Koivulahden Rapukartanosta, jossa niitä viljellään vuoden ympäri. Ne eivät olleet aivan kesäisen makuisia, mutta tässä sesoingin vaiheessa kuitenkin suositeltavan maukkaita.

Alkubriifausta kuuntelevat Kalevi Nikkilä, Heikki Tavela ja Harri Oesch

Henrik Lönnberg ja Harri Oesch pohdiskelevat miten jatketaan

Hummereille kyytiä antavat Panu Tikka, Pekka Terävä ja Jarmo Pekkala

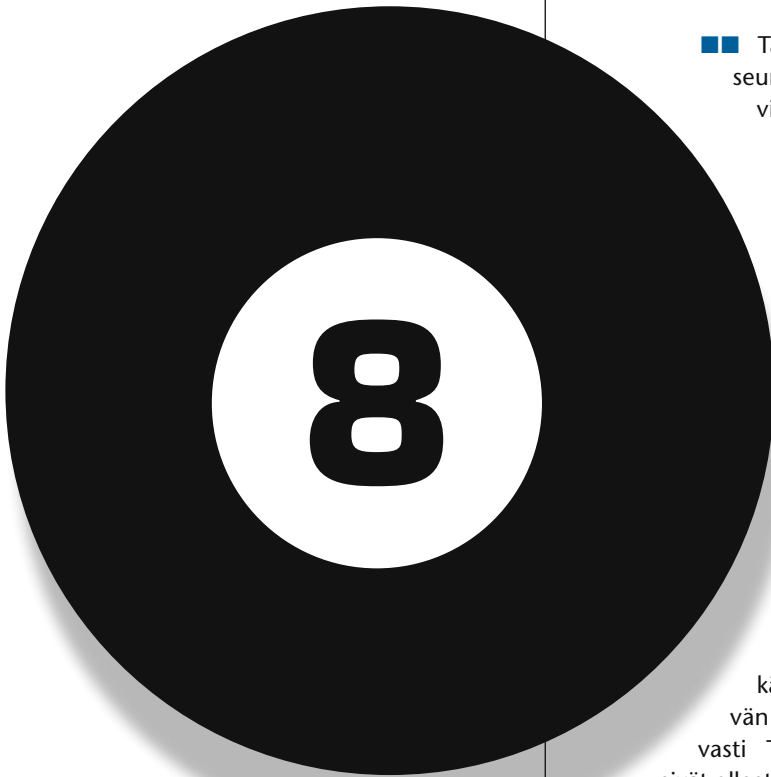

Vasemmalta Jarmo Pekkala, keittiömestari Pekka Terävä, Henrik Lönnberg ja Jorma Hämäläinen

Voipalasella varustetut esikypsennetyt hummerinlihat menossa uuniin viimeistelyyn

BILJARDIOTTELUT Tampereen Kauppaseuraa sekä

Helsingin Suomalaisen Klubin biljardimiehet ovat kuluneen talven aikana edustaneet kunniakkaasti klubiaan kahdessa eri klubiottelussa.

■ ■ Tampereen Kauppaseuran herrat tulivat vieraaksemme puheenjohtajansa

Kirimo Bergiuksen johdolla maaliskuun 7 päivänä ja pelasimme heitä vastaan perinteisen klubiottelun jo kolmannentoista kerran.

Tilaisuus alkoi tervetuloitotuksin, jonka jälkeen arvoimme peliparit ja kilpailu pääsi käyntiin puolen päivän aikoihin. Valitettavasti Tampereen miehet eivät olleet saaneet mukaan aivan eturivin pelaajiaan joten isännät olivat varsin tyyjiä ja kuittasivat ottelun lukemin 10 - 5.

Pelien jäleen nautitun illallisen yhteydessä kuitenkin totesimme yhteen ääneen, ettei se voitto ole tärkein vaan jalo kilpa, joka toteutuu hyvässä veljellisessä klubihengessä .

Maaliskuun 28 päivänä matkustimme klubin edustusmiehistöllä Lappeen-

Lappeenrannan kerhoa vastaan

rantaan juhlaottelun merkeissä, tulihan meille 60 vuotta täyteen yhteistä taivalta Lappeenrannan Kerhon kanssa koskien biljardin pelaamisessa vuosittain toisiamme vastaan.

Vastaanotto Lappeenrannassa oli kuten aina ennenkin sydämellinen ja lämminhenkinen, meitä vastassa olivat kerhon puheenjohtaja Klaus Pelkonen ja biljardipäällikkö Ismo Lensu. Tervetuloitovotusten ja joukkueiden esittelyiden jälkeen arvoimme peliparit ja osa joukosta kävi pelaamaan kilpapelejä, osa joukosta lähti linja-autolla tutustumaan Lappeenrannan linnoitukseen sekä Maasotakouluun. Maasotakoulun johtaja esitteli meille koulunsa toimintaa, jonka jälkeen tutustuimme linnoituksen historialliseen ympäristöön.

Pelit etenivät päivän mittaan aina siihen saakka, että illallisen yhteydessä voimme valitettavasti todeta hävinneemme lukemin 21 - 19 tämän ikimuistoisen taistelun.

Illallisella saimme kuulla hienoja jyliseviä puheita, joissa kerrattiin vuosien varrella tapahtuneita yhteisiä tapaamisiamme. Yhteen ääneen totesimme, että perinnettä on syytä jatkaa ja pitää yllä tällainen hieno tapahtuma, jossa voittaminen ei kuitenkaan ole pääasia (hävisimme) vaan veljellinen kanssakäymisen ystävien kesken.

Mikäli sinua kiinnostaa biljardin olen,

Tampereen Kauppaseuran edustaja

halukas järjestämään syksyllä biljardin opetustilaisuuden, johon meiltä Klubilta löytyy jäsenistöstä henkilöitä opettamaan, ilmoita klubimestarille kiinnostuksesi ko asiaan niin laitan tapahtuman vireille.

*Hyvää kesää toivottaen
biljardipäällikkö Ahto Alander*

Jyrki heino, Henry Grahn, klubilaisia ja Tampereen kauppaseuran pelaajia

Helsingin Suomalainen Klubi - Tampereen Kauppaseura 07.03.2009

KAISA

Alander Ahto - Siren Markku	48 - 60	0 - 1
Mäntylä Enska - Mäkelä	60 - 00	1 - 0
Lähdevuori J-P - Jarva	60 - 20	1 - 0
Ahola Risto - Leppikorpi Jorma	60 - 11	1 - 0
Heino Jyrki - Pulli Rauno	60 - 5	1 - 0
Grahn Henry - Väänänen Reima	54 - 60	0 - 1
Holopainen Kai - Leskinen	60 - 27	1 - 0
Laukka Hannu - Artama Jorma	60 - 51	1 - 0
Perä-Rouhu Ari - Teräs Ilkka	60 - 33	1 - 0
Pesonen Kari - Törmä Pekka	60 - 18	1 - 0
Kaisa yhteensä		8 - 2

KEILA

Pitkänen Weijo - Törmä Pekka	300 - 234	1 - 0
Hannula Veikko - Artama Jorma	206 - 300	0 - 1
Pekkala Jukka - Leskinen	88 - 300	0 - 1
Perä-Rouhu Ari - Väänänen Reima	141 - 300	0 - 1
Heino Jyrki - Leppikorpi Jorma	300 - 108	1 - 0
Keila yhteensä		2 - 3

Lopputulokset HSK 10 - TKS 5

Biljardi

Biljardiottelun Lappeenrannan Kerho - Helsingin Suomalainen Klubi tulokset

Lappeenrannan Kerho - Helsingin Suomalainen Klubi

Kaisa

Sudensalmi - Pesonen 60 - 47
 Rokkanen - Holmberg 60 - 5
 Ruuskanen - Lähdevuori 49 - 60
 Multaharju - Ahola 60 - 52
 Lensu - Alander 29 - 60
 Lappalainen - Holopainen 51 - 39
 Inkinen - Dammert 49 - 60
 Puroharju - Perä-Rouhu 60 - 45
 Kosonen - Heino 37 - 60
 Narvola - Koponen 36 - 60
 Sudensalmi - Alander 60 - 27
 Rokkanen - Holopainen 38 - 60
 Ruuskanen - Ahola 38 - 60
 Multaharju - Lähdevuori 60 - 34
 Lensu - Koponen 5 - 60
 Lappalainen - Dammert 60 - 51
 Inkinen - Heino 60 - 39
 Puroharju - Holmberg 60 - 8
 Kosonen - Perä-Rouhu 60 - 48
 Narvola - Pesonen 60 - 12
Lappeenranta - Helsinki 12 - 8

Lappeenrannan Kerho - Helsingin Suomalainen Klubi

Keila

Summanen - Saarela 300 - 120
 Värtö - Pitkänen 300 - 210
 Hyrylä - Ruonala 300 - 68
 Kouvonon - Häkkinen 300 - 103
 Ellonen - Pekkala 158 - 300
 Huhtanen - Papinniemi 203 - 300
 Summanen - Pekkala 300 - 236
 Värtö - Ruonala 281 - 300
 Hyrylä - Pitkänen 300 - 133
 Kouvonon - Papinniemi 106 - 300
 Ellonen - Häkkinen 291 - 300
 Huhtanen - Saarela 80 - 100

Lappeenranta - Helsinki 6 - 6

Lappeenrannan Kerho - Helsingin Suomalainen Klubi

Snooker

Alamäki - Papinniemi 2 - 0
 Karttunen - Tähtinen 2 - 0
 Lyijynen A. - Holopainen 0 - 2
 Lyijynen J. - Koponen 1 - 2
 Alamäki - Holopainen 0 - 2
 Karttunen - Papinniemi 2 - 0
 Lyijynen A. - Koponen 0 - 2
 Lyijynen J. - Tähtinen 1 - 2
Lappeenranta - Helsinki 3 - 5

Lopputulos

LAPPEENRANTA - HELSINKI 21 - 19

POLIISIN NYKYTILANNE JA KEHITYSYNÄKYMÄT

Mikko Paatero

Suomalaisen klubin oikeuspolitiikan illassa 12.3.2009 esitelmöi poliisiylijohtaja Mikko Paatero aiheesta Poliisiorganisaation kehitys oikeudelliselta ja toiminnalliselta kannalta. Mottona oli: sisäinen turvallisuus on kaikkia koskettava ja kaikkien vastuulla oleva yhteinen asiamme. Esitystä kuulemassa oli 48 klubilaista.

■ ■ Poliisin toiminta perustuu vuonna 1995 annettuun poliisilakiin. Sen 1 §:n mukaan poliisin tehtävänä on mm. yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen sekä rikosten ennalta estäminen. Turvallisuuden ylläpitämiseksi poliisi toimii yhteistyössä muiden viranomais-

ten ja alueen asukkaiden kanssa. Poliisin hallinnosta säädettyä erityislakia vuodelta 1992 ollaan uudistamassa. Aikanaan paikallispoliisin tehtäviä hoidettiin kaupunkien poliisilaitoksissa ja maaseudulla nimismiespiireissä, joista tehtävät siirrettiin 1.12.1996 kihlakuntien poliisiyksiköille; näitä oli 90. Kuluvan vuoden alussa kihlakunnanvirastot lakkautettiin ja nyt poliisitointa hoidetaan 24 paikallisessa poliisilaitoksessa.

Poliisin ylijohto kuuluu sisäasiainministeriön poliisi-osastolle, jonka alaisina ovat poliisin erillisyyksiköt, viiden lääninhallituksen poliisiosastot sekä Helsingin kihlakunnan poliisilaitos. Erillisyyksiköitä ovat keskusrikospoliisi, suojelupoliisi, liikkuva poliisi, poliisin tekniikkakeskus ja poliisiammattikorkeakoulu. Poliisin toimintamenot ovat 2000 luvulla olleet yli 600 miljoonaa euroa vuodessa. Suomessa on yhtä poliisia kohtia 600 asukasta, kun vastaava luku muissa pohjoismaissa on pienempi eli noin 500 asukasta.

Toimintavalmiusaika kiinnostaa yleisöä. Se on kiireellisissä asioissa ollut viime vuosina 11-13 minuuttia ja muissa hälytysasioissa hieman yli 20 minuuttia. Häätäkeskusuudistus on mahdollistanut sen, että toimintavalmius on pysynyt näinkin hyvänä. Toinen mittari on rikosten selvitystaso. Henkirikosten ja pahoinpitelyjen osalta se on edelleen melko korkea 75-85 prosenttia. Omaisuusrikosten kohdal-

ta tilanne ei ole näin hyvä selvitystason jäädessä alle 40 prosenttiin. Liikennekuolemien määrä on vuodesta 1990 saatu viime vuoteen mennessä laskemaan puoleen entisestä. Liikenteen valvonnassa ei päästä ns. nollatoleranssiin, johon taas väkivaltaisen käyttäytymisen osalta vakavasti pyritään.

Sisäisen turvallisuuden vakavimmat uhat poliisin kannalta ovat syrjäytymisen lisääntyminen, joka altistaa rikolliselle uralle ja luo edellytyksiä arkipäivän rikoksille sekä on omiaan aiheuttamaan suuria henkilökohtaisia ja yhteiskunnallisia vahinkoja. Tietoyhteiskunta on myös entistä haavoittuvampi, kun nettirikollisuus lisääntyy ja riippuvuus tietoverkoista on altis tuhotöille ja häirinnälle. Poliisi on niin ikään todennut, että ulkomailta johdettu kova rikollisuuskulttuuri on lisääntynyt ja saanut uusia ilmenemismuotoja mm. soluttautumista suomalaisrytiksiin.

Poliisijohtoisia erityistilanteita ovat:

- terrori-isku tai sen konkreettinen uhka Suomessa
- valtion ylimpään johtoon ja merkittäviiin organisaatioihin kohdistuvat vakavat rikokset
- yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vakava järkkäminen
- joukkokuljetusvälineen kaappaus
- ydinvoimaloiden ja muiden energialäh-

teiden vahingoittaminen

Poliisijohdaja Paateron johtama resursioryhmä on valmistelemassa arviota poliisin toimintaympäristöstä ja tehtävistä vuonna 2020. Siinä yhteydessä arvioidaan myös muiden viranomaisten toiminnan vaikutus poliisin resurssitarpeisiin. Tulevaisuuden tarkastelussa voidaan havaita mm. seuraavia megatrendejä: 1) sekä-että yhteiskunta, 2) epäsovinnaiset liittoutumat, 3) lisääntyvä leppoistelu sekä 4) arvojen ja myös tunteiden korostuminen. Työryhmän tulee tehdä ehdotukset poliisiin pitkän aikavälin henkilöstösuunnitelmaksi. Työryhmän mietintö luovutetaan sisäasiainministerille 19.3.

Kuluvan vuoden alussa vahvistetussa poliisin palveluverkostossa on yhteensä 263 palvelupistettä noin 260 paikkakunnalla. Niistä 90 on ns. päätoimipistettä, 129 poliisin omaa palvelupistettä ja 45 mm. kunnan kanssa muodostettua yhteispalvelupistettä. Järjestelmää on tarkoitettu kehittää vuoteen 2010 mennessä siten, että poliisilla olisi 24 pääpoliisiaseaman lisäksi 130 muuta omaa palvelupistettä ja 124 sopimusperusteista yhteispalvelupistettä. Uusi palveluverkosto kattaisi edelleen valtakunnan syrjäisimmätkin osat.

Seuraavassa vaiheessa on tarkoitus siirtää 2-portaiseen hallintorakenteeseen. Ministeriön alaisuuteen perustet-

Oikeuspolitiikka

taisiin uusi poliisihallitus, joka muodostaisi poliisin ylijohdon. Päätoimipaikka olisi Helsingissä, jota paitsi poliisihallitukseen kuuluisi kolme aluepistettä Turussa, Mikkelissä ja Oulussa. Valtakunnallisten yksiköiden organisaatiota ja aluejakoa tullaan samalla keventämään. Sisäasiainministeriön poliisiosasto hoitaisi tämän jälkeen toiminnan ohjausta ja rahoittamista, säädösvalmistelua ja kansainvälisiä asioita.

Esitelmässä tehtiin myös johtopäätöksiä tulevaisuutta varten. Poliisin ydintehtävät eivät tulle muuttumaan, mutta mm. kansainvälisyyden tuomiin uhkiin on varauduttava. Laman mahdollinen vaikutus ilmenee vasta viiveellä. Yksityinen turva-ala laajenee ja näin mahdollisuudet ennalta estävyyteen ehkä paranevat. Harveneva väestöpohja muodostaa oman ongelmansa, kun taas asutuskeskuksissa kunnioitus virkavaltaa kohtaan näyttäisi olevan vähenemässä. Toisaalta monikulttuurisuus lisääntyy maahanmuuton myötä, jolloin kansallinen ja kansainvälinen yhteistyö korostuvat. Teknologian monipuolistuminen, nettiyhteisöt ja mediaosaaminen merkitsevät henkilöstölle uusia haasteita. Poliisin johto joutunee lähivuosina kilpailemaan osaavasta työvoimasta.

Käydyssä keskustelussa kysyttiin myös työttömänä olevista nuorista poliiseista, joiden osalta tilanne saadaan toi-

vottavasti korjattua mm. eläkkeelle siirtymisten takia. Poliisin ammattikorkeakoulussa valmistetaan poliisipäällystön virkoihin – uudessa poliisihallituksessa tulee olemaan myös erityisiä poliisilakimiehen virkoja. Poliisi tulee tarkistamaan aserekisterit ja vähentämään käsiaseiden hallussapitolupia noin puoleen entisestä, jolloin käsiaseita saatetaan myös kerätä pois. Tätä koskeva aselain muutoksia käsitelleen työryhmän ensimmäinen osamietintö on jo valmistunut; toinen mietintö valmistuu vuonna 2010

Kansainväliseltä kannalta on tärkeää EU:n piirissä tapahtuva kehitys mm. yhdysmiesverkoston rakentamisessa eri jäsenmaiden kesken. Jokainen jäsenvaltio huolehtii poliisitoimesta omalla alueellaan. Interpol on tiedonkeruuta ja –välitystä hoitava kansainvälinen poliisijärjestö. Tärkeää on, että poliisihallinnossa jatkossakin on riittävästi lakimiehiä, ja suunnitteilla on perustaa uuteen poliisihallitukseen erityisiä lakimiehen virkoja.

Puheenjohtajana kiitin poliisiylijohtaja Paateroa asiapitoisesta ja selkeästä esityksestä sekä puheenvuoronkäyttäjii mielenkiintoisista kysymyksistä.

Jukka Pasanen

Talvigolf-ilta Klubilla 17.3.2009

LAMAA JA GOLFIA

Talvigolf-illan teemassa pysyttiin jälleen ajan hermolla käsiteltäessä taloudellisen taantumun vaikutuksia golfiin. Aiheen laajuuden vuoksi asiaa tutkiskeltiin ainoastaan suomalaisten golfkenttien (seurojen ja yhtiöiden) sekä pelaavien ammattilaisten näkökulmasta. Tilaisuus toteutettiin paneelikeskusteluna ja yli 60-henkisen yleisön edessä asiantuntijoina toimivat Suomen Golfkenttien Yhdistys ry:n toiminnanjohtaja Ville Nurmi sekä Suomen PGA:n toiminnanjohtaja Teemu Laakso.

■ ■ Ammattilaisgolfissa muutokset ovat olleet havaittavissa jo kuluneen talven aikana ja vaikutus alkaneen kauden kilpailukalentereihin on ollut niin ikään nähtävissä. Sponsoreiden väheneminen on pienentänyt palkintosummia ja joi-takin kilpailuja on peruutettu kokonaan. Yksittäiselle pelaajalle henkilökohtaisen sponsorin vetäytyminen saattaa merkitä pelattavien kilpailujen vähenemistä entisestään. Maailmantähtien pelaamiseen tai suurimpien kilpailujen läpiviemiseen taloudellisella taantumalla ei liene suur-takaan vaikutusta. Sen sijaan pienemmät kilpailut ja vähemmän menestystä saa-vuttaneet pelaajat saattavat joutua kohtaamaan ajan tuoman lisähaasteen.

Suomalaisten golfyhtiöiden ja -seurojen talouksiin taantuma vaikuttaa varmasti. Joidenkin enemmän, joidenkin vä-

Vasemmalla Ville Nurmi ja oikealla Teemu Laakso. Keskellä illan isäntä Jussi Papinniemi.

hemmän. Illan aikana väläyteltiin synkiäkin visioita siitä, miten kenttiä joutuu kesannolle samaan aikaan kun toiset investoivat kentän laajennukseen ja klubitaloon. Yleisesti usko suomalaisten kenttien selviämiseen tuntui kuitenkin olevan vakaa. Moni käänsi katseensa golfliiton suuntaan. Löytyisikö siltä suunnalta apua ja tukea tähän selviämistäisteluun? To-teutuuko tässä "darwinistinen luonnon-valinta" vai ilmestyykö jostakin auttava käsi elvytyspaketteineen? Ennustaminen on vaikeaa, erityisesti tulevaisuuden. Aika näyttää miten kenttien, seurojen, kilpailujen ja kilpailijoiden käy.

Illan lähipelikilpailussa kisattiin 54 pelaajan voimin ja jälleen kerran suurella tunteella. Ainakin kärjen osalta kisaa voidaan luonnehtia tiukaksi, sillä voittajan

Puttauskisaa

ja seitsemännen piste-ero oli yksi piste. Illan huipentumaksi muodostui 3. sijan uusinta, jossa Juhani Vartiainen esitti huikeita lähipelitaitojaan vieden viimeisen palkintosijan.

1. Rauli Askolin 19 (16+3)
2. Ari Talkamo 18 (15+3)
3. Juhani Vartiainen 18 (16+2)

Joukkuekilpailun voittajat: Juhani Vartiainen & Jari Kettinen

Suuret kiitokset Teemulle ja Villelle sekä aktiiviselle yleisölle. Lisäksi haluan kiittää seuraavia tahoja palkintopöydän antimista: Bosweel, Fixmarin Oy, Helsingin golfklubi, Master Golf Club

Elokuussa kilpailemme Klubin golf-

Ari Talkamo, Rauli Askolin ja Juhani Vartiainen

mestaruudesta. Lukekaa ilmoittautumis- ja muut ohjeet Klubin verkkosivuilta ja muista tiedotteista.

HYVÄÄ GOLFKESÄÄ!

Jussi Papinniemi

KLUBIN KEVÄTKOKOUS

Kevätpäivän tasaus toi muassaan klubille kevätkokouksen. Talven niska oli taittunut, lumi ja jää kylmän talven jäljiltä pian vain muistoja menneestä.

■ ■ Kevätkokouksen aktiivisena puheenjohtajana toimi kunniapuheenjohtajamme Martti Enäjärvi ja kokouksen alussa käsiteltävän talouskatsauksen johdatteli varapuheenjohtajamme Pertti Virkunen.

Kevätkokouksen pääteemana oli tavan mukaan talouskatsaus, jonka myötä toiminnan vetäjät eri osa-alueilla saivat 107 kokousosanottajan yksimielisen hyväksynnän.

Toinen perusasia oli klubimme sääntöihin rakennetut osittain vähäiset muutokset useimpiin pykäliin. Tätä projektia on työstänyt johtokuntamme jäsen Elias Iirola.

Pykäliin 2,3,5,6,7,8,9,11 ja 12 hyväksyttiin muutoksia, joihin itse kukin voi tutustua klubin sisäisillä sivuilla osoitteessa www.klubi.fi

.Ohessa on muutamia selosteita tärkeimmistä uudistetuista pykälistä.

Pykälässä 2 on Klubin tarkoituussääntöökseen lisätty maanpuolustuksellisen harrastuksen edistäminen.

Pykälästä 3 on poistettu mahdollisuus hyväksyä rekisteröity yhdistys Klubin jäseneksi. Utta on myös määräys, minkä mukaan Klubin taiteilijajäseneksi

ja tiedemiesjäseneksi kutsuttavien tulee olla Klubin jäseniä.

Pykälissä 5 ja 9 utta on määräys Klubin puheenjohtajan valinnasta. Niiden mukaan puheenjohtaja valitaan aikaisemman yhden vuoden asemesta kolmeksi vuodeksi ja ennen johtokunnan jäsenten valintaa. Vanhojen sääntöjen aikana puheenjohtaja voitiin valita ainoastaan johtokuntaan jo valituista jäsenistä. Utta on myös määräys, minkä mukaan erovuorossa olevaa puheenjohtajaa tai johtokunnan jäsentä ei tule uudelleen valita kuin kerran.

Kevätkokouksen runsas osanottajamäärä palkittiin mielenkiintoisella ohjelmalla eli klubiveljemme kirjailija Jari Tervon haastattelulla, jonka toteutti klubiveljemme Veikko Sonninen alan rutiinilla. Seuraavassa joitakin

kiintoisia erityispiirteitä käydystä keskustelusta.

Aluksi juontajamme tiedusteli Tervolta mikä sai hänet liittymään viime vuonna klubin jäseneksi. Ja vastaus oli lyhyt ja naseva: "kun pysyivät". Sama lyhytsanaisuus tulee myöhemmin haastattelun yhteydessä uudelleen esiin, kun Jari kertoo lukevansa, korjaavansa ja hioivansa valmisteilla olevia tekstejään yhä uudelleen ja uudelleen, antoipa hän myös lyhyen esimerkin eräästä työnsä tekstikohdasta, jossa alun perin luki "ulkona oli sankka

Kevätkokous

pyry”. Tässä neljän sanan lauseessa oli hiomisen jälkeen enää yksi sana ”pyrytti”, eikä sanoman sisältö siitä miksikään muuttunut. Ainahan pyry tapahtuu ulkona, ja lähes aina se on sankka!

Rovaniemeltä kotoisin oleva Jari Tervo aloitti kirjailemisen kolmisenkymmentä vuotta sitten. Aluksi yliopisto-opiskelu veti puoleensa. Kirjallisuus ja filosofia olivat pääaineita, mutta ennen pitkää kävi selväksi, että edessä hämmöittävä tutkijan työsarka ei suuremmin kiinnostanut nuorta miestä. Seuraava askel olikin vapaan kirjoittajan rooli. 1980-luvulla olivat runot ja niiden kirjoittaminen muodissa. Aluksi ilmestyi 2-3 runokokoelmaa. Esikoiskokoelmalle tuli nimeksi ”Tuulen keinutuoli”. Nimi oli Ville Vikstenin, Jarin WSOY:n kirjallisena johtajana toimineen kustantajan antama, eikä se suuremmin innostanut Jaria mitäänsanomattomuudellaan.

Toimittajakoulusta Jari siirtyi Ilta-Sanomiin. Tämä askel tarjosi nuorelle kynäilijälle paljon töitä ja tutustumista laajaan aiheiden viidaksoon. Työvuoron alkaessa aamuyöstä 04.30 ei vielä tiennyt missä seuraavat tunnit työstetään. Jari nautti täysin siemauksin työstään. Mielikuvitus sai siipensä, ja pian alkoi nuorelle toimittajalle hahmottua vapaan kirjoittamisen salat ja sen myötä proosa-sarja jota hän itse kutsui Rovaniemi-sarjaksi. Hän tutustui pikkurikollisten henkiseen

maailmaan ja sai sieltä sytykkeitä kirjoittamiseen.

Toisin sanoen, hyvät lähtökohdat, joiden tuloksista voimme tänä päivänä nauttia.

Puolisen tuntia kestänyt haastattelun, kysymysten, vastausten ja selosteiden tuokio jätti meihin kuulijoihin sangen myönteisen kuvan tästä nykykirjallisuuden prosaistista, joka Uutisvuoto TV-ohjelmasarjassa jättää helposti mielikuvan aivan erilaisesta kirjailijasta. Niinpä asiasta esitettiinkin kyselytuokiossa vitsinomainen kysymys, voiko Uutisvuodon suupaltti esiintyjä olla vakavasti otettava kirjailija, ja vastaus sisälsi, jälleen lyhyesti, vain kaksi sanaa: ”kyllä voi”!

Kauko Lehti

25.3

Jazz

JAZZ

*Marle Mikkola
ja Old Time
Jazz Band*

Erkki Kupari luovuttaa kukat

TUKIKOHTAPOLITIikka

Erkki Nordberg

Suomen sotaväessä tukikohdalla tarkoitetaan yleisesti: "Puolustuslinjaan kuuluvaa tai puolustusta varten varustettua erillistä maastonkohtaa. Se on yleensä joukkueen puolustusasema. Sen pesäkkeitä ovat ryhmien ja partioiden puolustusasemat."

■ ■ Vielä yleisemmin tukikohdalla tarkoitetaan paikkaa tai aluetta, johon voidaan toimittaessa tukeutua. Esimerkiksi Yhdysvalloilla on tällaisia tukikohtia [Fort] sekä omassa maassaan, joita voitaisiin suomeksi kutsua varuskunniksi, sekä yli 50 muussa maassa.

Ulkomailla olevat tukikohdat eivät kuitenkaan ole pelkästään yhdysvaltalaisista harrastuneisuutta saati keksintöä. Jo

Rooman valtakunnalla oli tukikohtia pääasiassa Välimeren ympäristössä, mutta myös Länsi-Euroopassa ja Englannissa.

Muslimit valtasivat 700-luvulla suuret osat Välimeren rantamaita sekä puolet Espanjasta. Lisäksi he levittäytyivät kauas Keski-Aasiaan ja Kaukoitään. Brittiläinen Imperiumi perusti tukikohtiaan myös Afrikassa olleisiin alusmaihinsa sekä Intiaan ja Kiinaan. Neuvostoliitto perusti toisen maailmansodan jälkeen tukikohtia omiin kaalimaihinsa ja jopa Suomeen.

Tsaarin armeija oli sitä paitsi perustanut tukikohta- tai varuskuntaverkoston jo suuriruhtinaskuntansa rannikolle sekä rautateiden varteen. Niiden tarkoituksena oli puolustaa Suomea ja Venäjää ensin Ruotsin ja sitten Ruotsin ja Saksan hyökkäyksiltä.

Tukikohtapolitiikan peruskysymys on peräti yksinkertainen: miksi? Pääasiallinen syy on taloudellisen hyödyn hankkiminen. Toinen on imperialismi, alistaminen, hallitseminen, valta ja väestön valvominen. Kolmas syy on ollut uskonto, niin muslimeilla kuin kristityillä ristiretkeläisilläänkin. Mutta siinäkin oli kyse myös taloudellisen hyödyn hankkimisesta.

Muut kolme syytä liittyvät sotilaallisiin seikkoihin. Tukikohtia perustetaan kaukomaille joko oman valloituksen tai omien intressien puolustamista varten. Toinen sotilaallinen syy on hyökkäyksen valmisteleminen. Ja kolmas syy on jonkin

vastavoiman, nykyään esimerkiksi ääri-islamilaisuuden patoaminen, toisin sanoen sen leviämisen estäminen.

Mielenkiintoisin syy tukikohtapolitiikkaan oli edesmenneillä Neuvostoliitolla ja Varsovan liitolla. Virosta oli tarkoitus ampua euroydinohjuksia Länsi-Eurooppaan. Puolasta, DDR:stä, Tšhekkoslovakiasta, Unkarista, Romaniasta ja Bulgariasta olisi taas hyökätty länteen Pohjanmeren ja Atlantin rannikolle. Siinäkin hyökkäyksessä olisi käytetty ydinaseita.

Tukikohtapolitiikan tulevaisuus on vielä hämärän peitossa. Globaali lama hillinnee sitä varmasti lyhyellä aikavälillä ainakin joitakin vuosia. Irakista luovutaneen nopeahkosti, mutta Afganistan jatkunee vuosikymmeniä. Jos Pakistan romahtaa, sen länsiosista saattaa tulla tukikohtapolitiikan uusi kohde islamistisen terrorismin patoamiseksi.

Afrikassa vieraita tukikohtia on niin amerikkalaisilla kuin kiinalaisillakin. Kiinalaiset sotilaat valvovat muun muassa Sudanissa niitä öljykenttiä, joilta pum-pataan Kiinalle rahdattavaa öljyä. Noilla alueilla onkin ollut peräti rauhallista. Eivätkä edes Somalian merirosvot ole muutaman välikohtauksen jälkeen uskaltaneet yrittääkään kaapata kiinalaisia aluksia.

Pitemmällä aikavälillä, globaalien talouden noususuhdanteen joskus taas alettua, tukikohtapolitiikka keskittyy

taloudellisten seikkojen varmistamiseen. Silloin suojataan taas kauppareittejä, öljykenttiä ja raaka-ainelähteitä. Mielenkiintoisinta on tässä suhteessa seurata Kiinan talouden ja sotilaallisen nousun vaikutusta maan tukikohtapolitiikkaan.

Lisää tukikohtapolitiikasta netissä: www.klubi.fi/tukikohta

Erkki Nordberg

Tietoa ja makunautintoa Suomenlahden kaloista

Erkki Tulppala avaa tilaisuuden

Lähes neljäkymmentä veljeä oli koontunut klubitapahtumaan, jossa ensin kuultiin asiantuntijoiden kertomana tietoa kalastamisesta Helsingin seudun vesillä, Suomenlahden kaloista ja kalojen kunnosta, sekä kalan käsittelystä. Tiedollisen annin jälkeen nautimme yhdessä monipuolisen ja maittavan kala-aterian. Tilaisuuden järjestäjinä olivat klubin kalastusharrastajat, ja aterian suunnitteluun osallistui lisäksi klubin gastronominen kerho.

■ ■ Klubin kalastusharrastuksen vetäjänä aiemmin vuosia toiminut Erkki Tulppala toivotti osallistujat tervetulleeksi ja toimi tilaisuuden isäntänä, kun nykyinen vetäjä Mäntylän Enska oli estynyt osallistumas-

ta. Kalastusharrastuksen puitteissahan on syksyisin järjestetty heittokalastusretki Enskan kalavesille Sipoon saaristoon, jollainen on tänäkin vuonna ohjelmistossa, ja jonne mielellään toivotaan uusienkin kalastuksesta kiinnostuneiden osallistujien mukaantuloa.

Ensimmäiseksi estradin otti 30 vuotta kalastusvälineiden kauppiana, sitä ennen kalastusvalvojana ja kalatalousneuvojana toiminut Yrjö Valtia, joka jakoi meille monipuolista täsmätietoa siitä, millaisilla luvilla, millä välineillä ja mitä kalaa eri alueilla pääkaupunkiseudulla saa pyydykseen. Saimme myös laajan esitekirjon muodossa materiaalia, jossa oli karttoja, kalareseptejä, tietoa kalastuskerhoista ja –seuroista, sekä Finlandia Uistimen vieheitä. Pöytä tyhjjeni ruokaohjeista ja esitteistä ja vieheistä, veljet jopa jonottivat saadakseen kukin omansa.

Yrjön kertoman mukaan Helsingin edustalla on monipuoliset kalastusmahdollisuudet. Sisälähdillä (Vanhakaupunginselkä, Laajalahden selkä, Vartiokylän selkä) ei ole juurikaan haukia (Kivinokan seudun istutuksista huolimatta) mutta sen sijaan sieltä tulee oikein hyvin etenkin kuhaa, lahnaa ja ahventa. Välisaaristossa (Kruunuvuoren selkä, Lauttasaaren selkä) kalastaminen ei ole ollut viime aikoina kovin otollista, mahdollisesti veneliikenteestä johtuen. Ulompana Suo-

menlinnan eteläpuolella taas oli Yrjön mukaan aikoinaan Suomenlahden paras meritaimenten kalastuspaikka jossa (yli 50 cm "mitallinen") meritaimenkanta nyt on taas hiljalleen elpymässä monen vuoden huonompien saaliiden jälkeen.

Luontoihmisenä Yrjö kertoi myös seudun monipuolisista ulkoilualueista sekä merellä että sisämaassa esim. Nuuksiossa jossa voi yhdistää kalastukseen luonnossa liikkumista ja retkeilyä. Yhtenä suosikkipaikkanaan Yrjö kertoi mm. Kivinokasta jossa voi unohtaa kaupungin melun ja kokea olevansa keskellä luontoa, vaikka kaupunki olisikin ihan vieressä.

Seuraavaksi kuulimme kalataloustieteen professori Hannu Lehtosen tieteellisen mutta havainnollisen esitelmän Suomenlahden kalakannasta ja sen kehitysnäkyistä. Suomenlahden kalat ovat peräisin eri ajanjaksoilta, ja ensimmäiset kalat periytyvät Baltia jääjärvestä runsaat 11 000 vuotta sitten.

Tällä hetkellä Suomenlahdessa elää Lehtosen mukaan vakituisesti noin 50 kalalajia, minkä lisäksi alueelta on löydetty lukuisia satunnaisia merikalvoja. Runsaat puolet tästä kalakannasta on taustaltaan sisävesikalvoja ja alle puolet varsinaisia merikalvoja. Etenkin itäisellä Suomenlahdella jossa suolapitoisuus on vain 1-2 promillea verrattuna läntisen Suomenlahden 6-7 promilleen on kalakanta kuitenkin pääsääntöisesti sisävesi-

taustaista. Tavallisimpia sisävesikalalajeja ovat vapaa-ajankalastajien eniten tavoittelemat lajit, kuten ahven, hauki, kuha, siika, made ja lahna. Tavallisimpia merikalvoja vapaa-ajankalastajien saaliissa ovat puolestaan mm. silakka, kilohaili, turska, kivinilkka, kampela ja piikkikampela. Ainoa jäämerestä Suomenlahteen tullut laji on härkäsimppu. Lisäksi Suomenlahdella esiintyy useita eri vaelluskaloja enemmän tai vähemmän satunnaisesti

Suomenlahti on Itämeren likaantunein alue, ja kuulimme myös huolestuttavia näkökulmia kalakannan tulevaisuudesta jossa mm. rehevöityminen, happikadot, suolapitoisuuden eriaikaiset vaihtelut, ravintoeläimistön vaihtelut ja jopa ilmaston lämpenemiset muuttavat kalakantaamme. Kalakannat ovat muuttuneet rajustikin viimeisen parinkymmenen vuoden aikana, esimerkiksi aikaisemmin ulkosaariston yleisimmän saaliskalan kampelan saaliit ovat vain murto-osa aikaisemmasta ja tilalle on tullut ahventa ja särkeä.

Kolmantena esitelmöitsijänä oli kalastusharrastajien syksyisiltä retkiltä tuttu limnologi Kari Nyberg, joka on näillä retkillä viihdyttänyt ja innostanut klubiveljiä monipuolisilla kalankäsittelytaidoillaan. Kari kertoi keväällä valmistuvasta kirjastaan Kesämökin kalaherkut, jonka hän on kirjoittanut yhdessä Jaana Vetikon ja Veikko Rinteen kanssa, ja jonka aiheena

Kalastuksen ilta

ovat ne tavalliset kesämökkiläisen pyydyksiin tarttuvut kalat. Vaikka osaa näistä pidetään yleisesti jopa roskakaloina, ne eivät Karin ja kirjoittajien mielestä suinkaan ole sitä, kun ne vain oikein osataan

käsitellä ja valmistaa. Kirjassa kerrotaankin ensin perusteellisesti kalansaaliin käsittelystä ja säilyttämisestä ja sitten kirjoittajien omista ruokaohjeista ahvenen, hauen, kuhan, lahnan, siian, särjen ja muiden tuiki tuttujen mökkikalojen valmistamisesta maittaviksi herkuiksi.

Alustusten jälkeen käytiin keskustelua, ja asiantuntijoille esitettiin visaisia kysymyksiä alkaen oman mökkirannan ahventen vähenemisestä ja silakkakannan vähentymisestä hylkeiden vaikutukseen kalakantaan. Keskustelu jatkui ruokailun taukojen välissä ja keskustelussa käsiteltiin jo useimmat pienet pääkaupunkiseudun purotkin ja niiden kalatilanne.

Esitysten päätteeksi tarjottiin gastronomisen kerhon kanssa suunniteltu kala-ateria, jonka Riitta Malmberg esiteli. Alkupalana nautittiin erilaisia sila-

Lisää Suomenlahden kaloista netistä:
www.klubi.fi/kalat

koita ja graavi-siikaa Gunillan tapaan, mikä toimi oivallisesti maku-nystyröiden herättelijänä. Välirookana tarjottiin leivitettyjä ja paistettuja norsseja perunamuhennoksen kanssa. Hyvin

norssit maittoivat, ja osa ruokailijoista nautti kyytipoikana vielä snapsitkin. Päärookana oli haukimuhennoksella täytettyä kuhaa munakastikkeen kera, pienellä esteettisellä porkkanasiivulla koristeltuna. Jälkiruokana nautimme ensin tyrnikiisseliä ja lopuksi vielä kahvit avecilla. Pöydissä kävi iloinen ja vilkas keskustelu läpi aterian, ja sekä illan esitelmät että nautittu kalaillallinen olivat spontaanin palautteen perusteella klubiveljien mieleen. Pöydissä kuullut kalajutut olisivat antaneet aihetta omaan tarinailtaansa, ja ilta antoi varmaankin jokaiselle jotakin, kiitos järjestelyistä.

Jari Karpakka

Naisia miehisessä tiedon ja vallan maailmassa

Huhtikuun kirjaillan alussa 6.4.2009 väreili pienuinen jännitys. Isäntänä oli vuoden 2008 Tieto-Finlandia-diktaattori, Suomen Kustannusyhdistyksen entinen toimitusjohtaja Veikko Sonninen, jonka tunnemme hyvin kirjailtojemme taitavana vetäjänä, ja esiintyjänä palkinnon saaja, filosofian maisteri, arkeologi ja tiedetoimittaja Marjo T. Nurminen.

■ ■ Kuulijoiden muistissa oli hyvin Veikko Sonnisen kritiikki ehdokkaat asettanutta valintalautakuntaa kohtaan viime syksyltä: "Vaalilautakunnalla on toki oikeus vapaasti tehdä päätöksensä, mutta suoranaista mieli- tai ilkeävaltaa tulisi mielestäni pyrkiä välttämään". Kyse oli tuolloin siitä, että Panu Rajalan Unio Mystica oli pudotettu ehdokaslistalta ns. ulkokirjallisten syden vuoksi.

Nyt tapahtumaan ei edes viitattu, vaan Veikko Sonninen totesi, että Marjo T. Nurminen kirja Tiedon tyttäret. Oppineita eurooppalaisia naisia antiikista valistukseen oli selkeä ja helppo valinta. "Tiedon tyttäret avaa uuden näkökulman länsimaisen tieteen historiaan; sellaiseen ihmisjoukkoon, joka on jäänyt tai tahtoen jätetty auditorion ovien ulkopuolelle kuuntelemaan aplodeja sellaiselle joukolle, joka ei niitä olisi ansainnut."

Omasta mielestäni Marjo T. Nurminen teos on arvokas, hämmäntävä ja hengästyttävä.

Arvokas sen vuoksi, että siinä esitellään analyttisesti ja hyvin dokumentoidusti naisen asemaa 3500 vuoden ajalta miehisessä tiedon ja vallan maailmassa. Kirjailija kertoi valmistelleensa aineistoa kymmenen vuoden ajan ja käyttäneensä varsinaiseen kirjoitustyöhön kaksi vuotta. "Silloin kirjoitin kahdeksan tuntia joka päivä." Se on kunnioitettava osoitus sitkeydestä ja pitkäjänteisyydestä. Tu-loksena on 25 yksilöllistä elämäkertaa naisista, jotka ovat omilla tieteenaloillaan - filosofiassa, teologiassa, matemaatiikassa, fysiikassa, kemiassa, tähtitieteissä, luonnonhistoriassa ja lääketieteessä – onnistuneet nousemaan oman aikansa tieteelliseen eliittiin huolimatta siitä, että useimmat heistä joutuivat toimimaan isiensä, miestensä tai jopa poikiensa varjossa. Näiden laajempien esittelyjen lisäksi tekijä on koonnut yhteenvedon 67:stä

Kirjailta

naisvaikuttajasta, jotka ovat tieteen tai yhteiskuntapolitiikan aloilla saavuttaneet kuuluisuutta. Tällaisina naisina mainitaan mm. Kleopatra VII, Isabella Katolilainen, Katariina de’Medici, Elisabeth I, Kristiina (Ruotsin kuningatar ja eurooppalainen vaikuttaja), Maria Teresia ja Katariina Suuri.

Hämmäntävä Tiedon tyttäret on sen vuoksi, että sen luettuaan joutuu paikosta kysymään, mikä on perimmäinen syy naisten syrjimiseen. Mikä naisessa pelottaa?

Tähän viittasi Veikko Sonninen esitellössään viime marraskuussa Tieto-Finlandia-palkinnon voittajan. ”Antiikin ajan runoilija Hesiodos opetti, että jumalat loivat naisen rangaistukseksi miehelle samalla, kun he toivat maailmaan taudit, kovan työn ja kuoleman.”.

On hyvä muistaa Finlandia-diktaattorin yhteenveto: ”Kirja kertoo ansioituneiden naisten tarinaa, mutta samalle se myös kertoo varsin paljastavasti mies-sukupuolen ikaikaisista asenteista, jotka vielääkään eivät ole valitettavasti kaikilta osiltaan toisiksi muuttuneet.”

Hengästyttävä Marjo T. Nurmisen teos on sen vuoksi, että se ei ole laisinkaan mikään yhden illan lukukirja, vaan todellinen tietoteos. Lukemista ”häiritsee” erittäin taidokas ja kiehtova kuvitus ja erinomainen ulkoasu yleensäkin. Lukija pysähtyy useisiin kuvateksteihin ja kat-

se jää kiinni maalauksiin, joita tekijä on hankkinut maailman museoista, kirjastoista ja kuva-arkistoista. Voi vain arvata, ettei esimerkiksi Jacques-Louis Davidin kuuluisa maalaus Antoine-Laurent Lavoisier ja hänen vaimonsa Marie-Anne Paulze vuodelta 1788, irronnut aivan pikku koloikoilla.

Erittäin hohdokasta oli ottaa Tiedon tyttären yhdeksi kuvittajaksi Maria Sibylla Merian (1647-1717), hyönteistutkimuksen pioneeri ja tutkimusmatkailija, jonka pääteoksen *Metamorphosis Insectorum Surinamensis* käsin väritetyt kuparipiirroukset avautuvat nyt kaikessa väriloistossaan lukijalle.

Upean teoksen lopussa olevista kiitoksista selviää, että emeritusprofessori Anto Leikola luki koko käsikirjoituksen alusta loppuun. Se on ollut varmasti myös hänelle suuri lukuelämys. Muidenkin tutkijoiden nimiluettelo antaa Tiedon tyttärille arvovaltaista tieteellistä syvyyttä.

Tarkkaavainen lukija saattaisi olla kiinnostunut siitä tiedosta, millaisista lähteistä kirjan rikas ja monipuolinen kuvitus on löytynyt. Tällöin myös hienojen karttojen alkuperä tulisi ilmi. Voisin kuitenkin olettaa, että John Nurmisen säätiöllä on jotakin tekemistä viimeksi mainitun asian kanssa.

Weijo Pitkänen

Ministerilounas 7.4.-09

Ministeri JYRI HÄKÄMIES lounasvieraana

Klubin konversatsiooniperinne jatkui huhtikuun toisena tiistaina arvoisella tavalla, kun lounasvieraaksi saapui puolustusministeri Jyri Häkämies. Ajankohta oli otollinen. Hallituksen turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko on parhaillaan eduskunnan ruodittavana ja päivän uutisissa puhuttiin isoin kirjaimin energiayhtiö Fortumin asioista. Vastaahan ministeri Häkämies myös valtionyhtiöiden omistajaohjauksesta.

■ ■ Klubi oli viimeistä tuolia myöten täynnä. Ministerin selkeän ja mielenkiintoisen puheenvuoron jälkeen klubiveljet esittivät tuttuun tapaan vieraalle asian- tuntevia kysymyksiä, kiperiäkin. Epävirallisen kenttägallupin mukaan ministeri Häkämies selvisi vierailustaan kiitettävästi.

Puolustusministeri totesi, että Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan peruselementit ovat entisellään. Siltä rintamalta ei siis kuulu mitään uutta, ainakaan raflaavaa. Puolustuksen uskotavuus rakennetaan edelleen omin voimin. Yleinen asevelvollisuus, alueellinen puolustusjärjestelmä, hyvin koulutettu ja osaava henkilöstö sekä siitä huolehtiminen, että sotaväellä on aina käytössään ajanmukaiset ja tehokkaat asejärjestelmät, ovat puolustuksen peruspilareina edelleen.

Selonteossa varaudutaan ikäluokkien

Jyri Häkämies

pienentymiseen 2010-luvun ensimmäisellä puoliskolla. Aktiivinen reservi pienenee tämän seurauksena kolmanneksella nykyisestä 350 000 henkilöstä. Määrän vähentyminen on tarkoitus korvata asejärjestelmiä uudistamalla sekä panostamalla joukkojen liikkuvuuteen.

Uusi teknologia maksaa, mikä selittää suurelta osin sen, että puolustusmäärärahoja esitetään selonteossa korotettavaksi vuodesta 2011 alkaen hinta- ja kustannusmuutosten lisäksi 2 %:lla, Häkämies selvitti.

Tässä yhteydessä ministeri otti esille myös varusmiespalvelun keskeyttämisprosentin. Tällä hetkellähän noin viides miespuolisesta ikäluokasta vapaute-

JYRI HÄKÄMIES

taan varusmiespalvelusta tai keskeyttää sen. On väitetty, että tämä alkaa jo nakertaa yleisen asevelvollisuuden perimmäisiä lähtökohtia, Häkämies ei ole asiasta huolestunut. Hän halusi alleviivata, että 80 % pojista huolehtii edelleen asevelvollisuudestaan ja että maanpuolustus- tahto on hyvin korkea kansalaisten keskuudessa.

Ministeri totesi, että hän ei ole palkka-armeijan kannattaja eikä pidä mahdollisena, että sen avulla kyettäisiin huolehtimaan uskottavasti koko maan puolustamisesta.

Turvallisuusympäristömme kehitystä ministeri kuvasi sekä hyväksi että huonoksi. Jälkimmäisestä hän mainitsi esimerkkienä Georgian kriisin menneeltä vuodelta. Monissa maissa, kuten Ruotsissa, tämä aiheutti sekä strategisia että operatiivisia toimenpiteitä maan puolustusvalmiuden osalta.

Toisaalta ministeri näki paljon myönteisiä merkkejä muun muassa suurvaltasuhteissa. Monesti suhteet ovat sidok-

Jouko Liusvaaralla oli kysyttävää

sisssa henkilöihin, Häkämies totesi. Venäjän johdon uudistuminen ja Obaman nousu USA:n presidentiksi on yleisesti nähty maailmalla mahdollisuutena näiden maiden lähentymiselle ja rakentavan vuoropuhelun lisääntymiselle.

Suomella on Häkämiehen mukaan pitkä ja kunnias historia rauhanturvaamisasioissa. On kuitenkin sanottava, että emme ole enää rauhanturvaamisen suurvalta, Häkämies totesi. Vaikka Suomi on mukana useissa hankkeissa, valintoja on jouduttu tekemään monista syistä. Taloudelliset näkökohdat ovat yksi tekijä, mutta myös kriisien luonne ratkaisee.

Suomi osallistuu tällä hetkellä sekä siviili- että sotilaalliseen kriisinhallintaan käytännössä aina osana monenkeskisiä joukkoja. Tärkeänä on pidetty sitä, että kriisinhallintaprojekteilla on YK:n tai EU:n mandaatti. Itse hankkeen sotilaallisesta johtamisesta vastaa jossakin tapauksessa mm. Nato.

Ministeri Häkämies totesi, että kriisinhallintatehtävät palvelevat myös kansalli-

Lounasvieraina

sen puolustuksen tarpeita. Puolustusvoimien kantahenkilökunta sekä reservistä rekrytoitu henkilöstö saa kriisinhallinta-tehtävistä runsaasti oppia ja kenttäkokemusta. Häkämiehen mukaan eräskin aktiiviupseeri oli todennut hänelle, että yksi vuosi Afganistanissa vastaa kolmea vuotta Suomessa.

Puolustusministeri käsitteli puheen- vuorossaan myös Suomen yhteistyöympäristöstä puolustus- ja turvallisuusasioissa.

Yleisöstä tulleen kysymyksen kirvoittamana ministeri totesi, että pohjoismaiden välisessä yhteistyössä ei ole kyse puolustusliitosta, vaan yhteistyörenkaasta. Pohjoismaat järjestävät yhteisiä harjoituksia ja toteuttavat puolustusvoimien hankintoja yhdessä, mutta omiin tarpeisiinsa pohjautuen.

Pohjoismaathan ovat puolustusasioissa keskenään varsin erilaisia. Norja, Tanska ja Islanti kuuluvat Natoon, Ruotsi ja Suomi taasen eivät. Ruotsi, Tanska ja Suomi kuuluvat EU:hun, mutta Norja ja Islanti ovat sen ulkopuolella.

Häkämies totesikin jäsenyyksien kirjosta, että saattaisi olla hyvä asia, jos kaikki joskus kuuluisivat samoihin liittoihin.

EU on ministerin mielestä tärkeä toimija turvallisuuspolitiikassakin. Sillä ei ole kuitenkaan omaa sotaväkeä, vaan se toimii jäsenmaitensa tarjoamin resurssein

ja yhteisin päätöksin kriisinhallinta-asi- oissa. Kahdestakymmenestäseitsemästä EU-maasta kaksikymmentäyksi kuuluu Natoon. Ministeri Häkämiehen mukaan on mielenkiintoista seurata, mikä vaikutus EU:n puolustusyhteistyöhön on esimerkiksi Ranskan ilmeisellä lähentymisellä Natoon.

Suomen Nato-option sisällöstä ei käyty laajempaa keskustelua sen jälkeen, kun ministeri avasi tältä osin selonteon keskeiset linjaukset.

Ministeri esitti kuitenkin mielenkiintoisen näkökulman Naton tämän hetkisestä roolista Suomen puolustuksen kannalta yleisemmällä tasolla. Hänen mukaansa Nato on Suomen puolustuksen laatukoodi. Yleisesti on tunnettua, että Suomi yhtenäistää asejärjestelmiään sekä puolustuksen johtamisjärjestelmiä Naton standardeja vastaavaksi. Näin tekevät tietenkin kaikki Naton jäsenmaat, mutta myös Naton rauhankumppanimaat. Juuri tällä statuksella Suomi on nyt mukana Naton toiminnassa, mutta ei päätöksenteossa, ministeri Häkämies totesi.

Valtiolla on merkittäviä omistuksia. Valtion omistajaohjaus keskitettiin tämän hallituksen toimesta Valtioneuvoston kansliassa sijaitsevaan omistuso- hjausyksikköön. Omistajaohjausasioista

MINISTERILOUNAS

vastaa valtioneuvostossa juuri ministeri Häkämies. Tosin esimerkiksi Patria Group Oy:stä vastaa asuntonministeri Vapaavuori, koska puolustusministeriö, jonka päällikkönä Häkämies toimii, on myös Patrian merkittävä asiakas.

Valtion osakesalkku on arvoltaan tällä hetkellä runsaat 13 miljardia euroa. Siitä runsaat 5 miljardia euroa on viime vuonna perustetun ja valtion täysin omistaman Solidium Oy:n omistuksessa ja hallinnassa. Solidiumiin siirrettiin kaikki valtion pörssiomistukset.

Valtio on noudattanut omistamiensa yhtiöiden osalta samaa omistajapolitiik-

kaa jo vuodesta 1994 lukien. Pörssi ja listautuminen ovat olleet keino pääoman saamiseksi yhtiöille erityisesti 90-luvun laman jälkeen. Tältä osin Häkämies totesikin, että kun aikoinaan on päätetty mennä pörssiin, on myös jouduttu sitoutumaan sen pelisääntöihin.

Pörssiyhtiöt eivät siis enää ole valtion virastoja, Häkämies kevensi.

Häkämies korosti, että valtio ei ole liiemmin ostanut omistuksia. Pääosin valtion omistajapolitiikka on merkinnyt omistusten säilyttämistä. Joissakin tapauksissa on toki oltu myös myyntipuolella Valtionyhtiöiden jakamat osinkotuloja

sekä myyntituottoja on käytetty pääosin valtionvelan lyhennykseen. Kokonais- tuotto on ollut vuositasolla merkittävä, vaikka aina eletäänkin markkinoiden ehdoilla, ministeri totesi.

Solidium Oy:n roolin muuttaminen pörssi-yhtiöiden osakkeiden kotipesäksi loi edellytyksiä valtion omistajapolitiikan aktivoitumiselle. Nyt ministeri Häkämiehen mukaan valtion käytettävissä on työkalu, joka mahdollistaa myös lisätä valtion omistusten kasvattamisen. Tarve tällaiseen saattaa syntyä, jos joku strategisesti merkittävä tai esimerkiksi huoltovarmuuden kannalta tärkeä yhtiö olisi jostakin syystä valumassa pois suomalaisomistuksesta.

Häkämies pitääkin Solidium Oy:tä sinivalkoisen omistuksen varmistusvälineenä. Solidium toimii hankekohtaisesti joko yksin tai yhteistyössä muiden suomalaisten institutionaalisten sijoittajien kanssa. Elisa Oyj:n osakekaupat runsas vuosi sitten olivat hyvä esimerkki tällaisen instrumentin tarpeellisuudesta, Häkämies muistutti.

Kuten arvata saattoi, Fortumin asiat kiinnostivat yleisöä kovastikin. Ministerilounaan ajankohta olikin tältä osin sopiva, sillä juuri samana päivänä syntyi useita ratkaisuja sekä Fortumin entisen johdon että tulevan johdon pään me-noksi.

Ehkä keskeisin viesti ministeri Häkä-

mieheltä oli se, että hän oli juuri perustanut puolueettomista asiantuntijoista koostuvan työryhmän selvittämään valtionyhtiöiden johdon ja henkilökunnan palkkaukseen ja muihin etuuksiin liittyvät asiat sekä hakemaan niille niin kotimaista kuin kansainvälistäkin vertailupohjaa.

Ryhmä tuo selvityksen ministerille kesäkuussa, minkä jälkeen on tarkoitus arvioida laajemminkin, mihin tulosten perusteella on ryhdyttävä, Häkämies kertoi.

On selvää, että nousukaudella tehtyjen kannustinjärjestelmien sopivuudesta laman aikana voidaan aina keskustella. Palkkioiden kohtuullistaminen on kuitenkin Häkämiehen mukaan kaikkien intressi.

Yhtäältä Häkämies korosti sitä, että valtionkin on omistajana noudatettava hyvän hallintotavan periaatteita. Se ei halua eikä se voi puuttua yhtiöiden operatiivisiin asioihin. Omistajan, yhtiön hallituksen ja toimivan johdon välinen työnjako on pidettävä kirkkaana. Joissakin yhtiöissä on myös omistaja- ja muuta intressikuntaa edustava hallinto-neuvosto, jonka asema ja tarpeellisuus on jatkossa arvioitava. Turhia hallinto-neuvostoja ei tarvita.

Kalevi Suortti

7.4.2009

Digikamera- ja luontokuvausilta

Asko Vivolin ja Lasse J. Iaine

Lähes neljäkymmentä klubiveljeä osallistui tiistaina 7.4.-09 kevätkauden toiseen Digikamera- ja luontokuvausiltaan. Olimme saaneet esiintyjiksi kaksi alansa todellista asiantuntijaa, Kamera-lehden toimittaja ja arvostettu kouluttaja Asko Vivolinin ja klubiveljemme, lintuasiantuntija Lasse J. Laineen.

■ ■ Asko keskittyi omassa puheenvuorossaan kameran perussäätöihin, mitä monet klubiveljet olivat teemailtojemme ohjelmaan toivoneet. Hyvät kuvaesimerkit havainnollistivat aukon, valotusajan ja vaikkapa herkkyuden (ISO-luku) vaikutuksia kuvaustuloksiin. Aukolla ratkaistaan siis syväterävyys eli kuinka suuri osa kuvausalasta on syvyyssuunnassa terävä. Mitä pienempi aukko, sitä suuremmak-

si terävyysalue muuttuu ja päinvastoin. Samalla pitää muistaa, että aukon arvo käyttäytyy käänteisesti aukon kokoon nähden. Näin siis $f/1,8$ on iso aukko, kun taas $f/22$ on hyvin pieni aukko.

Valotusajan merkitys näkyy ennen muuta liikkeen kuvaamisessa. Lyhyt valotusaika pysäyttää liikkeen, kun taas pitempi valotusaika tuottaa joko epätarkan kuvan tai haluttaessa myös vauhtiviivat kuvauskohteeseen. Kuvan valoisuus taas muodostuu kaikkien kolmen muuttujan (aukko, valotusaika ja herkkyys) yhteisvaikutuksena. Valkotasapaino ratkaisee taas sen, että kuvauskohte näyttää kuvassa värien ja sävyjen osalta samalta, mitä se silmin katsottuna on luonnossakin. Valkotasapainosäätö voidaan jättää automatiikan huoleksi, mutta sen voi myös itse määrittää mm. kuvaustilanteessa vallitsevien valolähteiden mukaan. Hehkulampun valo on erilaista, mitä esim. suora auringonvalo.

Puheenvuoronsa yhteydessä Asko rohkaisi osanottajia kovasti kokeilemaan muitakin kameran kuvausmuotoja kuin sitä helppoa "auto"-moodia. Toisaalta monissa nopeissa kuvaustilanteissa ei ole häpeä turvautua siihenkään, Asko totesi.

Askon käytännönläheinen ja "pedagogisesti" kypsä puheenvuoro innosti osanottajat esittämään alustajalle runsaasti kysymyksiä. Tuntui siltä, että sekä

itse Askon puheenvuoro että vastaukset saivat osanottajilta varauksettomat kiitokset.

Illan opetusjakson jälkeen veli Lasse J. Laine vei meidät valokuvien säestämänä mitä eksoottisimpiin luontomatkailijan unelmakohteisiin. Lintujen ja luonnon värikylläisyys oli häkellyttävää ja myös muut eläimet, kasvit ja maisemat, jotka Lasse oli kuvakennolle ikuistanut, herättivät kuulijakunnassa ihastusta. Kun kaikkeen tähän lisätään Lassen asiantuntemus tulkita luontoa, sai iltamme täydellisen finaalin.

Tilaisuuden alussa illan isäntä, Kalevi Suortti, kertoi mm. kevään Arktika- ja luontokuvausretkestä, joka toteutetaan 16.-17.5.-09 Haminan Rakinkotkaan. Lisätietoja tapahtumasta ja sen kustannuksista löytyy klubin verkkosivuilta. Niitä antaa mielellään myös Kalevi Suortti (p. 050-1949 tai kalevi.suortti@kolumbus.fi).

Klubin seuraava teemailta on syksyllä, keskiviikkona 7.10.-09. Se alkaa tavan mukaisesti buffetruokailulla klo 17.30 ja itse ohjelma klo 19.00.

Kalevi Suortti

METSÄSTYSTUTKINTO

Talven ja kevään myötä kymmenen klubiveljeämme ahkeroi opiskelemalla tiiviisti Suomen Metsästäjäin Keskusjärjestön valistus-päällikkö Klaus Ekmannin johdolla metsästyksen jaloja saloja.

Huhtikuussa opitut tiedot punnittiin. Tuloksena täysi kymppi! Kaikki läpäisivät kokeen, mikä on harvinainen saavutus jopa valtakunnallisella tasolla.

Onnittelut uusille metsästäjille ja kiitokset Klasulle hyvin vedetystä kurssista!

Rainer Wulff

16.4 Gourmet ilta

Kotiruokaa Klubilla

Kotiruoka-aiheinen Gastromisen kerhon järjestämä tilaisuus pidettiin klubilla Jorma Hämäläisen isännöimänä. Alustuksen aiheeseen piti Visa Nurmi. Hänen monipuoliset näkökulmansa kotiruoan olemukseen ja vertailut ruotsalaisten "Husmanskostiin" toivat esille monia tärkeitä seikkoja.

■ ■ Suomalainen kotiruoka on käsitteenä huonosti rajattu eikä ole ollut samankaltainen panostuskohde ja ylpeyden aihe kuin ruotsalaisten kotiruoka. Ruotsissa ja monissa muissakin maissa ravintolat ja huippukokitkin vaalivat kansallista ko-

tiruokaansa. Kuitenkin suomalaiset ihmiset kyselyjen mukaan nauttivat ja halusivat syödä nimenomaan kotiruokaa, kuten lihapullia. Puhujakin määritteli hyvän ruuan konseptiksi: kotiruokaa, hyvistä raaka-aineista ja

rakkaudella. Tähän oli helppo yhtyä ja saimmekin jatkaa keskustelujamme ruokailun lomassa.

Alkuun tarjottiin **kirkaslieminen siikakeitto** ja noutopöydässä herkkui-
na olivat:

Tuula Hämäläinen ja Seppo Holopainen

Heikki Tavela ja daami

Heikki Koskinen ja daami

Kari Kuula ja daami

**Savuankeriasta
Naudankieltä ja piparjuurivaahtoa
Vasikanfrikadellia ja kapriskastiketta
Sianpotkaa
Lindströmin pihvit
Hapankaalia, perunamuusia, keitettyä
perunaa, suolakurkkua ym. lisäkeitä
Jälkiruuaksi tarjottiin puolukkapuuro-
kocktaili ja kahvia.**

Ruokajuomat vaihtelivat paljon kuten aina kotiruoan yhteydessä. Vettä, olutta, viinejä ja snapseja ainakin näkyi nautittavan tämän ilmeisen hyvin maistuneen ruokailukokemuksen kanssa. Muutoinkin tunnelma oli hyvä ja kotiruoka sai hyvän vastaanoton ruokailijoiden parissa.

Seppo Holopainen

*Riitta Malmberg
illallisvieraiden
ympäröimänä*

VETERAANI-ILLASSA muisteltiin **Viipurinlahden torjuntavoittoa**

Veteraanit Pentti Laamanen, Antti Henttonen ja Matti Koskimaa

Kansallista veteraanipäivää 27.4. edeltävän torstain klubi-iltaa on perinteisesti vietetty veteraani-iltana. Kun yhä useammat sotiemme veteraanit ovat jo saaneet viimeisen kotiuttamiskutsunsa, laajennettiin ilta kolme vuotta sitten veteraani- ja maanpuolustusillaksi. Näin saatiin nuorempia ikäpolvia mukaan vaalimaan veteraanien maanpuolustusperinteitä. Menettely oli onnistunut. Nytkin oli tilaisuudessa muutaman veteraanin rinnalla seitsemisenkymmentä heitä nuorempaa klubiveljeä.

■ ■ Kansallista veteraanipäivää alettiin valtioneuvoston päätöksellä viettää itsenäisyytemme 70-juhlavuonna 1987, joten niitä on vietetty vasta 22 vuotta. Ajankohdaksi otettiin 27. huhtikuuta, joka oli Lapin sodan päättymisen ja samalla Suomen toisesta maailmansodasta irtaantumisen päivä. Yli 40 vuotta oli ehtinyt kulua aseiden vaikenemisesta ja lähes 40 vuotta Pariisin rauhansopimuksesta. Valtaosa sodassa olleista oli tuolloin jo siirtynyt työelämästä eläkkeelle ja suuri osa heistä viimeiseen iltahuutoonsakin ehtimättä kokea tätä yhteiskunnan kiitosta.

Juhlavaa musiikkia omin voimin

Klubimme veteraani-illan perinteisiin kuuluvat kuoromme ja puhallinorkeste-

Veteraani-illassa

Etualalla mm. Ilkka Ignatius, Jukka Pasanen, Kari Wallin ja Asko Arkkola

rimme esitykset.

Nytkin ne juhlistivat ohjelman alkua. Pauli Jaavamon johtamien orkesterikappaleiden kohokohtana oli saksalais-syntyisen Carl Ganzaugen 1849 säveltämä Fosterländsk-marssi, jonka Timo Kivi-Koskinen oli löytänyt ja pelastanut arkiston kätkestä. Sävellys on vuoden Maamme-laulua nuorempi, ja siinä soivat kahdesti kansallislaulumme sävelet. Ovatko Pacius ja Ganzaugen toisistaan tietämättä käyttäneet sävellyksiensä aineksina samaa saksalaista kansansävelmää vai onko viimeksi mainittu Vanhan

kirjon monitoiminen urkuri lainannut aiheen edelliskevään Maamme-laulusta? Uusi marssi saattaa tulla puhallinorkesterimme vakio-ohjelmistoon, joten yhä useammat saavat kokea sen tarjoaman ahaa-elämyksen.

Henrik Lambergin johtama kuoro päätti kolmen laulun sarjan Veteraanin iltahuutoon, joka veteraanien vähentyessä tulee vuosi vuodelta yhä satuttavammaksi.

muisteltiin

Matti Koskimaa

Ermei Kanninen

Viipurinlahden torjuntataistelut

Klubiveljemme, sotahistorioitsija-eversti Matti Koskimaa on työryhmineen ja taustatukijoineen tuottanut dokumenttifilmit kesän 1944 viidestä suuresta torjuntavoitostamme, jotka yhdessä pelastivat Suomen itsenäisyyden. Ne ovat Talin–Ihantalan, Äyräpään Vuosalmen, Nietjärven, Ilomantsin ja Viipurinlahden voitot. Filmit muodostavat kuvaussarjan isänmaamme ankarista kohtalonoista. ”Olkoot ne kunnianosoituksina sankarivainajille sekä pois jo menneille ja vielä

elossa oleville sotiemme veteraaneille, miehille ja naisille”, Koskimaa muistutti ja totesi, että nykyiset vaikeutemme ovat pieniä veteraanisukupolvien sotien aikana ja niiden jälkeen kokemien rinnalla.

Tämänkertaisessa illassamme esitettiin noiden filmien tuorein, noin tunnin mittainen Viipurinlahti 1944. Matti Koskimaa esitti johdannoksi tiiviin katsauksen tuohon torjuntavoittojen sarjaan, jotka avasivat maallemme tien rauhaan ja saivat Stalinin luopumaan aikaisemmista ehdottoman antautumisen vaatimuksistaan.

Henrik Lamberg

Filmi esitettiin kahtena puolen tunnin osiona, joiden lomassa syötiin veteraani-iltojen perinteinen läskisoosiateria – se haluttiin keittiönkin toivomuksesta nauttia lämpimänä. Samalla sai jo viritellä keskustelua, jota jatkettiin toisen rupeaman jälkeen.

Sen aloittivat kaksi ennalta sovittua puheenvuoroa. Syvärin rintaman veteraani Antti Henttonen totesi Neuvostoliiton sodanjohdon tehneet kaksi virhettä, jotka koituivat pelastukseksemme. Se aloitti hyökkäyksen Syvärillä ja pohjoisemmalla itärintamalla vasta 11 vuorokautta Kannaksen hyökkäystä myöhemmin, joten sieltä voitiin irrottaa apujoukkoja Kannakselle. Toinen virhe oli se, ettei vihollinen tuhonnut Karja-

lan rautateitä, jonka ansiosta joukkojen kuljetukset voitiin toteuttaa. Se lienee arvioinut Kannaksen puolustuksen murtuvan niin nopeasti, että hyökkääjä voi koukata sieltä Aunuksen Ryhmän selustaan ja tuhota sen. Nyt kävi päinvastoin: harvennetut Aunuksen joukot estivät torjunta- ja viivytystaisteluillaan venäläiset pääsemästä Kannaksen rintamamme selustaan. Laatokan pohjoispuolelta Kannakselle siirrettyihin joukkoihin kuuluivat myös Viipurinlahdella menestyksellisesti taistelleet Jalkaväkirykmentti 61 ja Uudenmaan Rakuunarykmentti.

Puhuja kertoi muutama vuosi sitten kiertäneensä perämoottoriveneellä Viipurinlahden taistelusaarissa ja ihmettelevänsä yhä, miten niissä on ankarien tais-

Veteraani-ilta

telujen keskellä voitu hoitaa joukkojen, taistelutarvikkeiden ja haavoittuneidenkin kuljetuksia. Elokvakin osoitti niiden tehtävien vaikeuden.

Pitkä sotahistoriamme pimennys

Kenraaliluutnantti Ermei Kanninen puhui viime sotiemme taisteluja esittävien dokumenttifilmien tärkeästä merkityksestä uusien ikä- ja sukupolvien maanpuolustuskasvatuksessa. Niitä alettiin tuottaa vasta pitkän vaikenemisen jälkeen.

Oli useiden vuosikymmenien vaikenemisen kausi. Ilmapiiri ei ollut ulkopoliittisista syistä otollinen. Veteraanit itsekin olivat vaiteliaita jopa perhepiireissään. Viralliset sotahistoriat eivät tavoittaneet suurta yleisöä. Väinö Linnan romaani Tuntematon sotilas ja Edvin Laineen siitä ohjaama elokuva avasivat keskustelun sotien kokemuksista. Vuonna 1985 alettiin vihdoin julkaista kouluille 15 videon sarjaa, joka koottiin puolustusvoimien lyhytelokuvista. Pystytettiin myös suojeluskuntalaisen ja lotan patsaat. Matti Koskimaan videot toivat osaksi uudelleen näytellyt dokumenttifilmit ja Talvisota- ja Rukajärven tie elokuvien perään saatiin kokonaan näytelty dokumenttipohjainen Ihantala-elokuva.

Tekeillä oleva Mannerheim-elokuva tulee ensimmäisenä kertomaan koko itenäisyysajamme ajan tapahtumat myös

kansainväliselle yleisölle. Tänä keväänä ratkeavat sen mutkistuneet ja kuvausten aloittamista viivästyttäneet rahoitusneuvottelut.

Yleisöstä käytti puheenvuoron mm. filmissä haastatellun Viipurinlahden taistelijan Niilo Voipion poika likko B. Voipio.

Antti Henttonen

Kuvat: Elias Iirola

suojattu tulevaisuus?

Suurimmista keksinnöistä tulee menestystarinoita, joista heijastuu parhaimmillaan jotain meille ihmisille tärkeää.

Autamme Sinua luomaan innovaatiollesi suojatun tulevaisuuden.

Papula **Nevinpat**

ideaista yksinoikeudeksi – kokemuksella

www.papula-nevinpat.com
papula@papula-nevinpat.com

Puh. (09) 3480 060 PL 981, 00101 Helsinki
Fax (09) 3480 0630

Vappu 2009

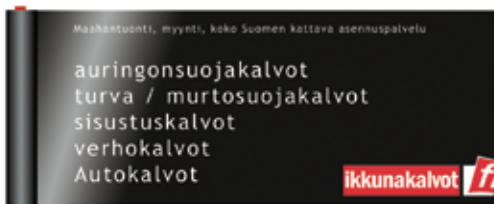

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla
 Pointcool - Service Oy
 Konetie 1, 04300 Tuusula
 Puh. 09-8387 420, Fax 09-8387 4220
 e-mail. pointcool@pointcool.fi

HELKAR OY

Rakennus- ja maalausliike
 Laippatie 9, 00880 Helsinki
 puh. 09-7552944
 helkar@kolumbus.fi

ikkunakalvot.fi Forbetec Oy, Vetokuja 1, 01610 Vantaa, info@ikkunakalvot.com

Jäsenistön pyynnöstä julkaisee klubi-lehti tästä lähtien myös kokosivua pienempiä edullisia ilmoituksia.

Hinnat ovat: Kokosivu 1000 e, 1/2 sivua 500 e, 1/4 sivua 300 e, 1/5 sivua 250 e

Ota yhteyttä lehteen ilmoitusasioissa:

lehti@klubi.fi

Kesää odotellessa...

Tervehdys Klubilaiset!

Yleisesti taidetaan odotella vasta kesää ja sen mukanaan tuomia mukavia asioita vaikkapa hyviä kalastusilmoja – me odotamme kuitenkin innolla jo syksyä ja ensimmäistä Klubin ravintolan avauspäivää keskikesän jälkeen.

Utispuuro perinteiseen tapaan tarjoillaan 10. elokuuta ja siitä klubiravintolan syyskausi jälleen käynnistyy.

Teihin ilolla ja innolla tutustumista odottaen,

Mia Makkonen & Petri Karhu

Kuinka tästä eteenpäin?

Ravintolan yleinen toimintalinja tulee olemaan saman tyylinen, kuin mitä se on ollut tähänkin saakka. Tulemme tarjoilemaan aidosti hyvää, konstailematonta suomalais-skandinaavista kotiruokaa, aina puhtaista ja tuoreista raaka-aineista valmistettuna. Tuttu ammattitaitoinen henkilökunta tarjoilee viehättävässä ja historiallisessa Klubin miljöössä – nyt uudella emännällä ja myös isännällä, höystettynä.

Kiitos!

Haluamme kiittää kaikkia ravintolan kyselyyn osallistuneita! Saimme jäseniltä paljon informatiivisia vastauksia ja niiden perusteella yhteenvetona voimme lyhyesti todeta, että Riitta ja henkilökunta ovat saaneet luotua vastaajien keskuudessa hyvän ja aitoa tyytyväisyyttä henkivän ilmapiirin klubiravintolaa kohtaan.

Vielä syksystä..

Ensi syksyn tilavarausten sujuvuuden ja henkilökohtaisen kontaktin saamiseksi toivoisimme, että kaikki ne ryhmät, jotka ovat käyneet Klubilla ”aina siihen tiettyyn aikaan”, ottaisivat meihin yhteyttä. Tarkistaisimme tilavaraukset ja kuuluisimme samalla, minkälaisia herkkuja haluaisitte Klubilla tilaisuuksissanne nauttia!

Syksy aloitetaan raviilla (varaattehan rapujuhlanne ajoissa) ja sitä seuraa syyskauden muut herkut!

Ja muistattehan olla muutoinkin ajoissa varaamassa Klubin tiloja myös muihin ensi syksyn tilaisuuksiinne!

A´la Carhu Oy
Puhelin: 050 582 9085
ravintola@klubiravintola.fi
www.klubiravintola.fi

Klubin ravintolan puhelin: 09 5868 8344

Klubin ravintolan myyntipalvelun sähköpostiosoite: ravintolamyyni@klubi.fi

Vuonna 2009 Klubin johtokunnan sekä toimikuntien ja Klubilehden toimituskunnan jäseninä toimivat seuraavat henkilöt:

Klubin johtokunta:

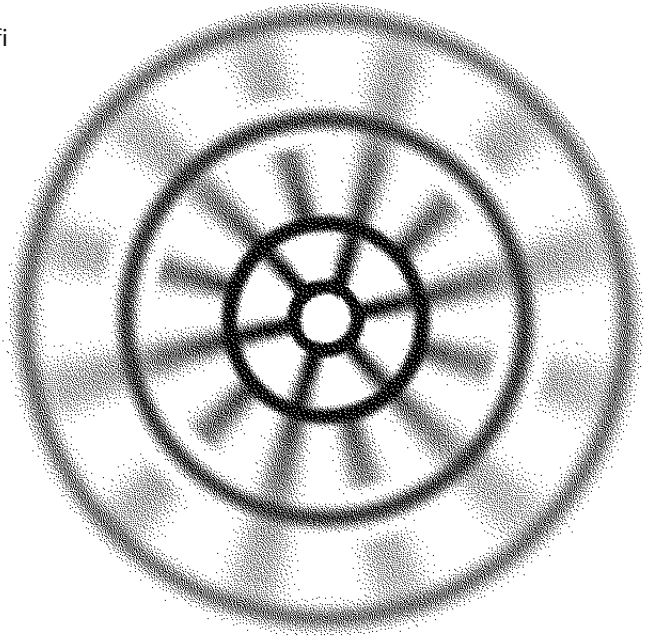
Toimitusjohtaja Johannes Koroma puheenjohtajana, Varanotaari Pertti Virkkunen varapuheenjohtajana, Hovioikeudenlaamanni Elias Iirola, Diplomi-insinööri Jari Karpakka, Diplomi-insinööri, kiinteistöjohtaja Kari Karvonen, Diplomi-insinööri, MSJBS, MBA Tuomas Koljonen, Vuorineuvos Jere Lahti, Laulutaiteen lehtori Henrik Lamberg ja Eversti Pekka Rapila.

Talous- ja hallintotoimikunta:

Pertti Virkkunen, pj
pertti.virkkunen@sibelius.fi
Lauri Jouppi
Kari Karvonen
Juha Kojonen
Jussi Koskinen
Markus Miettinen
Jarmo Pekkala
Juhani Selinheimo

Ohjelmatoimikunta

Olli Alho, pj
olli.alho@fonet.fi
Leif Eklöf
Elias Iirola
Aarno Kaila
Jari Karpakka
Henrik Lamberg
Pekka Piispanen
Pakka Rapila
Pekka Ritvos

Kulttuuritoimikunta

Henrik Lamberg, pj
henrik.lamberg@luukku.com
Rainer Friberg, Kuoro
Elias Iirola, Klubin taideteokset
Timo Kivi-Koskinen, Orkesteri
Keijo Kulha, Teatteri
Antti Lassila, Kuvataide
Kauko Lehti, Kirjasto
Weijo Pitkänen, Kuvataide
Veikko Sonninen, Kirjallisuus
Tuomo Tuomi, Kieli- ja kulttuurihistoria
Ari Mentu, sihteeri

Viestintätoimikunta

Pekka Rapila, pj
pekka.rapila@kolumbus.fi
Leif Eklöf,
Veikko Hannula
Ari Huovinen
Elias Iirola
Leif Nordin
Teppo Oranne
Pentti Paalu
Nikolai Ylirota

Harrastustoimikunta

Jari Karpakka, pj
jari.karpakka@kolumbus.fi
Matti Ahjopalo, Matkailu
Ahto Alander, Biljardi
Leif Eklöf, Maanpuolustus
Pellervo Erkkilä, Skruuvi
Jorma Hämäläinen, Gastronomia
Ensio Mäntylä, Kalastus
Jussi Neste, Tennis
Jussi Papinniemi, Golf
Kaj Sarpaneva, Veneily

Heikki Sarso, Keilailu
Kalevi Suortti, Digikamera ja
luontokuvaus
Hannu Vaahtio, Ammunta,
Moottoripyöräily
Rainer Wulff, Metsästys ja Viron kieli

Klubilehti

Leif Eklöf, päätoimittaja
webmaster@klubi.fi
sekä toimittajat:
Veikko Hannula, kuvatoimittaja
vhannul@attglobal.net
Antti Henttonen
antti.henttonen@suomiforum.com
Elias Iirola
elias@iirola.fi
Yrjö Klippi, graafikko
yklippi@gmail.com
Yrjö Larmola
yrjo.larmola@welho.com
Kauko Lehti
kauko.lehti@24.fi
Erkki Nordberg
enordber@welho.com
Weijo Pitkänen
weijo.pitkanen@elisanet.fi
Jyrki Vesikansa
jyrki.vesikansa@kolumbus.fi
Tauno Äijälä
tauno.aijala@luukku.com

**Insinööritoimisto
RAKENNUS-MÄÄRÄT OY**

Vuonna 1993 perustettu Insinööritoimisto Rakennus-Määrät Oy on Suomen johtava määrälaskentapalveluja tuottava yritys.

Luotettavaa ja ammattitaitoista määrälaskentapalvelua yhdeksällä paikkakunnalla.

Tutustu laskentakohteisiimme: www.rakennus-maarat.fi.

